

Den Ny Verdensimpuls

Tidsskrift for Det Tredie Testamente
Martinus åndsvidenskab, alkærlighedens videnskab

1/2020 - oktober

Udgivet af Fonden Det Tredie Testamente

Hedenskab og Kristendom

Det mellemkønslige komma

Baggrunden for Det Tredie Testamente

Ærlig og falsk kommunikation

Kristus og Verdensbilledet

Strukturen – ny dansk udgave

Ny bog: Lad Martinus komme tilbage til instituttet!

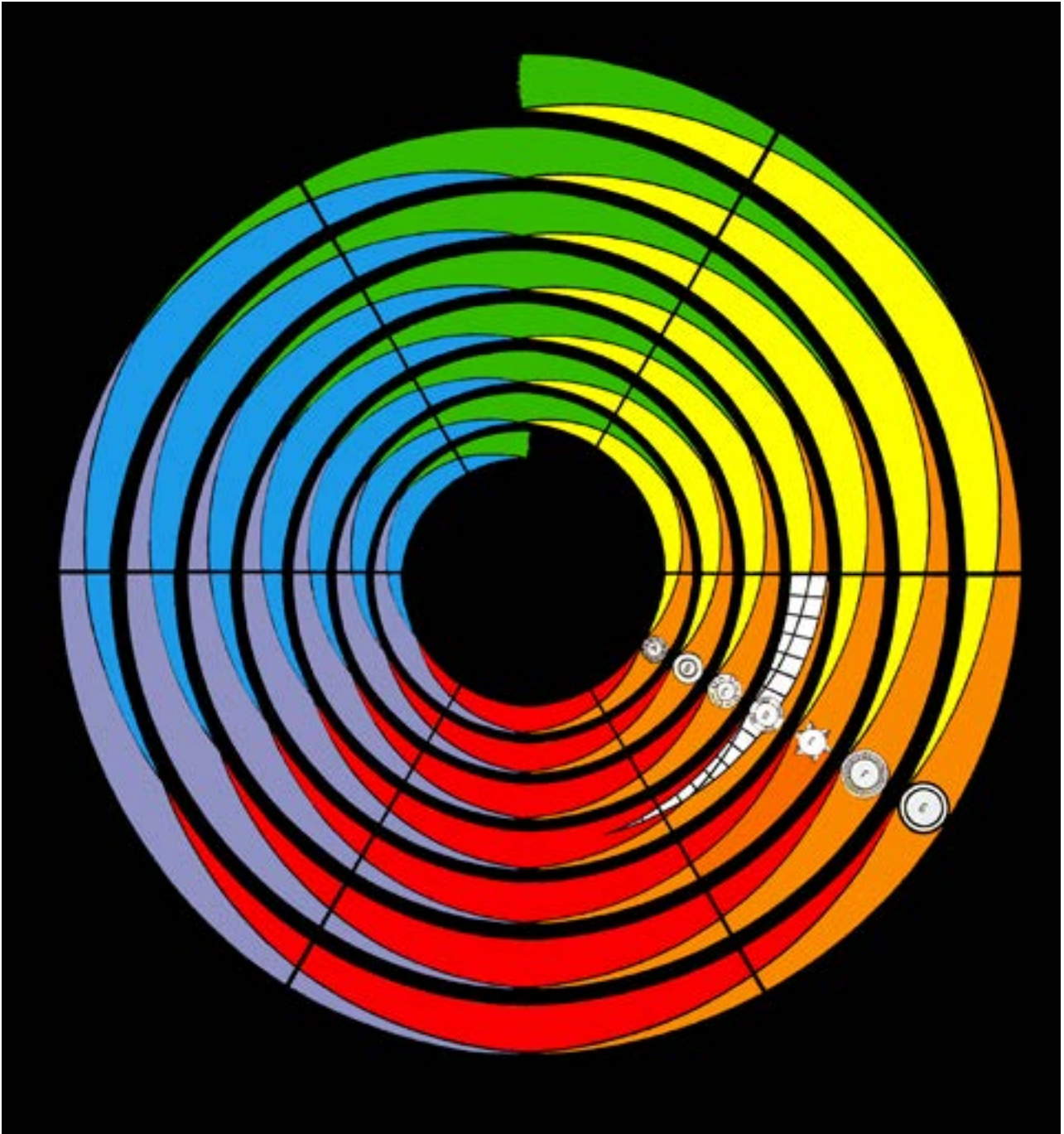
Om alkohol

Adgangen til analyserne er fri som solen

Intuitionens Epoke

Fremtidens Syn på det levende Væsen

GRATIS

Symbol nr. 14

Det kosmiske spiralkredsløb I

Det kosmiske spiralkredsløb I

Forklaring af symbol nr. 14

Den kosmiske rejse gennem evigheden og uendeligheden

De levende væseners kosmiske vandring og livsoplevelse sker via højere og højere kredsløb uden ophør, hvilke derfor kaldes "spiralkredsløb". På symbolet er 7 af disse kredsløb markeret med små bogstaver:

- A – Spiralen for atomer*
- B – Spiralen for cellevæsener*
- C – Spiralen for organvæsener*
- D – Vores spiral/mellemkosmos.*
- E – Planet- eller klodespiralen.*
- F – Solsystemspiralen.*
- G – Galakse/Mælkevejsspiralen.*

Her symboliseres, at de 6 riger eller bevidsthedszoner gentager sig evigt igennem forskellige organismeprincipper i utallige varianter. Vi skaber "vores" legeme i samarbejde med væsener i mikrokosmos, ligesom vi selv får ydre livsrum i vores omgivende makrokosmos. Spiralen på symbolet indikerer, at mikrokosmos på en måde udgør vores kosmiske fortid, og makrovæsenerne vores fremtid.

Med det hvide felt er markeret den del af verden, vi normalt opfatter som levende, men i realiteten udgør det uendelige verdensalt én levende organisme opbygget af myriader af levende væsener, der for os fremtræder som mikro-, mellem- eller makrokosmos. Vores oplevelse af disse individer afhænger af vores sanseperspektiv. Måske aner vi en organiserende faktor bag dette altomfattende og aldrig svigtende samarbejde?

Forklaring af det kosmiske spiralkredsløb findes i bogen "Det Evige Verdensbillede I", stk. 14:21, side 90-92.

Adgangen til analyserne er fri som solen

Af Jan Langekær

Kære læser, jeg vil begynde med at citere disse ord fra Martinus allersidste tale den 9. august 1980:

"Sagen i sig selv er ikke nogen sekt eller sammenslutning, den er neutral og fri. Den har ingen indmeldelse og ingen udmeldelse, ingen kan meldes ind og ingen kan smides ud. Det står enhver frit at læse mine analyser, at danne studiekredse og centre rundt om i verden, blot man følger analyserne. Adgangen til analyserne er lige så fri som til solen og al skabelse i naturen. Det skal ikke være en indkapslet historie for nogle enkelte mennesker, det er for alle mennesker."

Vi ønsker at efterleve dette og derfor udgives "Den Ny Verdensimpuls" efter gaveprincippet, ligesom alle andre af vore aktiviteter til fordel for Det Tredie Testamente: udstillinger, oplysningsbro-

churer, foredrag, studiekredse, vinterkurser, sommerkurser, og bøger. Som Martinus sagde: *"Adgangen til analyserne er lige så fri som til solen"*.

Vi har tillid til, at når vi arbejder efter analyserne, så vil læserne værdsætte tidsskriftet og Forsynet vil give det medvind.

Vi har tidligere prøvet at få et samarbejde med Martinus Institut.

For 17 år siden fremviste jeg, gennem flere år, vort udstillingsmateriale og oplysningsbrochurer om Det Tredie Testamente for instituttet og forærede det eksemplarer af brochurer og bøger. Men vi fik ikke megen accept og støtte.

Tværtimod, så kører der nu en retssag, som omtalt i *Weekendavisen*, den 20. maj 2020, anlagt af Martinus Institut imod 4 personer.

Da retssagen, som instituttet har anlagt, nu er blevet offentliggjort i pressen, vil

vi også omtale den her i "Den Ny Verdensimpuls".

Men vi arbejder frit og som Martinus sagde: *"Det skal ikke være en indkapslet historie for nogle enkelte mennesker, det er for alle mennesker."*

Martinus analyser fortjener at blive mere kendte. Den glæde vi har af at studere Det Tredie Testamente, viden-skaben om væremåde, alkærlighedens videnskab, vil vi jo gerne dele med andre. Det er formålet med Fonden Det Tredie Testaments arbejde og udgivelsen af "Den Ny Verdensimpuls".

Oplaget af denne udgave af "Den Ny Verdensimpuls" er dog ikke så stort, da det jo er afhængigt af de bidrag vi får. Men vi takker for de bidrag, som hidtil har gjort det muligt at udgive "Den Ny Verdensimpuls" frit, til så mange som muligt.

God glæde med læsningen.

TIDSSKRIFTET ER GRATIS

Forlag og redaktionsadresse for *Den Ny Verdensimpuls*:

Forlaget Fonden Det Tredie Testamente (Publishing House The Third Testament Foundation),

Vestre Gade 6A,
DK-2605 Brøndby
mobil: 20 15 78 11
jan@langekaer.dk
CVR-nr. 29146721

Ansvarshavende redaktør: Jan Langekær
Tel: 20157811, e-mail: jan@langekaer.dk

dettredietestamente.info

(her kan du også gratis downloade de forrige numre og det herværende nummer af tidsskriftet)

ISSN: 0904-0633

Har du lyst til at bidrage til *Den Ny Verdensimpuls*, så benyt:

DANSKE BANK

Reg. nr. 3572 konto nr. 3572030989

MobilePay: 227366

Fra udlandet:

IBAN Konto nr. DK6030003572030989
og SWIFT/BIC-kode: DABADKKK

*Kærlig hilsen,
Den Ny Verdensimpuls*

Den Ny Verdensimpuls

Tidsskrift for Det Tredie Testamente
Martinus åndsvidenskab

INDHOLD

Symbolforklaring – Det kosmiske spiralkredsløb, symbol nr. 14	2-3
Redaktøren: "Adgangen til analyserne er fri som solen"	4
Indholdsfortegnelse	5
Martinus: Hedenskab og Kristendom	6-9
Martinus: Kristus og Verdensbilledet	10-13
Baggrunden for Det Tredie Testamente	14
Citater af Martinus	15
Det mellemkønslige "komma"	16-22
Martinus: Livets Bog er Kristi Genkomst	23
Martinus taler om ordet "Gud" på rådsmøde	24
Udstilling i London	25
Ny bog: Lad Martinus komme tilbage til instituttet!	26-29
Ærlig og falsk kommunikation	30-33
Martinus: Fremtidens Syn på det levende Væsen	34-43
Den største aktivitet vil ske uden for Institutet	44-45
Martinus: Intuitionens Epoke	46-49
Det Tredie Testamente, for- og bagsidesymbolerne	50
Om udgivelsen af Den Ny Verdensimpuls	51
Kurser og foredrag om Det Tredie Testamente	52-53
Martinus citat: Det Tredie Testamente er den nye Bibel	54
Ny bog – Strukturen at praktisere DTT (ny dansk udgave)	55
H. C. Andersen: Jødepigen	56-58
Sindal vil blive kendt i hele verden	59
De Sidste Tider eller En Ny Tid	60-61
Omkring alkohol	62
Det er svært, – men du kan godt	63
Det Tredie Testamente – hvad det er og ikke er	64-65
Hvem var Martinus?	66-69
Udleveringssteder, studiegrupper og foredrag	70

HEDENSKAB *og* KRISTENDOM

Af Martinus

I gennem vor børnelærdom er vi, der er oplært i den kristne religion, blevet belært om, at alle mennesker og folkeslag, der ikke tilhører denne religion, er hedninger. Dette hedenskab omfatter efter den troende kristnes opfattelse både urskovens primitive naturmennesker, de andre store verdensreligioners tilhængere, hinduer, buddhister og muhammedanere, og de mennesker indenfor vestens såkaldte kristne samfund, der erklærer sig for ateister eller fritænkere. Sidstnævnte skulle dog efter den dogmatiske kristelige opfattelse være den "frelste" tilstand en smule nærmere, blot fordi de ved at være født i et kristent samfund har modtaget dåbens sakramente. Efter samme kristelige opfattelse går alle hedninger ved døden eller "dommedag" lige til helvede, medens de "frelste" skal opleve himmeriges salighed. Men dette at være døbt i faderens, sønnens og helligåndens navn skulle altså give en større chance for himmeriges salighed end at leve et liv i kærlighed til næsten uden at være døbt. Ja, man kan endda møde den opfattelse, at et lille barn, som dør uden at have modtaget dåben, måtte gå til helvede.

Det siger sig selv, at for en meget stor del af nutidens tænkende mennesker er en sådan opfattelse umulig at acceptere. Man finder den naiv og farisæisk, og der er heller ikke så stor forskel på de farisæere, man kan læse om i bibelen, og de "kristne", der har tilbøjelighed til at takke gud, fordi de ikke er som disse "hedninger", men hører med til "guds

udvalgte børn". Denne religiøse intolerance og farisæisme er dog ikke noget specielt jødisk eller "kristeligt" fænomen, farisæerens tilstand er et udviklingstrin, der som så mange andre må passeres på vejen mod indvielse i livets evige guddommelige love. Også farisæismen udfoldes "i den bedste mening", og man kan ikke bebrejde "kristelige farisæere" at de er, som de er. Denne opfattelse må eksistere, så længe man endnu ikke fatter, hvad sand kristendom i virkeligheden er. Hvis man vidste dette, ville man forstå, at hele den autoritære kristendom verden over, således som den i dag bliver forkyndt og praktiseret, endnu beherskes af hedenskab. Hvad er da kristendom, og hvad er da hedenskab? Kristendom er en speciel væremåde baseret på en speciel tankeverden, og hvor den tankeverden og væremåde ikke findes, er der ingen kristendom men hedenskab. Man kan altså ikke blive kristen i ordets virkelige betydning blot ved at blive døbt, men man kan derimod godt være det uden at være døbt. Når Kristus sagde: "Mit rige er ikke af denne verden", udtrykte han jo netop, at en virkelig kristen tankeverden og væremåde, den han med sit eget liv var et strålende eksempel på, ikke var den gængse eller dominerende på denne jord. Men han talte dog også om muligheden af, at et sådant rige engang skulle kunne realiseres i denne verden, han sagde: "Himmeriges rige er inden i eder". Begyndelsen til en kristen tankeverden og væremåde findes som "det gode" i mennesket, som humanitet, som længsel efter fred mellem de forskellige nationer og racer og mellem de enkelte mennesker. Men dette rige

eller denne kristendom er endnu kun i fostertilstand, og ligesom fostret i moders liv gennemgår en repetition af tidligere dyriske tilstande, inden det fødes som et jordmenneskebarn, må den virkelige menneskelige tilstand, der er det samme som "himmeriges rige", som igen er det samme som den sande kristendom, også gennemgå en skala af udviklingstrin. Der er intet på denne jord, der kan fødes" voksent", heller ikke den virkelige kristendom, den må udvikles lidt efter lidt, indtil den helt kan forlade hedenskabets "fosterhinde", hvor den befinder sig i mørke og snæverhed. Når fostret er modent dertil, fødes det til en lysere og friere tilstand, således vil det også gå med den virkelige kristendom eller det "himmeriges rige", der eksisterer i fostertilstand i det enkelte jordmenneske og i hele den jordiske menneskehed.

Naturligvis vil den sande kristendom fødes før i nogle menneskers bevidsthed og væremåde end i andres, de jordiske mennesker står jo på vidt forskellige udviklingstrin. Men det er ikke ensbetydende med, at disse virkelige kristne vil føle sig hævet over hedningerne, en sådan følelse ville vise, at de selv var hedninger. De ville være, som Kristus karakteriserede farisæerne, som "kalkede grave, der er fine udvendig, men inden i er fulde af døde ben og alskens urenheder". Disse ord er, hvor skarpe de end kan lyde ikke nogen kritik af den farisæiske tilstand, men en karakteristik af mennesker, i hvem "det gode" endnu ikke er mere udviklet, end at det er forbundet med egoistisk selvgladhed, kritik og intolerance mod

//

Det er ikke ved at dø, at Kristus har frelst menneskeheden, men det er ved det sindelag og den væremåde, Kristus udfoldede, medens han levede her.

anderledes tænkende. ”Jeg takker dig, herre, at jeg ikke er som de andre, horkarle, banditter og røvere, men holder alle dine bud og giver almisser til de fattige”, sådan lød farisæerens takkebøn, og en sådan mentalitet er ikke meget forskellig fra det menneskes, som i kristendommens navn føler sig bedre end andre ved at give almisser, ved at gå regelmæssigt i kirke og til alters, og som ser med forfærdelse på de ”syndens børn”, som er opvokset i en anden tro, eller de frafaldne, som nok er døbt, men ikke kan tro på den kristne dogmatik og ikke inspireres, men tværtimod frastødes af kirkens ceremonier, af præstens salvelsesfulde prædiketone og af læren om den vrede gud, som forsones gennem Jesu offerdød og derved formildes til at vise nåde. Dette forsoningsdogme med det uskyldige væsen, der skal ofres for at formilde den vrede gud, er i virkeligheden ældgammelt hedenskab, det er noget af den ”fosterhinde”, kristendommen skal befries fra. Det er ikke ved at dø, at Kristus har frelst menneskeheden, men det er ved det sindelag og den væremåde, Kristus udfoldede, medens han levede her, og da han ved sin død på korset viste menneskene på jorden, hvordan en

rigtig menneskebevidsthed, der kender sin identitet som ”gudesøn”, handler i alle situationer, selv den, hvor han bliver dømt til døden som forbryder og oprører, uden at han viser had eller bitterhed, men tværtimod går i forbøn for sine bødler og anklagere.

Kristendommens udvikling kan deles i tre faser, den, som repræsenteres af det gamle testamente, den, som repræsenteres af det nye testamente, og endelig den, som vil blive repræsenteret gennem udviklingen af åndsvidenskaben, som vi kan kalde ”det tredje testamente”. Indenfor jødedommen blev kristendommen forkyndt i guds ord til Abraham: ”I din sæd skal alle jordens slægter velsignes”. Det gamle testaments profeter kundgjorde for deres folk, at der ville fødes dem en konge af Davids slægt, en Messias, som skulle bringe frelse og velsignelse til denne verden. Det er kristendommens første fase, den findes som et frø, noget endnu skjult og forjættende i det gamle testaments tankeverden, der udgør den hårde skal omkring kernen. Den mentalitet, som udtrykkes gennem ordene ”øje for øje og tand for tand”, er ikke kristendom, det er det hedenskab, hvoraf kristen-

dommen vil spire frem. Ved Jesu fødsel og opvækst spirer kristendommen frem på jorden, den gammeltestamentlige ”skal” bliver brudt, han opfylder loven og profeterne, men samtidig forkynder han en ny lære, der står som kontrast til den gamle, læren om at elske gud over alle ting og sin næste som sig selv. Som det gamle testamente repræsenterer forjættelsen om det kommende, repræsenterer det nye testamente forkyndelsen, nærværelsen af den hellige ånd gennem en guddommelig-menneskelig bevidsthedsudfoldelse og væremåde på denne jord. Men er det da ikke nok, er den jordiske menneskehed da ikke dermed ”frelst fra det onde” og moden til ”himmeriges rige”? Nej, der er endnu en faktor, som kommer til at gøre sig gældende, og som Kristus har udtrykt ved at sige: ”Tag dit kors og følg mig”. En mentalitet, som Kristus har udfoldet gennem sin væremåde i sit korte liv på denne klode, må vokse frem i de enkelte jordmenneskers bevidsthed, det er det, der ”frelser fra det onde”, og det er det, der er det ”guds rige, der er at ligne ved et sennepskorn, der voksede og blev til et træ, i hvis grene himlens fugle byggede deres reder”. Der tales også om Kristi

genkomst, men det betyder ikke, at Jesus fra Nazareth vil vise sig i skyerne over den fysiske jord. Når kristusbevidstheden kommer igen vil den vise sig som en strålende åndelig sol i de tågedannelser, der formørker det enkelte jordmenneskes mentalitet, dvs. uvidenhed, selvished, intolerance og dogmatisk snæversyn. Det er klart, at det vil tage sin tid, inden udfoldelsen af kristusbevidsthed bliver en almenmenneskelig foreteelse, men det har jo også taget sin tid for den jordiske menneskehed at udvikles fra primitive religioner med menneske- og dyreofringer gennem perioder med religionskrige og kætterbål og frem til det stadium, som nu repræsenteres af en stor del af samme menneskehed gennem ønsket om en varig fred, om verdens forenede stater og om frihed, lighed og broderskab mellem alle jordens mennesker.

Mange mennesker vil ganske naturligt være skeptiske, når der tales om, at den jordiske menneskehed engang skal komme til at udgøre een stat, et virkeligt demokrati. Selv om de synes, at det lyder besnærende, og det faktisk er i overensstemmelse med deres egne inderste ønsker, mener de alligevel, at det blot er ønskedrømme og luftkasteller. ”Mennesket er såmænd ikke blevet bedre”, siger de, ”fremskridtet er kun baseret på teknisk udvikling, men moralen er tværtimod gået tilbage”. Overfladisk set kan det se sådan ud, men det er ikke den virkelige sandhed. Hvorfor findes der fredsligaer, ”røde kors”, ”mellempfolkeligt samvirke”, ”red barnet” og en masse andre fredselskende og humanitære institutioner og foreninger? Hvorfor er der bygget kæmpemæssige hospitaler og hjem for forældreløse børn og for svage og gamle mennesker? Hvorfor er der i det enkelte menneske en grænse for, hvad det kan nænne at gøre imod andre, hvis det har en anelse om, at det vil kunne volde fortræd og sorg? Alle disse spørgsmål kan kun besvares med, at det er, fordi der er noget godt og kærligt i det

jordiske menneske foruden den side af dets sind, der skaber krigene, både de store mellem nationerne og de små mand og mand imellem i hverdagslivet. Der har været tider, hvor de røde kors var malet på korsridderens skjolde og rustninger, når de gik ud for at kæmpe i Jesu navn. Var det kristendom? Nej, det var hedenskab. Men det er praktiseret kristendom, når de røde kors er malet på ambulancer og bæres af sygeplejersker, læger og sygepassere. Det er lignelsen om den barmhjertige samaritan, der er realiseret, og det er kristendom, ganske uafhængigt af om røde korsfolkene er døbt eller ej. Der har også været tider, hvor man søgte at befri samfundet for svagelige børn og gamle mennesker, som ikke mere kunne arbejde for føden.

Man udsatte børnene, som det hed, satte dem ud i skoven eller ødemarken, hvor de blev bytte for de vilde dyr, og de gamle lod man passe sig selv, hvilket også nærmest var mord.

Man udsatte børnene, som det hed, satte dem ud i skoven eller ødemarken, hvor de blev bytte for de vilde dyr, og de gamle lod man passe sig selv, hvilket også nærmest var mord. Der er dog sket noget i den tid, der er gået, med hensyn til humanitet og næstekærlighed. Med hensyn til hvad det enkelte menneske kan nænne at gøre, er det rigtigt, at det er højst individuelt. Nogle kan nænne at gøre en masse, som volder andre fortræd, men der er jo også mange mennesker, som ikke kan nænne at slå

en flue ihjel. De synes, måske påvirket af andres meninger, at det er fjollet, og engang imellem gør de det også, men for hver gang bliver det dem mere og mere modbydeligt. Enhver må selv sætte grænsen for, hvad han eller hun kan nænne at gøre, men disse samvittighedsspørgsmål viser netop, at der er ved at ske en forvandling med den jordmenneskelige mentalitet. Der vil endnu en tid være krigshandlinger mellem magthavere og ideologier på jorden, men de er nu skrumpet ind til faktisk kun at være to partier, øst og vest, som vil komme til at underminere hinanden med det resultat, at de virkelige demokrater hos begge parter vil finde hinanden og samarbejde til gavn for hele menneskeheden. Det virkelige demokrati og den virkelige kristendom er eet og det samme, det er et livssyn og en væremåde, der er baseret på at tjene og ikke at lade sig tjene.

Til denne store forvandling af menneskeheden kræves en åndelig videnskab, ”det tredje testamente”, som vil kunne forstås af og virke inspirerende på alle de mennesker over hele kloden, som er trætte af religiøs dogmatik, enten den er kristen, hinduisk, buddhistisk eller muhammedansk, og også trætte af at være materialister og ateister. For disse søgende mennesker bliver de kosmiske analyser skabt. Disse analyser, som det er blevet min opgave at give menneskeheden i mit hovedværk ”Livets Bog”, er ikke en ny religion, en sekt, eller på nogen anden måde noget, der skal skabe intolerance ved at de, der føler sig tiltalt af analysernes logik og begynder at studere dem, skal føle sig bedre eller mere udviklede end andre, eller mere ”hellige” eller ”frelste” end andre. Mine analyser er ikke et angreb på noget som helst, de er tværtimod et forsvar for alt, idet de forklarer, hvorfor mineraler, planter og dyr er, som de er, hvorfor de primitive mennesker og forbrydere og mordere er, som de er, og hvorfor gode og kærlige mennesker og såkaldte helgener er, som de er. De forklarer,

//

Åndsvidenskaben vil kunne tale lige så stærkt til buddhister, hinduer og muhammedanere som til kristne, når det drejer sig om mennesker, der er vokset fra en dogmatisk tankegang.

hvorfor nogle mennesker er genier og nogle åndssvage, og hvorfor hele verdenssituationen i dag netop er en slags krig imod alle, et "ragnarok" eller "helvede". Men de fortæller også om, hvilke muligheder det enkelte jordmenneske har for at forvandle denne situation, som er skabt eller sået i fortiden og må høstes i nutiden. Ved den måde, hvorpå den enkelte reagerer overfor sin skæbne, sår han eller hun det, der skal høstes i fremtiden. Og fremtiden vil både sige et liv i en åndelig verden efter det, vi kalder døden, og nye liv eller inkarnationer i den fysiske verden. Åndsvidenskaben vil kunne tale lige så stærkt til buddhister, hinduer og muhammedanere som til kristne, når det drejer sig om mennesker, der er vokset fra en dogmatisk tankegang, derfor vil den med tiden kunne forene humant tænkende mennesker over hele kloden, ikke i en sekt, men i et menneskeligt broderskab, hvor alle er Kristi disciple, ligegyldigt hvilken religion de tilhører, fordi de prøver at indstille deres tankeverden og væremåde på den bølgelængde, der er udtrykt med Nazaræerens ord: "Derpå skal det kendes, at I er mine disciple, at I har indbyrdes kærlighed".

Ovenstående foredrag blev holdt af Martinus i feriebyens foredragssal mandag den 13. juli 1953. Det er bearbejdet til kontaktafdelingen af Mogens Møller, og bearbejdelsen er godkendt af Martinus.
Brev nr. 12, 1958. ■

© Martinus Institut 1981

Foto, Unsplash

KRISTUS OG VERDENSBILLEDET

Af Martinus

I tidligere foredrag er der talt meget om kerne-eller grundprincipperne i verdensaltet, således som man kan finde frem til dem gennem livets og naturens egen beretning. Det kan nu være interessant at se, hvorledes Kristus opfattede verdensbilledet. Vi må her se bort fra al det hedenskab, der i senere tider har hobet sig op om Jesu personlige udtalelser og al den misforståelse af hans livsindstilling og livsopfattelse, som man efterhånden gjorde til det væsentlige inden for kristendommen, så den blev noget andet, end det der virkelig var Kristi lære og hans budskab til menneskene.

Vi ved, at det væsentlige i hans livsopfattelse var fader-og sønneprincippet. Han var det første menneske, der fremførte og levede i dette princip. Mange havde allerede begyndt at tale om én gud i stedet for de mange guder, man oprindeligt tilbad, men ingen nåede så langt ind i selvoplevelsen, at gudsforholdet blev til et fader-og sønneprincip. Ingen forstod som han, at det levende væsen er en evig søn af en evig fader, og ingen synes at have haft faderen med sig i alle ting i den daglige tilværelse, således som han. Han levede i en permanent samtale og forbindelse med og i en evig bøn til denne fader.

Vi har gennem de kosmiske analyser forstået, at verdensbilledet netop udgør et sådant fader-og sønneprincip. I kraft af, at verdensaltet er en stor, levende, fungerende organisme for et evigt jeg, og at denne organisme består af alle eksisterende levende væsener, der er

mikrovæsener inde i den, bliver dette jeg, dette oplevende ”noget” en fader for verdensaltetets levende væsener, på samme måde som vort jeg er en fader og beskytter for mikroverdenen og væsenerne i vor organisme. Imellem vort jeg og vore mikrovæsener, vore celler, atomer og elektroner, er der et meget intimt gensidigt afhængighedsforhold, der betinger, at vi er nødsaget til at sørge godt for disse mikrovæsener, hvis vi ønsker at leve i et sundt fysisk velvære. På deres side er mikrovæsenerne også nødsaget til at føre et liv, der er i kontakt med de naturkræfter og naturlove, som vor organismes funktioner repræsenterer i deres mikroverden. I modsat fald bliver de selv syge og skaber sygdom omkring sig.

Nu vil man måske hævde, at mikrovæsenerne ikke har nogen forstand og ikke selv kan bestemme noget som helst om, hvorvidt de vil eller ikke vil være i kontakt med de betingelser, der gælder for deres tilstedeværelse i organismen. Men hertil er der det at sige, at kendsgerningerne viser, at mikrovæsenerne i en organisme pludselig kan begynde at arbejde på en helt anden måde, end den der ellers er normal selv i en organisme, der tilhører et menneske, der lever sundt rent kropsligt set. Det er således ikke udelukket, at mennesker, der spiser og drikker nok så sundt og gennemfører en vidtstrakt hygiejne, alligevel kommer ud for sygdomme. Hvoraf kommer da det? Ja, her må den dybeste årsag føres tilbage til den omstændighed, at mikrovæsenerne er i stand til at afvige fra deres normale levevis på trods af organismens makrojeg. Er disse mikroindivider da bevidst i denne

afvigelse fra det normale, eller denne overtrædelse af lovene i deres verden? Ja, hvorfor skulle vore mikrovæsener ikke kunne være bevidst i deres daglige liv, lige så godt som vi er bevidst i vor daglige livsudfoldelse? Vi er dog også mikrovæsener i en stor organisme, og denne organismes jeg ville med lige så stor ret kunne sige, at vi, dens celler, ikke er bevidst i vort daglige liv. Men det ville jo ikke være sandhed. Hvorfor skulle vore mikrovæsener ikke lige så godt bevidst kunne afvige fra deres normale livsudfoldelse og funktioner, som vi gør det? Er det forøvrigt ikke en kendsgerning, at i de funktioner, væsenerne ikke har under den dagsbevidste villies kontrol, og som derfor befordres af instinktet, forekommer der som regel ingen udsejler? Her er den normale funktion den absolut overvejende. Er det ikke netop der, hvor væsenet kan sætte sin villie ind, at unormaliteterne opstår og befordres? Det gælder for menneskene, der er mikrovæsener såvel i jordklodens, solsystemets og mælkevejssystemets makroorganismer, og det gælder også for de mikroindivider, der lever deres daglige liv med vor organisme som deres univers. Det er i allerhøjest grad ulogisk eller uvidenskabeligt at benægte, at mikrovæsenerne har vågen dagsbevidsthed og villieføring og er medbestemmende i deres daglige funktioner og kan skeje ud eller leve normalt efter deres eget forgodtbefindende. Men hvordan skal man dog gardere sin sundhed, når den, der lever fysisk sundt og hygiejnisk, altså alligevel kan rammes af sygdom? Her er vi netop kommet til et felt, hvor karmaloven ikke mere blot er et fysisk

sundhedsproblem, men et spørgsmål om moral.

Årsagen til, at mikrovæsener kan have mulighed for at skabe disharmoni i en organisme, hvis indehaver eller makro-jeg lever et fysisk sundt liv, er kun at finde ét sted: i menneskets egen optræden som mikrovæsen i dets makroorganisme eller verdensalt. Skaber mennesket harmoni og velvære for sine medvæsener i denne makroorganisme, elsker det sin næste som sig selv, samtidig med at det lever sundt fysisk set, da vil de mikroindivider, der ikke er på bølgelængde med de kosmiske love, efterhånden forsvinde fra dets organisme, og mere og mere udviklede og harmonisk indstillede individer eller celler og atomer vil inkarnere i stedet. Men forfølger samme menneske sin næste eller gør dennes liv uudholdeligt, mørkt og trist med vrede, surhed og bitterhed, da er det selv som en celle, der spreder gift i sin makroorganismes kød og blod og ikke en livgivende mikroorganisme, og da kommer det samme til at gælde for de mikrovæsener, der inkarnerer i dets egen organisme. De er giftspredende, usunde og farlige for de øvrige mikrovæsener og dermed for helhedens tilstand af sundhed og velvære. Som mikrovæsen i en organisme er det klart, at man ikke skal myrde eller besværliggøre livet for de andre mikrovæsener i samme makroorganisme, derved skaber man ikke blot disharmoni i forholdet til disse medvæsener, men også i forholdet til den helhed, dvs. det makrovæsen, man er en del af, og dermed også til de mikrovæsener der lever i ens egen organisme. Loven for årsag og virkning, eller "som du sår, skal du høste", gælder nemlig både for mikro-, mellem-og makrokosmos og for vort forhold til alle disse tre verdener.

Vi kommer således til at se, at sygdomme i en organisme ikke alene kan skyldes forkert kost og mangel på hygiejne, men også er et spørgsmål om, hvilke tanker, følelser og handlinger, der

udgår fra organismens ophav eller jeg mod omgivelserne. Vi kommer ikke uden om forholdet til vor næste i skabelsen af den bedre skæbne eller den lykke, vi længes efter. Når Kristus gang på gang understregede, at man skal elske Gud over alle ting og sin næste som sig selv, ser vi, at han kendte og talte ud fra sit kendskab til det kosmiske verdensbillede. At elske Gud over alle ting er det samme som at elske makrojeget i den organisme, i hvilken man er mikroindivider, hvilket vil sige verdensaltet. Og hvordan gør man det? Ved at elske (dvs. skabe harmoni og glæde i forhold til) sin næste, der er en celle, et mikroindivider i Guddommens store organisme, hvorigennem denne Guddom oplever os. At Kristus kendte dette forhold, viser også hans ord: "Hvad I gør mod en af disse mine mindste, det gør I mod mig."

Kristus viste med sit liv og sin død, at han var koncentreret på samarbejde med verdensaltets jeg, og han viste med sin bøn: "Fader ske ikke min, men din villie", at han opfattede dette makrojeget som sin virkelige kosmiske fader, der også var alt andet levendes kosmiske fader. Men hvorfor talte han da ikke om makro-og mikrovæsener og om vort forhold til cellerne og de andre mikroindivider i vor organisme? Fordi overhovedet ingen ville have forstået det. Det var svært nok endda for hans omgivelser at forstå, hvad han mente, og vi ser da også, at intet er blevet mere misforstået og forvansket end Kristi budskab. Men han talte om "den hellige ånd", som skal "vejlede eder til hele sandheden", når den kommer, for "jeg har endnu meget at sige eder, men I kan ikke bære det nu." Hvad er denne "hellige ånd", denne vejleder? Ånd er bevidsthed, det er viden, og at den er hellig, vil sige, at den er altomfattende eller kosmisk og skaber kærlighed og harmoni omkring sig. Det er den kosmiske videnskab eller åndsvidenskaben, der nu som en ny

//

Åndsvidenskaben er ikke noget, der skal fjerne kristendommen og skabe en ny religion. Den skal tværtimod "tage af mit og forkynde eder", som Kristus også sagde.

impuls skal føre menneskeheden videre i dens udvikling frem mod den tilstand, Kristus omtalte som "himmeriges rige". Kristus har vidst, at der ville komme en tid, hvor det ikke mere er nødvendigt at tale i lignelser, og hvor der ikke mere skal være en personlig autoritet, folk skal tro på, men en videnskab, "en sandhedens ånd, som skal forkynde om de kommende ting".

Åndsvidenskaben fortæller på baggrund af hele jordklodens og menneskeheden kosmiske udvikling om disse ”kommande ting”, om ”det rigtige menneskerige” der med tiden skal udvikles på denne klode. Åndsvidenskaben er ikke noget, der skal fjerne kristendommen og skabe en ny religion. Den skal tværtimod ”tage af mit og forkynde eder”, som Kristus også sagde. Alt det, som menneskene dengang ”ikke kunne bære”, fordi de ikke ville have forstået det, kan menneskene begynde at forstå idag. I de ca. 2000 år, der er gået, siden Kristus levede, er der sket en vældig intellektuel udvikling her på jorden. En fysisk videnskab har fået dominerende indflydelse på menneskenes liv, de begynder at få evne til at tænke guddommens tanker efter, som de ytrer sig i naturens love både i mikro-, mellem- og makrokosmos. Et opvakt barn lærer i dag i skolen mere, end lærde professorer kendte til for 100 år siden. Menneskenes intelligens udvikles og skærpes, nye tekniske opfindelser skaber store forandringer i menneskenes daglige vaner, de gør sig jorden underdanig ved at få naturkræfterne til at arbejde for sig, og afstande mellem lande og folk formindskes både på grund af de nye trafikmidler, og fordi man gennem

radio, telegrafi osv. på et øjeblik kan sende meddelelser fra den ene side af kloden til den anden. Alt det, og endnu mere, som vil blive opfundet i de kommende år, har skabt en ganske anden situation for menneskeheden end på Kristi tid. I én forstand er forholdene dog ikke blevet meget anderledes. Menneskenes personlige ulykker og lidelser er ikke blevet mindre. Jorden er stadig mere et ”helvede”, end den er et ”himmeriges rige” for menneskene. Ja, da menneskene bruger deres udviklede intelligens i det dræbende princip tjeneste både i krigen og i hverdagen, eller bruger den til at berige sig med på andres bekostning, er situationen snarere blevet værre. Desuden kan den udviklede intelligens hos mennesket ikke acceptere de overleverede religiøse dogmer, så den store almenhed står uden noget fast holdepunkt i tilværelsen. Man længes efter fred, men ved ikke, hvordan man skal skabe freden.

Verdenssituationen i vor tid er den, der er talt om som ”de sidste tider”. Ikke fordi jorden skal gå under eller tilintetgøres, men fordi en gammel kultur lever i sine sidste krampetrækninger. Det rige, Kristus talte om som ”sit”, men om hvilket han sagde, at det ikke ”var af denne verden”, er ved at blive skabt som et rigtigt menneskerige på denne klode. Det lever i mange menneskers sind som den humane evne, som dette, at de i visse situationer hellere selv vil lide, end de vil være årsag til andres lidelser. Men også denne moralske evne må intellektualiseres, og det vil ske gennem åndsvidenskaben. Næstekærlighedsevnen, som er blevet stærkt udviklet i mange menneskers sind gennem mange livs lidelsesperfaringer, skal ikke blot være en stærk følelse, der kan føres på vildspor i sentimentalitet eller fanatisme. Den må, for at kunne udfoldes, som Kristus kunne det, forenes med en intelligensmæssig forståelse af forholdet mellem universet og mennesket, eller, som Kristus kaldte

det, mellem ”faderen” og ”sønnen”.

Kristus var det virkeligt fuldkomne sunde mikroindivid i faderens legeme. Det var ikke blot faderen, han elskede, men også de øvrige væsener i dette legeme. Hans store kærlighed viste sig derigennem, at han, hvis rige ikke var af denne verden, dog lod sig inkarnere i denne for sunde celler livsfarlige zone, som bestod af udskejende, myrdende og hadende mikrovæsener, for at vise, hvordan den sunde celle i makrolegemet optræder i alle situationer over for Gud og medvæsener. ”Kristi genkomst”, som der er talt så meget om, betyder ikke, at personen Jesus viser sig i skyerne, men at udfoldelsen af det fader- og sønneprincip, som han forstod at realisere i alle situationer i den daglige tilværelse, realiseres af flere og flere mennesker på jorden. Dertil vil åndsvidenskaben blive en hjælpende faktor, fordi den kan lære det søgende menneske at forstå både sin egen og hele verdenssituationen. Men mennesket må selv arbejde på udviklingen af den mentalitet, der gør det til et kristusvæsen, der i alle situationer føler sig et med faderen.

Ovenstående foredrag blev holdt af Martinus i instituttets foredragssal søndag den 2. april 1950 og er bearbejdet for kontaktafdelingen af Mogens Møller. Bearbejdelsen godkendt af Martinus.

Brev nr. 20, 1957. ■

© Martinus Institut 1981

//

Det er den kosmiske videnskab eller åndsvidenskaben, der nu som en ny impuls skal føre menneskeheden videre i dens udvikling frem mod den tilstand, Kristus omtalte som "himmeriges rige".

KOMMER TIL MIG

Baggrunden for Det Tredie Testamente

Af Preben Bagger

Det Tredie Testamente er både historisk og kulturelt et monumentalt værk. *Historisk* har det rødder årtusinder tilbage i tiden. *Kulturelt* vil det være en ledetråd for menneskeheden i årtusinder frem i tiden.

Det Tredie Testamente er bebudet af Jesus selv.

Han kaldte det TALSMANDEN:

Men Talsmanden, den Helligånd, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer. (Joh. 14.26)

... han skal vejlede jer i hele sandheden. (Joh. 16.13)

I dag – to tusind år senere – kan vi være mere præcise om indholdet: Det Tredie Testamente – Talsmanden – afslører og forklarer kristendommens intellektuelle side. Det Tredie Testamente forklarer den intellektuelle baggrund for dén etik og moral, som Jesus forkyndte og praktiserede, da han gik rundt med sine disciple i Jerusalem og omegn.

Hvorfor sagde Jesus ikke bare det hele selv?

Hvorfor forkyndte han i form af lignelser – uden at forklare sig intellektuelt? Om det siger han selv:

Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. (Joh. 16.12)

Menneskene var på Jesu tid ikke nær så intellektuelt udviklede, som de er i dag.

Især er intelligensen vokset meget, og dermed også evnen til at analysere. Det betyder, at man i stigende grad forlanger logiske forklaringer i stedet for lignelser og dogmer.

Dette forlangende kan Det Tredie Testamente indfri til fulde. Ud over at være en lys, livsbekræftende og logisk verdensforklaring for det humane indstillede menneske har Det Tredie Testamente også følgende egenskaber:

Det er fuldstændigt sammenhængende og modsigelsesfrit.

Det er i overensstemmelse med fysikkens og neurovidenskabens forskningsresultater.

Det er i overensstemmelse med den evolutionære udvikling.

Det har en omfattende forklaringsevne, også over for sider af virkeligheden, hvor de traditionelle forklaringsmodeller kommer til kort.

En ubemærket verdenshistorisk begivenhed

Det Tredie Testamente – Bibelens fortsættelse og fuldendelse – er en begivenhed i vores tid, der er i klasse med Jesu vandring her på Jorden for to tusind år siden. Hvordan kan en så enestående hændelse blive ved med at undgå fjernsynets bevågenhed og avisernes forsider? Jesus gav allerede selv svaret:

Jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid, sandhedens ånd, som

verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. (Joh. 14.16)

Det Tredie Testaments forfatter – Martinus – siger om samme spørgsmål:

Flertallet af Menneskene staar ikke i Dag med aabne Arme for at modtage de højeste Analyser. Inden dette er naaet saa vidt, maa der endnu flyde meget Blod, mange Taarer eller manifesteres megen Dødedans, Kanontorden og Lemlæstelse. ... Mit Arbejde er derfor mere beregnet paa Fremtiden end paa Nutiden. (Martinus 1940)

Kirken holder godt nok udvig efter Talsmanden. Men da den tror, at Talsmanden er en person – nemlig Jesus – kan den naturligvis ikke få øje på Det Tredie Testamente. I ovenstående udtalelse siger Jesus ellers indirekte, at Talsmanden ikke kan være en person. En person ville ikke kunne være hos os ”til evig tid”, men det kan Det Tredie Testamente.

Manden bag værket

Det Tredie Testamente består ikke af filosofiske overvejelser, men udelukkende af selvoplevet førstehåndsviden. Det skyldes, at forfatteren – ligesom Jesus – var i besiddelse af en perfekt intuitionsevne – en form for begavelse, som han selv kalder kosmisk bevidsthed.

Den bevirkede, at han var lige så bevidst i den åndelige verden som i den fysiske. Han kunne "se" de åndelige kræfter bag den fysiske verden. Det Tredie Testamente er en beskrivelse af det han "så".

Han kunne se, at han selv, du og jeg og alle andre skabninger er evige, udødelige væsener. At det, vi kalder døden, blot er en overgang til en åndelig tilværelse. En ferie, inden vi på ny vender tilbage til Jorden for at videreudvikle os. Han kunne se, at visdomsordet "Som du sår, skal du høste" også gælder fra liv til liv. Det man sår i det ene liv, høster man måske først i det næste.

På vej mod nye evner

Martinus understregede, at set i en større sammenhæng er han hverken mere eller mindre end alle andre. Vi vil alle med tiden opnå at få de samme evner som ham. Det er "kun" et spørgsmål om udvikling af den nødvendige moral. I denne udviklingsproces, der løber over mange liv, kan vi have glæde af Det Tredie Testamente som inspiration og vejledning, hvis vi ønsker det.

Martinus vandrer ad samme vej som os, bare et stykke forude.

■

//

Om tankedril

Tankedril eller Misforstaaelse af Livets højeste Analyser vil saaledes i dette Tilfælde lægge en mere eller mindre uigennemsigtig, mørk og klam, mental Taage over den virkelige Sandhed, der ligger skjult i Analysernes Ordformer. Og disse Ordformer bliver da for samme Forsker kun tomme Hylstre. Og i Stedet for at møde den virkelige og absolutte Sandhed, som ligger nedgemt i Analysernes Ordformer, møder han nu kun Skyggen af sin egen ufærdige Bevidsthed eller Jongleren med de tomme Hylstre.

Fra: Livets Bog, side 1331.

//

Undertrykkernes undergang

Et undertrykt folk vil aldrig ophøre med at længes efter befrielse. Og længslen efter befrielse vil uundgåeligt bevirke undertrykkernes undergang. Det er den rå magts uundgåelige lov. Det er naturens egen skabelse af retfærdighedens ligevægt.

Artikelsamling I, Freden (1945).

Citat fra Det Tredie Testamente.

DET MELLEMKØNSLIGE "KOMMA"

del 1

Af Ingemar Fridell

Artiklens titel er inspireret af det såkaldte "Pythagoræiske komma" i musikkens verden. Ordet "komma" henviser her i overført betydning til noget, der "er adskilt", og som ikke går lige op, nemlig mænds og kvinders forskellige oplevelse af livet! En forståelse af denne forskel kan løse mange problemer, der let opstår i forholdet mellem de to køn. Forskellen mellem mænd og kvinder er dog nu i færd med at blive jævnet ud til fordel for en større humanitet og øget bevidsthed. Ifølge Martinus skyldes ændringen den seksuelle polforvandling, som i større eller mindre grad påvirker alle mennesker i dag.

Udgangspunktet for denne artikel er antagelsen om, at mænd og kvinder oplever livet lidt forskelligt. Ud over de rent biologisk betingede forskelle mellem kønnene, kan årsagen hertil

være, at vi ikke har gjort de præcist samme erfaringer i vores tidligere jordeliv og under den lange udvikling, som har fundet sted i vores passage gennem dyreriget. For at forstå forskellen er der grund til at undersøge, hvordan selve livsoplevelsen kommer i stand.

Bevidstheden og livsoplevelsen er baseret på tidligere erfaringer

Ifølge Martinus har ethvert eksisterende væsen en indre væsenskerne og en evig kosmisk struktur, der ligger til grund for livets oplevelse i al *evighed*. Men paradoksalt nok indebærer evigt liv en *evig foranderlighed*. Intet står stille; alt bevæger sig og ændrer sig uophørligt. Det evige livs oplevelse er organiseret i gigantiske spiralkredsløb, hvor alle livets kontraster i mørke og

lys kommer til ligeværdig manifestation (jf. *Livets Bog I*, stk. 34). Selvom den kosmiske bevidsthed er den "normale" bevidsthedstilstand i spiralkredsløbet, er den ikke desto mindre en "forbrugsvarer", der skal genopbygges i hvert nyt, påbegyndt spiralkredsløb. Den fysiske verdens primære funktion er at opbygge en *ny* kosmisk bevidsthed ved hjælp af det "materiale", der består af nye og ikke tidligere oplevede begivenheder i den nye spiral. Et nyt gigantisk eventyr tager sin begyndelse i det evige livs guddommelige sfære!

Oplevelsen af livet skabes gennem *reaktionen* mellem udefra kommende energier og vores *individuelle* skabeevne med dens talentkerner, sansorganer og tilhørende begrebsapparat. Skabeevnen kan beskrives som et slags "koncentrat" af vores evige fortid og forandres løbende gennem samtlige livets nye oplevelser og erfaringer. På denne måde opstår

Artiklens titel er inspireret af det såkaldte "Pythagoræiske komma" i musikkens verden. Ordet "komma" henviser her i overført betydning til noget, der "er adskilt", og som ikke går lige op, nemlig mænds og kvinders forskellige oplevelse af livet! En forståelse af denne forskel kan løse mange problemer, der let opstår i forholdet mellem de to køn.

vores helt personlige karakter, som igen ligger til grund for vores væremåde i forhold til den ydre verden. De udefra kommende energier kan altså ikke i sig selv være årsag til livets oplevelse. Den individuelle skabeevne er hele tiden inkorporeret i livsoplevelsen og udgør det filter eller de briller, der tolker og omformer de udefra kommende energier til nye tankebilleder.

Det er altså på grund af den individuelle skabeevne, at alle levende væsener oplever livet forskelligt. En myre oplever for eksempel ikke omverdenen på samme måde som et jordisk menneske, selvom begge slags væsener tilhører det samme mellemkosmiske spiralkredsløb. Og forskellen bliver endnu større, når vi taler om jordklodevæsenets særlige livsoplevelse i det makrokosmiske spiralkredsløb, der ligger umiddelbart over vores eget, eller hvis vi forestiller os livsoplevelsen i det mikrokosmiske spiralkredsløb,

der ligger under vores spiral, for eksempel cellevæsenernes livsoplevelse inden i vores egen krop. Forskellen i livsoplevelse bliver naturligvis større, når afstanden øges mellem den mentale "position", hvor man befinder sig, og den, hvor de andre væsener befinder sig i udviklingen inden for deres respektive spiralkredsløb.

Det er derfor en illusion at tro, at alle levende væsener oplever omverdenen på nøjagtig samme måde. I betragtning af at hver person med sin individuelle skabeevne i kombination med de fysiske sansorganer *former* indtrykket af omverdenens energier og derudfra skaber sine helt egne tankebilleder, kan menneskers livsoplevelse aldrig være nøjagtig ens. Desuden er det måske ikke *kun* et spørgsmål om, hvordan vi fortolker og reagerer på det, vi møder i livet. Det er også muligt, at den oplevede omverden rent faktisk "ser" noget anderledes ud gennem en anden

persons "øjne"!

Hvor stor forskellen mellem to individers livsoplevelse bliver, afhænger altså dels af hvilket udviklingsstadium de hver især befinder sig på i øjeblikket, og dels af hvilke særlige erfaringer de har gjort i dette jordeliv og i deres tidligere inkarnationer. Forskellen bliver selvfølgelig mindre, jo nærmere de er hinanden i mental udvikling. Men trods disse forskelle, oplever mennesker alligevel livet tilstrækkeligt ens til, at kommunikation og meningsudveksling er mulig.

Hensigten med denne indledende baggrundsforklaring har været at påvise, hvorfor mennesker tænker, handler og tolker livet forskelligt. Uden en sådan forklaring bliver vi let intolerante og kræver, at andre skal tænke det samme som os selv, eller at andre skal leve efter de samme værdier og normer som vi. En sådan intolerance bunder i

uvidenhed og er ifølge Martinus den største årsag til alle slags konflikter og stridigheder i hele verden. Det gælder såvel globalt som mellem mennesker i hverdagssituationer.

Dette skal naturligvis ikke tolkes som at alle tænke- og handlemåder er i lige god kontakt med den *alkærlighed*, der ifølge Martinus gennemstrømmer hele tilværelsen. Når vi til sidst har opnået kosmisk bevidsthed, som er slutmålet for udviklingen i den fysiske verden, vil vi alle have indblik i livets grundlæggende principper ud fra nøjagtigt den samme dybe forståelse. Dette står ikke i modsætning til, at man selv med kosmisk bevidsthed har udviklet særlige personlighedstræk og til en vis grad oplever livet forskelligt på grund af forskelle i oplevelserne i forbindelse med udviklingen i den fysiske verden. Men fælles for alle væsener med kosmisk bevidsthed er, at de er besjælede af alkærlighed og besidder en total enighed angående moralske problemstillinger.

Indvielsen til mørket

Martinus forklarer, hvordan det fungerer, når den kosmiske bevidsthed opbygges på ny i hver udviklingsspiral. Væsenet må udvikle sin tænkeevne og sin følelse trin for trin gennem det absolut nødvendige *mørke* og den kamp, der kendetegner dyreriget. Den kosmiske ”teknik” til at fremkalde mørket er ifølge Martinus opdelingen af de levende væsener i to separate køn! Brutale, blodige krige, og atombomber der kastes over intetanende mennesker,

er faktisk den yderste konsekvens af denne opdeling!

Det er væsenernes kønslige opdeling i dyreriget, der er grundlaget for al rivalisering og jalousi. Begge køn er jo blevet afhængige af hinanden. Men på samme tid som opdelingen i to separate køn skaber mørke, er det paradoksalt nok den seksuelle forening mellem han- og hunvæsener, som frembringer *lys i mørket* i form af en lille lykkestråle, der lækker ud fra salighedsriget, som de netop har lagt bag sig!

I *Det Evige Verdensbillede IV* skriver Martinus følgende: ”... Livsoplevelsen ville som før nævnt være en verden uden nogen som helst sympati, venlighed eller kærlighed, hvis ikke Guds ånd på kunstig måde kunne bringes til at gennemtrænge de levende væsener, så lyset og varmen fra dette evige væsens lysvæld kunne lyse og varme og give væsenerne livslyst og stimulans i en verden, hvor levende væseners organismer eftertragtes som livsbetingende føde for andre væsener, ligesom det selv må kæmpe for at overvinde andre væsener for af deres organismer at tilegne sig sin egen livsbetingende føde. Væsenerne her er meget livsfjendtlige. For at væsenerne kan udholde at gennemleve dette helvedes- eller lidelsesdomæne og derved opleve den livsbetingende kontrast til det evige lys, har væsenerne her indbygget et organsystem for oplevelse af livets allerhøjeste lys, salighed eller velværefornemmelse. Dette organsystem er, som vi allerede er

gjort bekendt med, væsenets seksuelle polsystem. I kraft af dette organsystem, der er det helligste system i væsenets samlede organisme, kan væsenet under visse betingelser opleve et lysglimt fra Guds ånds evige strålevæld. Det opleves normalt som livets højeste behags- eller vellystfornemmelse og udløser sig i en livsbefordrende aura af salighed. Det er et kosmisk glimt uden intellektualitet eller visdom.” (*Det Evige Verdensbillede IV*, symbol 34, stk. 10)

Men på trods af denne lysstråle af lykke midt i mørket, indebærer den seksuelle forening af to væsener af modsat køn aldrig nogen fuldkommen harmoni. Der er nemlig indbygget en slags ”djævelsk dissonans” eller disharmoni! Hvad dette skyldes, og hvad det indebærer, vil blive forklaret nærmere senere i denne artikel. Opdelingen af væsenerne i to separate køn i dyreriget sigter dybest set mod at fremkalde mørket og dermed befordre bevidsthedens udvikling. Ved at ”spise” den forbudne frugt, som kønsopdelingen fører med sig i form af rivalisering, jalousi og alles kamp mod alle, lærer væsenerne at skelne mellem godt og ondt og får deres øjne åbnet, så de til sidst kan opleve livet lige så fuldkomment som Gud selv (jf. 1. *Mosebog*, kapitel 3,1-5).

Jeg har valgt at kalde den indbyggede disharmoni mellem kønnene ”*Det mellemkønslige komma*”. Ordet ”*komma*” henviser til det såkaldte ”Pythagoræiske komma” i musikens verden, som betyder *forskellen* i tonehøjde mellem skalaen i den naturlige toneserie og den veltempererede stemningsmetode, der normalt anvendes til moderne instrumenter. Den veltempererede stemning er en tilpasning, der gør det muligt at spille i samtlige tonearter uden at det lyder ”falsk”. Jeg anvender således en analogi mellem dette musikalske fænomen og den indbyggede ”dissonans” i de to køns seksuelle forening. Dissonansen opstår,

For at væsenerne kan udholde at gennemleve dette helvedes- eller lidelsesdomæne og derved opleve den livsbetingende kontrast til det evige lys, har væsenerne her indbygget et organsystem for oplevelse af livets allerhøjeste lys, salighed eller velværefornemmelse.

fordi de to køn ikke har helt de samme forventninger til, hvad deres forening skal føre til. De to køns seksuelle behov går ikke helt harmonisk op, hvilket kan beskrives som et disharmonisk ”interval”.

Opdelingen af væsenerne i to separate køn har også et andet guddommeligt formål udover at fremkalde mørket i tilværelsen: når to væsener af modsat køn drages til hinanden ved hjælp af instinkt kombineret med specielle hormoner, er dette også forbundet med reproduktionen og dermed reinkarnationen, hvilket giver dem selv og deres fælles afkom mulighed for at udvikle sig videre i den fysiske verden.

Det er ikke kun mørket, der udløses ved hjælp af en guddommelig ”teknik”; der er også en modsat ”teknik” til at fremkalde *lyset* i tilværelsen. Den sidstnævnte teknik indebærer en fuldstændig forening af den maskuline og feminine pol i hvert *enkelt* levende væsens bevidsthed. Dette betyder, at væsenet ikke længere er hverken han eller hun, men *dobbelpolet*! Den dobbeltpolede struktur er på sin side forudsætningen for, at man kan opnå kosmisk bevidsthed. Det er således umuligt for nogen, der stadig er en mand eller kvinde mentalt set, at få kosmisk bevidsthed!

Mænds og kvinders oplevelse af livet
Dermed er vi nået frem til artiklens hovedtema: den generelle forskel i livsoplevelse mellem mænd og kvinder! Martinus beskriver, hvordan nutidens mænd og kvinder godt nok befinder sig i en intens og dramatisk udvikling frem mod øget dobbeltpolethed, hvilket blandt andet resulterer i, at de

traditionelle kønsroller er i opløsning. Forskellene mellem mænd og kvinder er således på vej til langsomt at blive jævnet ud, ikke mindst på det mentale område. Men historisk og kulturelt set er der næppe tvivl om, at mænd og kvinder siden ”tidernes morgen” har været præget af deres respektive biologiske køn. Det er også derigennem, at mænd og kvinder traditionelt i lange tider har haft forskellige kønsroller!

Bibelens skabelsesmyte og forklarer indgående den guddommelige symbolik i fortællingen om Adam og Eva og ”syndefaldet” i Edens Have. Beretningen symboliserer i sin helhed de levende væseners opdeling i to separate køn. På samme tid som den har inspireret det enkelte menneske og været ”Brød og Næring for den enfoldige”, beskriver Martinus fortællingen som en ”guddommelig

I overensstemmelse med det tidligere anførte ræsonnement har han- og hunvæsenerne ikke gjort sig de helt samme erfaringer under deres udvikling i den fysiske verden. På den baggrund er det forståeligt, at mænd og kvinder hver for sig stadig oplever virkeligheden noget forskelligt. Men på grund af den ovenfor nævnte seksuelle forandring er forskellene ved at blive udjævnet.

Som tidligere antydnet i denne artikel vender Martinus ofte tilbage til

Hilsen fra Fortidens Vise til Nutidens kosmisk bevidste Væsen” (jf. *Livets Bog IV*, stk. 1193).

Ifølge Martinus symboliserer den ensomme Adam det engang dobbeltpolede væsen, mens navnet Eva henviser til *samlige* væsener, efter at opdelingen i to køn har fundet sted. ”Eva-væsenet” symboliserer således både han- og hunvæsener (jf. *Livets Bog V*, stk. 1710). For en mere detaljeret forklaring henvises til de

afsnit i Livets Bog, hvor Martinus forklarer skabelsesmyten ud fra et åndsvidenskabeligt perspektiv, for eksempel i *Livets Bog V* og i *Det Evige Verdensbillede III* i den indledende tekst til Symbol nr. 33.

I *Livets Bog IV* beskriver Martinus han- og hunvæsenernes oprindelige grundkarakterer: "... Naar det "maskuline" Væsen i Overleveringen stadig blev betegnet som "Adam", medens det "feminine" Væsen blev betragtet som det "nye" Væsen og fik Navnet "Eva", markerer dette jo kun, at det "maskuline" Væsen foreløbig paa en Maade bevarede den fortidige "Adams" ydre Skin. Det "maskuline" Princip i Væsenet aabner jo Grundlaget for Væsenets rent ydre materielle Overlegenhed eller selvstændige Ansigt og Forhold til den ydre Verden. Og derved havde denne "nye Adam" stor ydre Lighed med den tidligere "Adam", der i allerhøjeste Grad ikke blot havde et selvstændigt Ansigt til den ydre Verden, men i Virkeligheden var selve Inkarnationen af Selvstændighed i Kraft af sin "Selvbefrugtningsevne". Her var det, at den "nye Adam" maatte afvige fra den foregaaende ved at være afhængig af et andet Væsen. Medens "Hanvæsenet" saaledes stadig bevarede et Skin af den forrige "Adams" Lystilstand, var "Hunvæsenet" anderledes stillet. Da det "feminine" Princip betinger Underlegenhed eller en Uselvstændighed, der lige akkurat kan passe ind i det "maskuline" væsens Overlegenhed og Selvstændighed, faar det derved Brug for dette Væsen som "Beskytter" og afviger saaledes meget fra den fortidige "Adam", ja, var endog i stor Udstrækning dennes materielle Kontrast eller Modsætning. Det var derfor ikke saa mærkeligt, at "Hunvæsenet" straks blev markeret ved et andet Navn, medens "Hanvæsenet" i Overleveringen beholdt det levende Væsens oprindelige Betegnelse eller Navnet "Adam"." (*Livets Bog IV*, stk. 1193).

Den ydre "selvstændighed", som den nye "Adam" (som andre steder betegnes som det enpolede "Eva-væsen", der da henviser til *samtlig*e væsener efter spaltningen i to separate køn) synes at besidde var imidlertid tilsyneladende. Han er i virkeligheden lige så afhængig af hunvæsenet, som hun er afhængig af ham. Trods hanvæsenets tilsyneladende selvstændige adfærd er hunvæsenet hans *akilleshæl*, hvilket gør ham sårbar og afhængig. Og i *Livets Bog IV* skriver Martinus følgende: "... Idet den ene af de to Poler kun forekommer i en latent Form, bliver der en Mangel eller et Savn i selve Bevidsthedsoplevelsen. Væsenet kan slet ikke elske sit "eget Køn", hvilket altsaa vil sige: de Væsener, der har samme Pol i latent Udfoldelse som det selv. Et saadant Væsen kan nemlig ikke opfylde eller erstatte den Mangel, hvilket igen vil sige "Hunger", som den latente Pol afstedkommer, idet dette Væsen jo lider af den samme "Hunger". Hvis væsenet har den maskuline Pol i en udviklet Aktivitet og den feminine i en latent Tilstand, vil det føle Trang eller Hunger efter at erobre og besidde, lede og styre, beskytte og værne. Og man vil her forstaa, at hvis et Tilværelsesplan udelukkende kun var opfyldt med Væsener af denne Slags, ville der ikke være nogen som helst Mulighed for Tilfredsstillelse af denne Trang, Hunger eller Sult. [...] Og det er denne Tilfredsstillelse, der bliver mulig i kraft af den "modsatte Pols" Væsener, hvilket altsaa vil sige: Væsener, i hvilke den "feminine Pol" er i dominerende Aktivitet. Saadanne Væsener føler i deres Kulmination lige akkurat en Længsel, Hunger eller Trang, der er den fuldstændige Modsætning til det "maskuline" Væsens Hunger. Det føler netop Trang til at blive værnet eller beskyttet, det føler Trang til at hengive sig til og lade sig dirigere af en overlegen Magt. Vi ser saaledes, at de "levende Væsener" her udgør to Arter, der hver især er formet saaledes, at de fremtræder som den absolutte

Tilfredsstillelse paa den modsatte arts Begær, Længsel og Attraa." (*Livets Bog IV*, stk. 1124)

Som læser overraskes man muligvis af disse linjer og bliver måske tilmed forarget. Men da må man huske, at det først og fremmest er en beskrivelse af de *primitive* han- og hunvæseneres egenskaber langt tilbage i udviklingshistorien! I dag er det jordiske menneske kommet noget længere frem i udviklingen. Når den *modsatte* pol i manden, det vil sige hans feminine pol, respektive den *modsatte* pol i kvinden, det vil sige hendes maskuline pol, bliver mere fremtrædende, vil begge parter kunne opleve livet ved hjælp af den modsatte pols udvidede bevidsthedshorison! Den human udviklede mand begynder således at opleve virkeligheden også gennem et kvindeligt livsperspektiv! Han begynder at se omverdenen lidt med en kvindes "øjne". På samme måde begynder kvinden at opleve sin verden med mandens "øjne". Begge parter begynder at have et slags "tredimensionelt dobbeltperspektiv" på tilværelsen, hvilket fører til en dybere forståelse af den modsatte parts måde at opleve livet på. Som en følge af dette medfører den udvidede opfattelsehorison en øget tolerance og indlevelsessevne.

Den seksuelle udvikling er langt fra smertefri. Vejen til kosmisk bevidsthed er brolagt med alle slags lidelser og skuffelser. Formålet med hele den seksuelle udvikling er, at de engang lysende levende væsener hjemmehørende i en tidligere udviklingsspirale må ned i den nye spirals mørke for at lære forskellen mellem "godt" og "ondt" at kende og dermed igen blive fremtrædende i *Guds billede* som totalt suveræne og selvstændige individer. Guds "billede" er ikke et han- eller hunvæsen; de to køn repræsenterer midlertidige stadier i den guddommelige skabelsesproces, hvorigennem mørket kan manifesteres

og skabes (jf. *Livets Bog V*, stk. 1520).

Han- og hunvæsenets oprindelige instinkter

Men lad os først vende tilbage til den "urtilstand", som Martinus beskriver i sin forklaring af Bibelens guddommelige symbolik. Fælles for han- og hunvæsenets udvikling gennem dyreriget har været kampen for tilværelsen og overlevelse i en barsk og skræmmende omverden, skønt denne kamp har udtrykt sig noget forskelligt for henholdsvis han- og hunvæsenerne. I den sammenhæng bør det naturligvis påpeges, at dyreriget byder på en række variationer og undtagelser, og ræsonnementet er derfor primært baseret på en biologisk, mental og social udviklingslinje, som vi selv kan antages at have fulgt fra engang midt i dyreriget frem til i dag.

Det er kun hunvæsenet, der kan blive befrugtet og føde sit afkom. I dyreriget foregår befrugtning periodisk i såkaldte brunstperioder eller "løbetider", hvilket kan forklares som en tilpasning til naturens årstider. Da forplantningen specielt for hunvæsenet udgør en integreret del af hendes seksualdrift, afviser hun alle tilnærmelser fra hanvæsenerne uden for denne brunsttid. På dette primitive udviklingsstadium behøver hunvæsenet sjældent at bekymre sig om afkommet, hvilket indebærer, at hans seksualdrift kan gøre sig gældende også uden for brunsttiden.

I brunsttiden er der rivalisering på liv og død mellem hanvæsenerne. De skal benytte lejligheden til at tilfredsstille deres seksuelle begær med hunvæsenerne, som jo kun er parate til at parre sig i det tidsrum, hvor de kan befrugtes. Hunnerne iagttager ikke sjældent hannernes kamp med "interesse", skønt på behørig afstand. På dette primitive udviklingsstadium er der ingen nævneværdig medfølelse, og hunnerne har næppe "udvalgt" nogen særlig favorit på forhånd. Det

er helt naturligt, at den han, der går af med sejren i den livstruende duel, også kan parre sig med en eller flere hunner. Han har dermed gjort krav på sit territorium. Hunvæsenet lader altså det hanvæsen nærme sig hende, som har gjort sig *fortjent* til at parre sig med hende ved at besejre rivalerne. Den vindende han fremstår som den stærkeste og får muligheden for at sprede sine gener yderligere. Det skal tilføjes, at der selvfølgelig også er en gensidig rivalisering og konkurrence mellem hunvæsenerne, men det er normalt hanvæsenerne, der udviser den største aggressivitet understøttet af hormoner og primitivt instinkt. I sin oprindelige form har denne naturens selektion fungeret som en nødvendig hjælp for hunvæsenet til at vælge den "rette" partner i forplantningens og overlevelsens tjeneste.

Sammenfattende er der grund til at antage, at det primitive hanvæsen har en større tendens til at ønske at sprede sine gener til så mange hunvæsener som muligt, fortrinsvis i egenskab af "alfahannen" i en dyreflok, mens det er vigtigere for hunvæsenet at blive befrugtet af det særlige hanvæsen, der ud fra et genetisk synspunkt er bedst udrustet til at avle afkom med maksimale chancer for at overleve i kampen for tilværelsen.

//
Martinus beskriver dette, at ville skaffe sig rigdom og position og derved blive sine rivaler overlegen, som et udslag af den enpolede seksuelle struktur.

Ægteskabets fremkomst

På et lidt mere avanceret, men stadig *primitivt udviklingsstadium*, bliver hunvæsenet stadig mere afhængig af hanvæsenets hjælp. Det gælder da for hende på forskellige måder at "motivere" hanvæsenet til at "blive hos sig" ved at appellere til hans instinktive beskytterinstinkt. Her opstår de første spæde tendenser til et *tovtrækkeri* mellem hanvæsenets og hunvæsenets respektive viljer med hensyn til seksuelle behov. Hvis hunvæsenet får gennemført sin vilje, må hanvæsenet dæmpe sin drift til at ville sprede sine gener til så mange hunner som muligt. Men fordelene for begge er, at de gennem parforholdet får deres seksuelle begær tilfredsstillt.

Jo mere udviklede disse fra begyndelsen dyriske væsener bliver, og jo mere de begynder at nærme sig et jordmenneskeligt udviklingsstadium, desto vigtigere er det for begge parter at hjælpe hinanden i forplantningens tjeneste. Hunnen har brug for hannens beskyttelse og omsorg, fordi hun i en periode må koncentrere sig helt om at amme og beskytte sine unger uden at føle sig truet udefra. I betragtning af at hannen normalt er den fysiske stærkeste part, er det naturligt, at han i kraft af sine iboende instinkter beskytter "sin" hun og skaffer føde uden for opholdsstedets nærområde.

Dette partnerskab indebærer noget af et *kompromis* mellem de to parter respektive instinktive viljetilkendegivelser. For det kvindelige væsen er det vigtigt at alliere sig med en så fysisk stærk og overlegen han som muligt for at nyde godt af den nødvendige beskyttelse. Hvis hanvæsenet viser sig at være for svag, kan det endda tænkes, hunnen opsøger en anden han. For hanvæsenet gælder det om at slå sig sammen med den hun, der har de bedste fysiske forudsætninger for at føde og tage sig af deres fælles afkom. Men han må kunne stole på, at

det er hans eget afkom, som han hjælper med at beskytte og skaffe føde. Som en følge heraf opstår der et behov for kontrol, hvor hunnen og det territorium, som han gør krav på, bliver nidkært bevogtet, så ingen andre hanner kan nærme sig hende. Hanvæsenet ønsker jo ikke at tage sig af andres afkom. Han nyder at eje hunnen og være eneherker.

Der findes sandsynligvis stadig stabile ægteskaber hos de væsener, der for første gang i udviklingshistorien kan kategoriseres som primitive jordmennesker. Sådanne virkeligt primitive naturmennesker er ifølge Martinus for længst uddøde på Jorden. De naturfolk, der stadig findes, og som lever stammevis i harmoni med den omgivende natur, er naturligvis nået betydeligt længere frem i udvikling.

“

Guds "billede" er ikke et han- eller hunvæsen; de to køn repræsenterer midlertidige stadier i den guddommelige skabelsesproces, hvor igennem mørket kan manifesteres og skabes.

I en dokumentarfilm, der blev vist på svensk TV, blev mænd og kvinder i en naturfolksstamme interviewet hver for sig om deres syn på ægteskab, og hvad de betragtede som værdifulde egenskaber hos modparten. Naturligvis var de præget af deres miljø og kultur, som påvirkede deres synspunkter. Overraskende nok var det ikke først og fremmest et smukt udseende, der var interessant, når det gjaldt valg af partnere. Nej, det vigtigste for kvinderne var, at manden var en god jæger, der kunne skaffe føde i form af byttedyr! For mændene var det vigtigste, at kvinden var fysisk udrustet til at føde og tage sig af børnene og husholdningen og lave mad.

I primitive kulturer værdsættes børn undertiden som en *investering* i fremtiden. I et samfund uden sociale institutioner gælder det om at børnene tager ansvar for forældrenes alderdom. Overlevelsen står og falder således med familiesammenholdet, forholdet til slægten og til stammen. Menneskers individuelle behov betyder ikke så meget. Der er også regler og moralske normer, man må forholde sig til som et vilkår for at opnå gruppens beskyttelse. I mange kulturer med æreskodeks ses kvinden stadig som en slags familieejendom. Hun forventes at afstå fra al seksuel omgang før ægteskabet for at bevare sin uskyld og ære. Hun stiger i rang og værdi ved at blive efterspurgt af den mest ønskværdige mand. Hvis hun derimod har samleje med mere end én mand, mister hun normalt sin værdi. Det gælder derfor om for familien, der betragter hende som sin ejendom, at være på vagt og overvåge hende nidkært!

Men den seksuelle poludvikling fortsætter, og den modsatte pol vokser gradvist. Vi kan konstatere, at ægteskabet har været en guddommelig institution til børnenes og familiens bedste. Da det tidligere var kvinderne, der overvejende tog sig af børnene,

har de været afhængige af mandens forsørgelse. En velstillet mand med en stabil økonomi har i mange tilfælde haft en fordel i forhold til sine mandlige rivaler på det ægteskabelige "marked". Kvinden måtte gerne være omsorgsfuld med et tiltalende ydre; ved at repræsentere manden udadtil har hun bidraget til at højne *hans* sociale status.

Martinus beskriver dette, at ville skaffe sig rigdom og position og derved blive sine rivaler overlegen, som et udslag af den enpolede seksuelle struktur. En velhavende og indflydelsesrig mand med et omfattende "territorium" har ofte kunnet imponere sine omgivelser. Men med tiden er rigdom og position blevet frigjort fra sit oprindelige formål og blevet et selvstændigt fænomen uden direkte forbindelse til det seksuelle spil mellem mand og kvinde. For kvinden har det været yderst vigtigt på forskellig måde at tiltrække sig den mand, hun ønsker, ved at gøre sig attraktiv og attråværdig. Men med tiden er kvindens fokus på sit ydre på lignende måde, som når det gælder mandens særlige bestræbelser, blevet et selvstændigt fænomen og en medfødt vane, der er delvist frigjort fra sit oprindelige formål i det mellemkønslige spil.

Fortsættes i næste nummer

Ingemar Fridell
Nyhamnsläge, 8 september 2019
Oversat til dansk af Jes Arbov

LIVETS BOG ER KRISTI GENKOMST - RENT UD SAGT

Af Martinus

I de sidste år tog Martinus bladet fra munden og talte åbenhjertigt om hvilket værk, det helt nøjagtigt var, han havde skrevet. Han havde en stærk impuls om, at det skulle siges umisforståeligt klart, og at det var hans pligt at sige det. ”For ellers kan de”, som han sagde, ”lave det til hvad som helst”.

”Der er ikke magen til værk. Det er det eneste værk, der eksisterer, - og bliver også foreløbig ... Det er Biblen, der er færdiggjort. Den Hellig Ånd, som Kristus har bebudet.” (Martinus, rådsmøde den 5. august 1975)

”Kristus siger jo ikke, at han kommer igen. Ja, han siger nok, at han kommer igen, men han påstår så: ikke sådan og sådan. Han siger: Hvis nogen kommer og siger, at jeg er her og jeg er der, så tro det ikke osv. Og så siger han: Jeg har meget at sige jer, men I kan ikke tage det endnu. Men Faderen skal sende jer den hellige ånd. Nu tror de, at det er en mand. Men selvfølgelig er det ikke en mand. Ånd, det er jo mentalitet, - det er bevidsthed, tanker og viden. Han siger: Gud skal sende jer en hellig viden, - altså den højeste viden. Den skal lære jer det og fortælle jer og vise jer det jeg har sagt, tage at mit og give jer, som han siger. Han skal bekræfte Jesu ord, og give meget mere, som han ikke kunne fortælle dem. På den måde er Kristi genkomst. Altså, Livets Bog er Kristi genkomst. Rent ud sagt.” (Martinus, rådsmøde 29. november 1977)

”Jeg tør nok sige, at Kristi genkomst er mine analyser, for der er ikke - og der bliver ikke noget sidestykke. Vi er de første i Kristusepoken, og denne epoke

skal jo ende med, at alle elsker alle. Men det kræver jo denne forandring af menneskene, at de bliver færdige med at være han og hun, - at de bliver til mennesker.” (Martinus, rådsmøde 23. maj 1978)

”Hvis de siger: Jeg er kristus, - så tro det ikke. For der er fyldt med falske kristus'er. Det kan altså ikke lade sig gøre at møde kristus. Kristus kommer ikke sådan. Nej, det, der kommer, det er den helligånd. Faderen skal sende den helligånd. Hvad er så den helligånd for noget? - Han er ikke en mand. Men jeg kan godt sige her mellem os, at det er Livets Bog, - og Det Tredie Testamente, og der kommer ikke andet, - og der er ikke magen til på hele jorden. Det tør jeg også nok sige. Og det er det, verden venter. Og det er det, der kommer til at gøre sig gældende nu. Og derfor får vi noget at lave. Og der skal såmænd også nok komme noget ubehageligt. Der kan godt være mennesker, der bliver gale i hovedet [...] - Uh, - det kan de slet ikke tage. Fordi de ikke kan tænke det. (Martinus, rådsmøde den 6. marts 1979)

”Kernen i det er Livets Bog eller Det Tredie Testamente. Det der står i det, det er den nye bibel. Det er den nye verdenskultur. Det er den hellige ånd. For der står ikke andet end et forsvar, imod dette - at man skal forsvare sig.” (Martinus, rådsmøde den 6. marts 1979)

”Det er svært for folk at fatte, at nogle har evner, de ikke selv har. Men det har jeg altså, og de er trådt meget frem nu, i de sidste analyser, hvor jeg siger rent ud, hvad det er. Jeg siger også i mit foredrag, at mit værk er Det Tredie Testamente, det er talsmanden den hellige ånd. Det er det. Og det føler jeg,

at det SKAL siges, for ellers kan de lave det til hvad som helst. Men nu er det sagt, og det bliver sagt i bogen [som aldrig blev færdig, men ufærdigt udgivet som en del af ”Det intellektualiserede kristendom”].” (Martinus, rådsmøde den 4. september 1979)

”Og jeg har også været med i det alt sammen og indviet i dem på et tidligere plan. Det er alt sammen intuition, der er kommet. Jeg måtte ikke selv søge oplysningerne. Men de er kommet efterhånden. Fordi det er kommet til mig, at jeg skal fortælle nu, at det er Det Tredie Testamente, at det er Talsmanden Den Hellige Ånd. Jeg var ikke så meget indstillet på at sige det, fordi -- men det skal jeg, det har jeg gjort. Og det kan nok skræmme adskillige, - men det er der ikke noget at gøre ved. Det har jeg også skrevet.”

Martinus, rådsmøde den 9. september 1980.

© Martinus Institut 1981

Gud?

"Det er rigtig nok, der har været en lang tid, hvor man slår ned på dem, der havde Gud med. Det kunne man næsten ikke være bekendt at nævne. Dengang jeg begyndte at skrive, så var jeg godt klar over, at det nok virkede meget naivt. For folk ville jo ikke høre tale om Gud. Men jeg følte, at det skal stå der, - vi skal tilbage til Gud. De kan ikke komme uden om Gud. De kan kalde det noget andet, hvis de vil. Men jeg synes, at Gud er det bedste, for det er jo udtryk for al den intelligens og al den bevidsthed og al den viden, der eksisterer i universet, og det må jo tilhøre et bevidsthedslag ... det må tilhøre bevidsthed. Intelligens kan da ikke stå frit i luften. En følelse kan da heller ikke stå frit i luften. Det må jo være knyttet til noget. Men det er ikke knyttet til en enkelt person, der sidder ude i rummet, - i verdensrummet. Det er knyttet til os allesammen. Derigennem virker Gud. Det er den måde fremtiden kommer til at se det på. Og det er også den eneste måde, det kan blive videnskabeligt på. Det er de jo nødt til at erkende. Man kan ikke bortforklare intelligensen i verdensrummet. Man kan ikke bortforklare alt det, vi ser, - blomster, træer og dyr, -- alt er kolossalt genialt udstyret. Tilfældigheder kan da ikke lave intelligensmæssige funktioner. Man er da nødt til at have en Gud. Men man kan lade være med at kalde det Gud. Men hvorfor skulle man ikke kalde det Gud?"

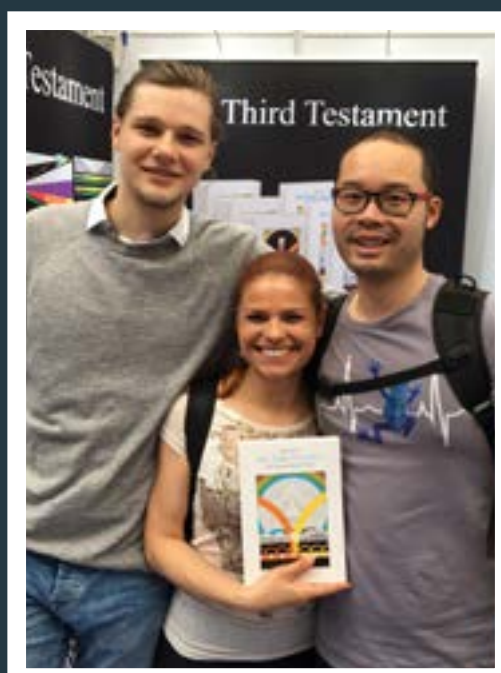
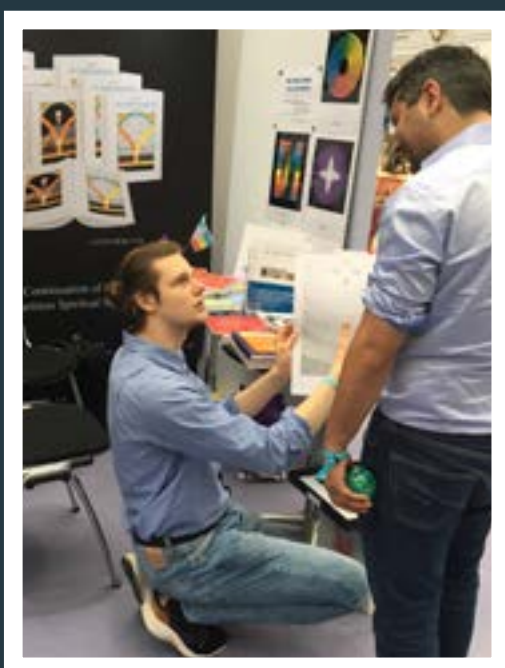

London

Exhibition Olympia, Kensington, London, 24th-27th May 2019

More info: thethirdtestament.info facebook: The Third Testament

Alex White, Sylviya og Alexander er frivillige og interesserede hjælpere fra London.

Jes Arbov og Christer Malmström:
*Martinus og Martinus Institut. Lad
Martinus komme tilbage til Institutet!*
Creative Commons 4.0, 2020.

Anmeldelse af Jan Langekær

Jes Arbov og Christer Malmstrøm har med dette værk skabt en slags "Hvid-bog", der samler hele det puslespil omkring det store moralske "mandatsvig" som *Rådet*, (bestyrelsen) ved Martinus åndsvidenskabelige institut, har begået med overtrædelse af vedtægterne og LOVE af 1982.

Bogen viser, at *Rådet* på alle tænkelige måder har formået at fravige og helt ændre de meget klare retningslinjer, som var *Rådets* mandat. Det er love, som Martinus vedtog i 1982, og hvor den vigtigste paragraf, formålsparagraffen, aldrig måtte ændres.

Rådet har alligevel fuldstændigt ændret den, – og man har derved begået mandatsvig over for Martinus.

Bogen beskriver endvidere, hvorledes *Rådet* i dag, næsten 40 år efter Martinus' bortgang i 1981, har ændret Martinus Institut, fra at være en almennyttig institution eller fond, til at være en kommercielt drevet handelskoncern. Man har nedlagt fonde og overtaget deres formuer og gjort det muligt at oprette datterselskaber.

En skandale er det også, at Erhvervsstyrelsen, gennem en periode på næsten 30 år, har, som med bind for øjnende, godkendt enhver, nok så umulig og ulovlig lovændring, som *Rådet* har ønsket.

Jes Arbov har studeret Det Tredie Testamente gennem mange år, og har

tidligere hjulpet instituttet med at skrive artikler og andet arbejde, indtil det gik op for ham, at *Rådet* rettede i Martinus' originale værk, Det Tredie Testamente.
– Efter denne chokerende opdagelse besluttede Jes at arbejde frivilligt, for at fremme kendskabet til den uændrede og originale udgave af Det Tredie Testamente.

Christer Malmström har studeret Det Tredie Testamente i en menneskealder. Men derudover har han i sit videnskabelige arbejde for tandsundhed, påvist amalgans meget skadelige virkninger. Christer er i dag blevet rådgiver om disse skadelige virkninger både ved den svenske regering, EU og FN i New York. Lige nu arbejder han via FN på at gøre Afrika amalganfri.

Bogen behandler temaer omkring:

– at Det Tredie Testamente er Bibelens fortsættelse

– at Det Tredie Testamente er religiøs videnskab

– "Strukturen" som fundament for Martinus Instituts virksomhed

– *Rådets* overtrædelse og ændring af LOVE af 1982

– *Rådets* mange ændringer i form og indhold i Martinus' værk

– Den manglende udskiftning af rådsmedlemmer

– Martinus' gaveprincip

– "Vi er en moral, ikke en forretning"

– Martinus Institut og det frie initiativ

– Martinus' udtalelser om ikke at lave retsforfølgelse

Det er en meget velskrevet bog, alt er veldokumenteret og med kildehenvisninger. Bogen har allerede vakt en del opmærksomhed hos journalister og advokater.

Min forsvarsadvokat Per Justesen (Ham der fældede Stein Bagger) sendte mig forleden en sms med følgende ordlyd: "Hej Jan. Jeg er gået i gang med bogen. Det er et grundigt arbejde, I har gjort. Meget velskrevet. Per".

Martinus og Martinus Institut, af Jes Arbov og Christer Malmström Eget forlag 2020. 160 sider, heraf 60 bilagssider kan afhentes, bestilles eller downloades gratis fra livetsskole.info/artikler-og-boger/

“DEN GAMLE VEJ” OG “DEN NYE VEJ”

//

Lad os gøre som Martinus gjorde.
Lad os fremlægge en analyse og lade analysen afgøre,
hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Spørgsmål til bogen "Mar

Af Jes Arbov og Christer Malmström

Har jeres personlige opfattelse og forhåndsindstilling til MI ikke påvirket bogen?

Det Tredie Testamente er en videnskab inden for det åndelige område, på samme måde som fysik, kemi og matematik er videnskaber inden for det fysiske område. Hvis man skal løse et matematisk, fysisk eller kemisk problem og da lader sine personlige sympatier eller antipatier påvirke løsningen, er det ikke længere videnskab. Svaret på problemet bliver forkert, og problemet forbliver derfor uløst.

Vi håber virkelig, at vi har ladet analyserne tale og ikke har blandet noget rent personligt ind i analyserne eller konklusionerne. Skulle vi imidlertid have gjort det, er analyserne ikke logiske, og vi håber da, at I vil påpege det overfor os, så vi kan rette fejlen.

Vi har forsøgt at fremstille det på en sådan måde, at det, der rent faktisk er rigtigt og sandt, også bliver skildret som værende rigtigt og sandt - uden hensyn til hvem, der har ret og uret.

"Strukturen", er den ikke kun henvendt til rådet, MI?

Absolut ikke. For at kunne udvikles til at blive færdige mennesker er det ikke tilstrækkeligt at læse og studere Det Tredie Testamente. Vi må også kunne "oversætte" de åndsvidenskabelige analyser til handlinger i vores daglige liv, så alle involverede får glæde af dem. Vi må praktisere Det Tredie Testamente.

Det gælder ikke blot rådet. Vi er alle ufuldkomne og har brug for at lære, hvordan det kan lade sig gøre at prakti-

sere analyserne. Strukturen er blot en hjælp, der gør det lettere at se, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. En tjekliste, når vi skal træffe beslutninger og løse problemer.

Strukturen viser, hvordan vi kan gennemføre en analyse, så vi lettere kan se, om vi har tænkt rigtigt eller forkert.

Strukturen handler ikke kun om samarbejde, men om alt det, man skal tage stilling til i hverdagen. Den er en hjælp til at få livet til at fungere rent praktisk, så det er i harmoni med analyserne. Strukturen kan f.eks. også være grundlag for naturvidenskabeligt arbejde, så resultatet bliver til nytte og glæde.

Om bogens anvendelighed i retssagen mod de sigtede

Bogen handler om moral, ikke jura. Hvis bogen skulle være umiddelbart anvendelig i retssagen, skulle den behandle de rejste problemstillinger juridisk og ikke moralsk, og den skulle begrænse sig til de spørgsmål, der vedrører retssagen.

For at der ikke senere skulle opstå misforståelser, har vi bevidst undladt at involvere andre i, hvordan vi skrev bogen. Først da bogen var skrevet færdig, fik vi hjælp til korrekturlæsning af to personer, Mejbritt Ræbild og Preben Bagger. Desuden har vi selv - sammen med Preben Bagger - finansieret udgivelsen.

Det er tydeligt angivet, at bogen ikke handler om, hvem der har uret, men om hvad der er forkert. Vi har afgrænset bogen, så den udelukkende handler om forskellen mellem, hvad Martinus har sagt og skrevet, og hvordan MI tolker og praktiserer dette. Vi har f.eks. ikke sammenlignet med, hvad andre gør. Det skyldes, at det kun er rådet og medarbej-

derne på MI, som af Martinus er forpligtet til at følge strukturen. Bogen handler derfor ikke om de fejl, andre uden for MI har begået.

Hvorfor har I skrevet bogen, hvad er motivet?

Når vi har skrevet bogen, er det fordi, vi har følt det som vores pligt at gøre mennesker, der interesserer sig indgående for Martinus' værk Det Tredie Testamente opmærksom på den stadig voksende konflikt mellem Martinus Institut (MI) og de retningslinjer, Martinus' udarbejdede for sin sag. Denne konflikt har udviklet sig over de sidste 40 år og er i dag blevet så dybtgående og alvorlig, at den nærmest synes at true sagens eksistens. Retssager og trusler om sagsanlæg bliver i dag anvendt i stedet for samarbejde og tilgivelse. Magtdemonstration og økonomiske krav i stedet for en sandfærdig vurdering af de virkelige forhold baseret på de kosmiske analyser. Fakta er blevet skjult eller manipuleret på bekostning af åbenhed og transparens.

Bogens dybeste mission og formål er at vise, hvor omhyggeligt og omsorgsfuldt, logisk og kærligt, Martinus har indrettet sin sag, og samtidig vise på hvilke områder rådet ved MI har fravalgt at følge Martinus' bestemmelser og valgt at handle i modstrid med hans anbefalinger.

Vi ved, at Martinus' sag er beskyttet, og at den med tiden vil blive et forbillede for fremtidens samfund, hvor næstekærlighed, forståelse og logik er norm- og retningsgivende på basis af en veludvik-

tinus og Martinus Institut”

let evne til at eftertænke og anvende analyserne i Det Tredie Testamente i praksis. Men for at nå dertil, må vi gå vejen, og her er der kun én vej. Martinus’ vej.

Vi har forsøgt – så tydeligt og enkelt som muligt – at samle den vigtigste information om konflikten, så enhver, der læser bogen, har mulighed for at se, hvad der er sket, for derudfra selv at tage stilling og hjælpe med at løse konflikten på en kærlig måde. Uden viden og et klart overblik er det vanskeligt at se, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Vi håber, at bogen kan hjælpe her.

At løse en dybtgående konflikt som denne tager tid. Det kræver ydmyghed og ærlighed og frem for alt respekt for Martinus’ værk Det Tredie Testamente.

Det er forudsætningen for, at analyserne kan danne grundlag for et åndsvidenskabeligt funderet samarbejde, hvor den, der har ret, får ret, og hvor det er analyserne, der overbeviser frem for retorik og debat. Hvor det er sagsforhold og ikke personer, der analyseres, og hvor alt sker åbent og ærligt, og intet forbliver skjult eller forvansket.

Det må dog samtidigt stå helt klart, at bogen hverken er et angreb eller et forsvar for enkeltpersoner eller grupper i denne konflikt. Hvordan man handler og hvilke positioner, man indtager, er et udviklingsspørgsmål. Set ud fra et lokalt perspektiv har alle ret. Ud fra det kosmiske perspektiv må man skelne mellem, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert, og dermed hvem der kosmisk set har ret og uret. Men der er ikke noget at bebrejde nogen.

Før man afviser denne bog, er det vores forhåbning, at man meget nøje overvejer,

hvordan MI og hele Sagen vil udvikle sig fremover, hvis vi ikke løser konflikten, og hvis vi ikke løser den på den helt rigtige måde, dvs. på Martinus’ måde. Her har vi hver især et ansvar og bør gennemtænke hele situationen meget nøje.

Grundlaget for bogen og alt, hvad vi fremlægger, er analyserne i Det Tredie Testamente, Love af 25. maj 1982 med Rådets kommentarer og de rådsmøder, Martinus deltog i, sammenholdt med MI’s beslutninger og handlemåde. Desværre har MI ikke været åbne omkring deres beslutninger og grundlag for administration af Sagen, og vi har derfor været nødt til at gå ud fra den begrænsede information, MI selv har lagt frem. Vi kan derfor have draget forkerte konklusioner.

Man kan synes, at det er forkert at analysere rådets handlemåde i lyset af Martinus’ bestemmelser, fordi man derved uundgåeligt eksponerer alt det, som er forkert. Her må man imidlertid spørge, om der ikke er tale om et ”mindre onde” i forhold til det ”større onde”, det er, at vende ”det blinde øje til” og ”lade stå til”, og dermed berede sagen for endnu større problemer i fremtiden? Er det mest kærlige i situationen, hvor problemerne og fejltagelserne hober sig op, ikke at påvise, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, hvad der er sandt, og hvad der er falskt? Det eneste virkelige offer, vi i den situation må være villige til at bringe for at løse konflikten på Martinus’ måde, er vores egen selvtilstrækkelighed og uvidenhed. Mere end alt andet, er der behov for, at vi erkender vores egne begrænsninger og mangel på indsigt og med analyserne som vejviser hjælper hinanden med at gøre MI til den ledestjerne for fremtiden, det er udset til

at blive.

Bogen er unægtelig et partsindlæg og en konfliktbog

Ja, det er helt rigtigt – det er absolut et partsindlæg. Et partsindlæg til fordel for Martinus og for analyserne i Det Tredie Testamente samt Love 1982. Det er netop ved at tage parti for analyserne i Det Tredie Testamente og Martinus’ bestemmelser, at bogen bestræber sig på at være upartisk i det kosmiske perspektiv. For ifølge åndsvidenskaben vil man uundgåeligt være partisk i samme grad, som man afviger fra analyserne.

Det er også en konfliktbog i den forstand, at den behandler konflikten mellem, hvad Martinus har skrevet og sagt, og MI’s handlinger og fortolkning af dette.

Naturligvis er den offentligt kendte konflikt, hvor MI retsforfølger fire personer og truer andre med stævninger, medtaget. For det er et blandt flere eksempler på, at MI’s handlemåde afviger fra Martinus’ retningslinjer og bestemmelser. Det er således netop ikke konflikten mellem MI og de sagsøgte, vi tager op og analyserer i bogen, men konflikten mellem Martinus og Martinus Institut.

Målet med bogen er at hjælpe os alle med lettere at se, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. I samme grad, som det lykkes, vil MI og vi andre i fremtiden lettere kunne følge analyserne i Det Tredie Testamente og Love 1982 og samtidig være indstillet på at ændre handlemåde, når vi begår fejl.

Ærlig & falsk kommunikation

“

Det er interessant, hvordan Martinus i sit samlede værk Det Tredie Testamente viderefører sandhedskravet, helt i overensstemmelse med Bibelens to testamenter. Han betoner vigtigheden af at være sand og ærlig i alle situationer. I tidsskriftet Kosmos har Martinus besvaret en læsers spørgsmål om vanskeligheden ved, for et menneske uden kosmisk bevidsthed, at leve op til den tolerance, der gennemstråler det åndsvidskabelige verdensbillede. Svaret på læserens spørgsmål er formuleret i form af de såkaldte "syv gyldne leveregler".

Martinus beskriver livets oplevelse som en konstant fortløbende kommunikation i enhver henseende. Kommunikationen mennesker imellem er specielt betydningsfuld på vores nuværende udviklingstrin. Den kan være ærlig eller falsk. Menneskeheden blodige historie har i alle dele af verden været præget af løgn og bedrageri. I dag er evnen til falsk kommunikation i mange tilfælde blevet genial.

At bedrage og lyve kan spores helt tilbage til dyrerigets selvopretholdelsesdrift og kamp for tilværelsen. Her råder den stærkeste ret, og tilværelsen handler mest om at overleve og skaffe føde. For at beskytte sig har nogle dyr for eksempel udviklet en evne til at kamuflere sig ved at deres organismes udseende smelter sammen med baggrunden. På den måde bliver dyret vanskeligere at opdage for de væsener, der efterstræber dets kød og blod. Selvom dette næppe kan kaldes en løgn i sædvanlig forstand, handler det alligevel om at vildlede og bedrage for dermed at øge chancen for at overleve i en farlig verden. Det er imidlertid først når intelligensen har udviklet sig tilstrækkeligt hos det jordiske menneske, at kan man tale om bevidst løgn i egentlig forstand.

Bibelens sandhedskrav og sandhedspåbuddet i Det Tredie Testamente

Da de første usikre skridt blev taget for at etablere mere civiliserede samfund rundt om i verden, var det mest hensigtsmæssigt, at *ingen* løj eller var uærlige. I den såkaldte vestlige verden, som i en lang periode har været præget af den kirkelige kristendom og af de moralske forskrifter, der er formuleret i de bibelske skrifter, kan vi i både Det Gamle og Det Nye Testamente læse, at mennesker tilskyndes til altid at tale sandt.

I Anden Mosebogs kapitel tyve præsenteres de såkaldte Ti Bud. I den danske bibeloversættelse fra 1992 står der: ”Du må ikke vidne falsk mod din næste.” (*Det Gamle Testamente: 2. Mosebog, 20:16*) Traditionelt er dette bud ikke *kun* blevet tolket som et forbud mod at vidne falsk eller uden grund bagtale sin næste, men også som et forbud mod at tale usandt i det hele taget. Buddet er blevet anset for at handle om såvel bedrageri som at lyve om fænomener og begivenheder.

Det bør dog nævnes, at ens næste på dette tidspunkt først og fremmest vedrørte mennesker af samme etniske oprindelse eller dem, der delte ens religiøse overbevisning. Det har været almindeligt, endda helt ind i vores egen tid, at skelne mellem mennesker, der tilhører ens egen gruppe, på den ene side og dem, der betragtes som udenforstående, på den anden side. Som en følge af dette gælder der ikke altid de samme moralske regler i kommunikation med mennesker, der har en anden etnicitet eller et andet livssyn end en selv.

Ifølge Mattheus-evangeliet i Det Nye Testamente forstærkede Jesus Kristus yderligere betydningen af det nævnte ottende bud: ”Men jeg siger jer: I må slet ikke sværge, hverken ved himlen, for den er Guds trone, eller ved jorden, for den er hans fodskammel, [...]. Men i jeres tale skal et **ja være et ja og et nej være et nej**. Hvad der er ud over det, er af det onde.” (*Mattheus 5, 34-37, Bibeloversættelse 1992*)

I fremtidens mere humant udviklede samfund vil vi altid kunne stole på, at folk taler sandt efter bedst evne, uden at de behøver at aflægge ed eller underskrive forsikringer på ære og samvittighed. Men før i tiden, da vores samfund var mere religiøst præget end det er i dag, måtte man for eksempel

under en retssag ved en domstol sværge ved Den Hellige Skrift (Bibelen), at ens vidneudsagn var i overensstemmelse med de faktiske forhold. De samme krav stilles til den, der vidner i dagens sekulariserede samfund, dog uden at skulle sværge ved Bibelen. Den, som vidner falsk, risikerer at blive dømt for *mened*.

Det er interessant, hvordan Martinus i sit samlede værk *Det Tredie Testamente* viderefører sandhedskravet, helt i overensstemmelse med Bibelens to testamente. Han betoner vigtigheden af at være sand og ærlig i alle situationer. I tidsskriftet *Kosmos* har Martinus besvaret en læsers spørgsmål om vanskeligheden ved, for et menneske uden kosmisk bevidsthed, at leve op til den tolerance, der gennemstråler det åndsvidenskabelige verdensbillede. Svaret på læserens spørgsmål er formuleret i form af de såkaldte ”*syv gyldne leveregler*”. Selvom vores kærlighedsevne dybest set kun kan udvikles gennem oplevelserne af den lidelse, man møder i livet, anbefaler Martinus ikke desto mindre at arbejde med sig selv for at opøve nye talenter på det humane område. En af de syv leveregler gælder netop vigtigheden af at tale sandt: ”Vær absolut sand eller ærlig i alle Livets Forhold”! (*Kosmos nummer tre, årgang 1933*)

Sandhedsbegrebet og forskellige former for usandhed

Man må imidlertid konstatere, at der er en række mellemliggende trin mellem åbenlyse løgne og det man på et givet tidspunkt anser for at være sandt, hvilket i mange tilfælde gør menneskelig kommunikation problematisk. Inden for uddannelsessystemet opfordres

eleverne til at tænke kritisk og stille spørgsmål til den information og de oplysninger, der florerer rundt om i samfundet. I videnskabelig sammenhæng er sandhedsbegrebet ikke længere noget selvindlysende og for al fremtid uforanderligt. I øvrigt kan selv etablerede forskere have en skjult dagsorden og et ønske om at markedsføre forskningsresultater, der gavner deres egne personlige interesser. Da der imidlertid er en konstant debat og diskussion mellem de forskellige forskere om deres resultater, vil enhver form for manglende faktisk bevisførelse før eller siden blive kendt og gjort til genstand for fornyet undersøgelse.

I betragtning af at denne artikel handler om ærlig og falsk kommunikation, er der god grund til kort at berøre selve sandhedsbegrebet. Så længe vi endnu ikke har udviklet vores kærlighedsevne tilstrækkeligt og opnået fuld kosmisk bevidsthed, kan vi umuligt opleve virkeligheden helt upartisk. Dette indebærer, at intet jordisk menneske i øjeblikket kan opleve et fuldstændigt sandt og uforstilt billede af virkeligheden. Vores virkelighedsopfattelse påvirkes af vores erfaringer, vores følelser, vores intelligens og vores iboende instinkter. Men i takt med humanitetens vækst vil vores oplevelse af tilværelsen trin for trin stemme bedre overens med de virkelige forhold. Martinus beskriver dette med billedet af mennesker, der går op ad et bjerg. De, der er nået højst op på bjerget, får det bedste overblik og har normalt den bedste udsigt over landskabet nedenfor.

Spørgsmålet er naturligvis, hvem der kan vurderes at have det bedste overblik og den dybeste forståelse af et givet sagsforhold eller hændelsesforløb. Dette spørgsmål kan ikke besvares entydigt; menneskers virkelighedsopfattelse er meget forskellig fra en person til en anden. Men vi kommer aldrig bort fra det faktum, at der er opfattelser, som

sammenlignet med andre opfattelser, er tættere på en upartisk opfattelse af de virkelige forhold.

Når nogen beskriver et begivenhedsforløb på en måde, der efter alt at dømme befinder sig et stykke fra de faktiske omstændigheder, behøver det ikke at være det samme som direkte at tale usandt. Den pågældende person er jo overbevist om, at hendes eller hans billede er i overensstemmelse med, hvad der kan siges at være sandt. *Med falsk kommunikation og løgn menes her udsagn på skrift eller i tale, hvor detaljer af forskellige grunde bevidst og forsætligt forties, udelades eller fordrejes* i forhold til den virkelighedsopfattelse, man har, og dette uanset om denne virkelighedsopfattelse er i overensstemmelse med de reelle omstændigheder eller ej. Sandheden kan i øvrigt også forvrænges ved at man pynter på sin historie og tilføjer detaljer for at imponere omgivelserne eller opnå andres anerkendelse.

Ærlig og falsk kommunikation i samfundet og mennesker imellem

I den politiske verden hærger ofte en mængde *halve sandheder*, og for at blive anset for at være en god politiker skal man være i stand til at præsentere sine argumenter og standpunkter i overensstemmelse med sit partis lokale farvepalette. Man kan heller ikke helt stole på de nyheder, der præsenteres i de forskellige kommercielt eller politisk kontrollerede medier. I dag tales der meget om såkaldte ”fake news”, dvs. *konstruerede* nyheder. Alt dette har bidraget til at forstærke folks mistillid til medier og anerkendte autoriteter, som tidligere blev anset for at være troværdige. Som en følge af den næsten udtømmelige mængde af information, der nu spreder sig som en løbeild via internettet, tilslutter et voksende antal ukritisk tænkende mennesker sig til de florerende konspirationsteorier af enhver slags.

Men det er frem for alt i den daglige kommunikation mellem mennesker, at evnen til at aflæse den trinløse skala mellem sandhed og løgn bliver sat på sin yderste prøve. Jeg har selv lagt mærke til, hvilket for øvrigt blandt andet kommer til udtryk i mange spillefilm, hvordan løgne og halve sande er blevet en uadskillelig del af den menneskelige konversation. I hverdagen findes de såkaldte *hvide løgne* og manipulerede beretninger med det formål at undgå, at modparten bliver såret. Dette behøver ikke at være ensbetydende med, at man tilbageholder *hele* sandheden; i mange tilfælde handler det om at tilbageholde udvalgte *dele* af sandheden for at overbevise sin modpart om, at ens egen fortolkning af et sagsforhold eller et hændelsesforløb er den mest relevante. Hvilken fortolkning vi foretrækker at tilegne os, kan have at gøre med private egeninteresser eller vores særlige følelsesmæssige engagement. En persons beskrivelse af et sagsforhold eller et hændelsesforløb er som nævnt sjældent helt upartisk; det er uundgåeligt baseret på den pågældende persons egne farvede briller og følelsesmæssige filter.

Jeg oplevede på et tidspunkt en situation i et fremmed land, da det fly, jeg befandt mig i, forblev på sin startplads i mere end en time uden nærmere forklaring fra besætningen. Efter en halv time spurgte jeg stewardessen om, hvad der var årsag til forsinkelsen, hvorpå hun svarede, at piloten blot ventede på klartegn fra flyvelederen til at få tilladelse til at starte. Da tiden begyndte at nærme sig en times begivenhedsløs venten, spurgte jeg igen stewardessen om hvad der var årsag til forsinkelsen. Jeg spurgte, om der var sket noget særligt, eller om det var en teknisk fejl, der forårsagede forsinkelsen. Nej, svarede hun, der var ingen særlig grund til forsinkelsen; vi ville få tilladelse til at starte, så snart vi fik klartegnet fra flyvelederen.

Jeg har valgt at fortælle ovennævnte hændelse som et eksempel, der belyser

problematikken i den menneskelige kommunikation, der navigerer mellem sandhed og usandhed. Naturligvis var det helt rigtigt, at besætningen på flyet ventede på klartegn til at starte. Men der var sandsynligvis også en anden egentlig årsag til, at vi blev forsinket, hvilket stewardessen enten var uvidende om, eller alternativt ikke ville eller ikke havde lov til at fortælle. Forudsat at hun rent faktisk kendte årsagen til forsinkelsen, opstår spørgsmålet, om hendes undvigende svar skyldtes omtanke for os passagerer, og at hun ikke ønskede at skræmme os unødigt, eller om det var fordi, hendes overordnede havde forbudt hende at afsløre den reelle årsag på grund af prestige eller på grund af andet. Det skal tilføjes, at den samme hændelse meget vel kunne være sket i et hvilket som helst land og kontinent.

Vi kan altså vælge at tilbageholde større eller mindre dele af et hændelsesforløb af flere årsager. I hverdagsagtige sammenhænge kan man finde af de mest smertefulde eksempler på løgne: i forbindelse med *utroskab* i ægteskab eller faste parforhold. Den utro part kan fortie, benægte eller lyve om sin troløshed i selvsuggesteret overbevisning om, at dette er den bedste måde at undgå at skade sin partner på. Men i mange tilfælde handler det nok snarere om frygt for de konsekvenser og den konflikt, der ofte følger efter en sådan afsløring. Det kan også være, at man ikke kan bære at fortælle sandheden på grund af ren og skær bekvemmelighed. Løgn af denne art har ofte en tendens til at forårsage mere skade, end hvis man havde været ærlig og straks fortalt sandheden, uanset hvor smertefuldt den opleves af den, som berøres.

Det kan også ske, at nogen uden oplagt grund tilbageholder sin afvigende mening om noget for at undgå at blive udsat for flokkens fordømmelse. Det er næppe heller meningen, at vi for enhver pris og i enhver situation skal slå vores

medmennesker i hovedet med vores egen uforlignelige "sandhed". Faktisk kan der opstå situationer, når man vælger ikke at fortælle alt, hvad man inderst inde mener, enten på grund af omtanke for ens næste eller måske fordi ingen i ens omgivelser ser ud til at forstå eller acceptere denne ens afvigende opfattelse, som da i stedet bevares som en privat hemmelighed.

På vej mod øget transparens og ærlighed

I vores verden er det sjældent indlysende, hvilken fremgangsmåde der er den mest kærlige i alle situationer. Intet fremstår som helt sort eller hvidt i den ufuldkomne verden, vi lever i. Som en grundregel bør vi imidlertid stræbe efter at forsøge at vælge "det mindst onde" i enhver given situation. Med tiden og i takt med vores egen mentale udvikling bliver vi heldigvis bedre til at skelne mellem godt og ondt, rigtigt og forkert. Til sidst bliver vores omdømme lige så pålideligt, som det Jesus Kristus havde, med en ufejlbarlig evne til at skelne godt fra ondt og aldrig at lade sig narre af menneskers primitive tendenser.

Det kan også være godt at blive mindet om, at det på det åndelige plan er helt umuligt at være uærlig, fordi intet kan skjules der. Alle tanker og følelser vises i fuldt synligt "dagslys", så der ikke kan eksistere nogen form for usandhed. For os i den fysiske verden kan det indebære et lille skridt fremad i udviklingen, hvis vi forsøger at gå foran med et godt eksempel ved at føre en mere åben og ærlig dialog i mødet med vores medmennesker. Når alt kommer til alt, øger en åben og ærlig kommunikation chancen for et mere tæt og fortroligt forhold til vores medmennesker, mens lukkethed og tilbageholdelse af udvalgte dele af sandheden har en tendens til at skabe afstand og mental kulde. I det arbejde med os selv, som handler om at træne nye talenter i humanitet og næstekærlighed, er det derfor den ærlige og ikke den falske kommunikation, der

repræsenterer den mest fremkommelige vej fremad.

Der findes trods alt allerede meget i samfundet, som viser, at mange længes efter øget åbenhed og en ærligere kommunikation. Folk er begyndt at kræve større gennemsigtighed i organisationer, inden for det juridiske og retslige system, inden for forskning og erhvervsliv osv. Dybdybende journalistik afslører uregelmæssigheder, uretfærdigheder og magtmisbrug. Alt dette kan ses som milde forårsvinde, der peger frem mod en ny verden fyldt med medmenneskelig kærlighed og en varm og ærlig kommunikation mellem alle mennesker.

Ingemar Fridell
Nyhamnsläge 18. august 2019
Oversat af Jes Arbov

Fremtidens Syn paa det levende Væsen

Referat af Martinus Foredrag, Februar 1942 - "Fremtidens Syn paa det levende Væsen" - bygget over Stenogram af Hr. Hans Bønnelycke m.fl.

Kære Venner!

Jeg vil gerne tale til Dem om Fremtidens Syn paa det levende Væsen. Det er en absolut Betingelse, at man faar et andet Syn paa det levende Væsen, end man nu har; thi det er ganske udelukket, at der kan bygges en ny Kultur paa det Syn paa det levende Væsen, som Menneskene hidtil har haft. Hvis vi undersøger dette Syn nærmere, viser det sig, at det almindelige Menneske regner Mennesket for at være det højeste Væsen, og det kan ogsaa gaa med til at anse Dyr og Planter for at være levende Væsener, men Mineralerne, Naturkræfterne, Kloderne m.m. betragter det som "døde", "livløse" Ting. Men Fremtidens Mennesker vil faa en helt anden Indstilling, fordi vor Opfattelse af, hvad der er levende, lige som alt andet undergaar en Forvandling fra en mindre til en mere fuldkommen Tilstand. Naar vi undersøger de levende Væsener, ser vi, at de fremtræder i højst forskellige Arter, og ved nærmere Eftertanke indser vi, at det er nødvendigt, at det er saadan; thi uden at de fremtraadte i højst forskellige Arter, vilde der ingen Kontraster være, og uden Kontraster vilde der slet ikke være noget, der hed "Liv". Naar vi ser os omkring, bliver vi

Vidne til, at der til Stadighed foregaar Skabelse omkring os, det er Universets Skabelse, det er Energiudfoldelse. Væsenernes Energiudfoldelse er meget forskelligartet, og da enhver Form for Energiudfoldelse kræver sit særlige Redskab, maa Væsenerne komme til at se forskellige ud. Alle Væsener vil være et særligt Redskab i den vældige Skabelse, der omgiver os. Lige fra de allermindste Mikrovæsener og op til de allerstørste Makrovæsener repræsenterer alle en ganske bestemt Form for Energiudfoldelse. Hvad Menneskene angaar, manifesterer de den Form for Liv, vi kalder Menneskelivet og beforder derigennem en særlig Del af Universets Opretholdelse. Ligeledes har Dyrene, Planterne, Mineralerne, Cellerne, Molekylerne, Atomerne o.s.v. til Opgave at befordre hver deres særlige Del af Universets Opretholdelse. Dette gælder alle levende Væsener, Kloder, Sole, Mælkeveje m.m. Et hvilken som helst levende Væsen repræsenterer en eller anden Redskabs-Tilstand og er Redskab for en særlig Art af Energiudfoldelse. Det vil med andre Ord sige, at alle levende Væsener bliver en Slags kosmiske "Fagfolk" i Opbygningen af Tilværelsen. Ligesom man i den materielle Skabelse maa have Murere, Smede, Bagere, Skomagere o.s.v. i det hele taget alle Slags Haandværkere og Arbejdere, for at det moderne Samfund kan bestaa, saaledes maa man ogsaa i den store universelle Skabelsesproces, vi er med i, have særlige kosmiske "Fagfolk og Haandværkere". Og da vi allesammen

har hver sit særlige kosmiske "Fag", som vi udfører, og som er absolut nødvendigt og uundværligt i den store Skabelsesproces, er vi da ogsaa allesammen forskellige kosmiske "Fagfolk". Men naar man ogsaa i den store universelle Skabelsesproces, maa have vidt forskellige kosmiske "Fagfolk", har vi her Aarsagen til, at alle de levende Væsener fremtræder saa forskelligt.

De levende Væsener bestaar blandt andet af et Jeg og en Overbevidsthed. Disse 2 Realiteter udgør den udødelige Del af det levende Væsen. Desuden har de en fysisk Organisme, som i Modsætning hertil ikke er nogen evig Realitet, men Princippet er evigt. Det levende Væsen har en stadig Evne til at bygge en ny Organisme op, hver Gang den gamle er brudt ned. Den fysiske Organisme er noget, der bygges op af Stoffer, men Overbevidstheden bag ved er en evig Realitet, hvor det levende Væsen opbevarer alle de Evner og Talenter, der er nødvendige for at bygge en ny Organisme op. Vi er allesammen uundværlige Redskaber i den store Skabelsesproces, og som Følge deraf er det hele jo fuldkomment. Vi er hver især lige nøjagtig det, der er det mest formaalstjenlige for Universet i Øjeblikket. Men det betyder naturligvis ikke, at vi er, som vi skal være i Fremtiden. Vi er ikke i Dag, som vi skal være i Morgen, vi forandrer os hele Tiden, men i Øjeblikket er vi det fuldkomneste, vi kan være paa Grundlag af Fortiden og med Henblik paa Fremtiden. Men naar

det er saadan, kan man ikke, hvis man vil være i Kontakt med Lovene, bebrejde Menneskene deres Væremåde, for de er paa et Stadium, hvor de ikke kan have nogen anden Indstilling, end den de har, men det betyder ikke, at de skal blive ved at have den Indstilling, de nu har, det betyder blot, at alle levende Væsener maa staa paa det Udviklingstrin, de staa paa; thi hvis de

allesammen var ens, vilde det være ganske umuligt at opleve nogen som helst Form for Tilværelse. Det, der gør, at vi overhovedet kan opleve Tilværelsen, er, at en hvilken som helst Form for Manifestation, for Skabelse, betinges af en Nedbrydningsproces og en Opbygningsproces. Naar noget skal skabes, bygges op, maa noget andet brydes ned. Det er et evigt Princip i Tilværelsen. De

to Processer, Nedbrydning og Opbygning, maa finde Sted, ellers vilde intet kunne opleves - ikke en Tanke kunde blive til. Det, vi kalder Liv, er kun disse 2 Processers Funktion - Nedbrydning og Opbygning. Hvis man skal bygge et Hus paa en Grund, hvor der i Forvejen ligger et andet, saa maa man først fjerne dette, for at det nye Hus kan blive bygget. Pladsen maa ryddes, og denne Rydning

Foto, Unsplash

er en Nedbrydningsproces. Man fjerner noget, der er en Hindring, man forbereder her en Opbygning. Da al Skabelse er baseret paa dette Princip, er det klart, at nogle Væsener maa være Redskaber for Nedbrydningen og andre Væsener Redskaber for Opbygningsprocessen, og vi ser da ogsaa, at Væsenerne fremtræder med Talenter for disse 2 Processer. Det, der gør sig gældende for Menneskene i Øjeblikket, er Kulminationen af en Nedbrydningsproces. Vi bliver idag Vidne til den største Manifestation af det, vi kalder det dræbende Princip. Vi bliver Vidne til alle Former for Afskygninger af at dræbe helt ned til Sladder og Bagtalelse. Sladder og Bagtalelse er fortyndet Mord. En hvilken som helst Form for at gøre sin Næste Fortræd, lige fra det hundrede Procents Mord og ned til den giftige Bemærkning, der blot er fortyndet Drab, er en Nedbrydningsproces. Men denne Nedbrydningsproces er en Nødvendighed inden for et givet Omraade, og vi ser da ogsaa, at der i overordentlig stærk Grad kommer en Nedbrydningsproces til Udfoldelse for Tiden i Form af Krig og Ødelæggelse. Der har aldrig tidligere i Jordens

Historie været manifesteret en saa overvældende Nedbrydningsproces som den, der foregaar i disse Aar. For Tiden spænder Krigen over hele Jorden, men ved at analysere dette store Spil af nedbrydende Kræfter, vil vi se, at det tjener en kærlig Hensigt. Denne store Nedbrydningsproces maa fuldbyrdes, før man kan begynde paa den store Opbygningsproces. Denne Opbygningsproces har vi igennem Kristendommens Forkyndere faaet bebudet i Form af Skabelsen af en "ny Himmel" og en "ny Jord". Denne nye "Himmel" er det samme som en ny mental Tilstand, en ny Form for Bevidsthedsudfoldelse, og en ny "Jord" betyder, at der efter dette vil blive skabt en helt ny Administration af Jordens Værdier, hvad der igen betyder en total Ændring af den sociale Struktur. Alt, Hvad der sker idag i Verden, tjener udelukkende dette høje Formaal. En Mængde mentale og fysiske Misforstaaelser maa fjernes fra Verden. Menneskene maa komme bort fra deres forkerte Forestillinger om Livet. Men disse Forestillinger kan ikke fjernes uden ved en Nedbrydningsproces, ved det vi kalder Krig, Smerte,

Mørke, Synd eller det "Onde". Dybest set har dette intet med "Ondskab" at gøre, baade det vi kalder det "Onde" og "Synd" eksisterer ikke i Virkelighedens Verden. Som jeg allerede har sagt, kan intet være anderledes, end det er i Øjeblikket. Uden at det var, som det er i Øjeblikket, vilde der jo ingen Forberedelse være til noget bedre. Det er nødvendigt, at man indstiller sig paa at forstaa, at nogle Væsener maa være Redskaber for Nedbrydning og andre for Opbygning. Forsynet maa have en Stab af kosmiske "Fagfolk", som i sig ejer Evnen til at manifestere det dræbende Principets forskellige Metoder. Dette betyder ikke, at det udviklede Menneske nærer Frygt for, hvilke Kræfter der vil sejre i dette store Spil. Denne Frygt hører kun hjemme hos Mennesker med en meget begrænset Bevidsthed. Saalænge man ikke er klar over, hvad det er, der sker, er man ængstelig for mange forskellige Ting. Men denne Frygt er overflødig. Noget andet er, at vi maaske ikke selv evner at udløse det dræbende Princip. Men dette tyder jo blot paa, at vi skal være Redskaber for de opbyggende Kræfter. Vi har hver sin

Plads i denne store Nedbrydnings- og Opbygningsproces, alt efter de Kræfter, vi er i Stand til at udløse. Men dette gælder ikke alene os Mennesker, det gælder alle levende Væsener. Dette kan vi se i vor egen Organisme. Vort Legeme bestaar af Myriader af levende Væsener. Vort Blod, vor Muskulatur, vore Organer, alt bestaar af levende Væsener. Vi betjener os af vore Sanser i Kraft af levende Væsener. Nogle Mikrovæsener beforder vor Smagssans, andre vor Lugtesans, andre igen vor Høresans o.s.v. Vi kan ikke manifestere det allermindste Suk eller den svageste Hvisken uden i Kraft af en Stab af levende Væsener, der staar til vor Raadighed. De er Redskaber for os. Akkurat paa samme Maade er det ude i det store Verdensrum. Ogsaa der finder en vældig Livsoplevelse Sted ved Hjælp af levende Væsener. Vi er i vor Fremtræden med til at være Guds Sanseredskaber i denne Proces.

Der hvor vi staar idag, har vi bestemte Ønsker og Længsler og disse Realiteter bestemmer vor Plads i den store Nedbrydnings- og Opbygningsproces,

der nu fuldbyrdes. Er vor Indreverden i Disharmoni med de nedbrydende Kræfter, er vi et daarligt Redskab i disse Kræfters Tjeneste, og det er da ganske naturligt, at vi saa overflyttes til at blive et Redskab i de opbyggende Kræfters Tjeneste. Vi er ikke evigt bundne til et bestemt Plan eller Niveau, men kan frit vandre fra den ene Tilstand til den anden. Krig, Drab, Mord og Lemlæstelse, alle Former for Manifestation af det dræbende Princip er lige saa nødvendige som de lykkelige Tilstande, men vi er ikke knyttet til disse Tilstande andet end i gradvis Rækkefølge. Det er denne gradvise Rækkefølge, jeg kalder "Udviklingsstigen". I enhver Udviklings spiral begynder vi i Mineralriget, bliver Planter, Dyr og nu Mennesker. Vi vandrer frem til endnu højere Livsstadier. Alt Liv vokser fra en primitiv Tilstand til en stadig mere fuldkommen for at kulminere i Intuitionens skønne Verden, hvor et nyt Kredsløb paabegyndes. Det Trin paa Udviklingsstigen vi idag repræsenterer, vil være Udtryk for netop det, vi har haft Lyst til eller Ønsker om at repræsentere, i det Omfang vor Skæbne tillader det. Vi

staar alle idag paa det Trin, hvor det kosmisk set er mest gavnligt for os at være. Men medens det er en Kendsgerning, at dette Trin i dag opfylder Ønsker og Drømme, vi har næret i længst forsvundne Tider, er det ogsaa en Kendsgerning, at vi idag længes efter en langt lykkeligere og fuldkomnere Form for Livsoplevelse end den, der nu er os beskaaret. Saa at sige hele Klodens Befolkning er mætte af Krig. Mennesket af idag dræber ikke, fordi det er en Sport at dræbe. Naar det ikke desto mindre er blevet saaledes, at Drabet for en Mængde Mennesker er blevet deres kosmiske Haandværk, saa er det fordi disse Mennesker tror, at det er Vejen til den Fred, de længes efter at opleve. Dette er i og for sig ogsaa rigtigt, idet denne Fred kun kan blive befordret igennem Manifestationen af det dræbende Princip, men de Mennesker, der beforder Drabet, vil faa en kolossal Belæring om, at det ikke er rart at være Redskab for dette Princip. Da Loven for Tilværelse betinger, at "som man saar, saa skal man høste" vil ethvert Redskab for det dræbende Princip selv komme til at opleve Eftervirkningerne af sin

Handlemaade. Gennem Oplevelsen af disse Eftervirkninger kommer Menneskene til at se anderledes paa mange Ting. Overmættede af denne Form for Tilværelse, vil de længes efter en Tilværelse i Lys og Kærlighed. Lyset eller den mentale Ligevægt og Harmoni, bliver deres store Maal. Men for at dette Maal skal blive naaet, maa der tages vældigt fat, og denne Energiforstærkning er det, vi i Øjeblikket er Vidne til. Igennem denne bliver Udviklingen stærkt forceret og Menneskene gjort egnede til den Opbygningsproces, der skal afløse det, der nu sker.

Vi staar altsaa over for en umaadelig Kraftudfoldelse i Tilværelsen. Vore Omgivelser udløser en uhyre Serie af forskelligartede Energiudstraalinger. Jordklodens Energiudfoldelse f.Eks. er det, vi kalder Naturen, Storm, Regn, Kulde, Varme o.s.v. Alle disse Realiteter indvirker paa vore Sanser og er med til at skabe vor Tilværelse. Naar De formaar at trænge tilstrækkelig dybt ind i disse Ting, vil De se, at det, De her møder, er Forsynets Redskaber til at bearbejde og forædle Dem selv. Vi er alle hele Tiden underkastet en Forvandlingsproces, og det er denne Forvandling, der gør Livet interessant. Det er i Kraft af Kontrastprincippet, at vi oplever Livet. Uden Kontrast ingen Sansning. Man kan ikke male et Landskab paa et Stykke hvidt Lærred, hvis man udelukkende anvender hvide Farver. Naar vi kan sanse en Ting, er det i Kraft af Lys- og Skyggeprincippet. Naar vi ser et Menneske, saa er det udelukkende, fordi det kaster Lys og Skygge fra sig. Ser vi en Film, er det det samme, der gør sig gældende. Denne Sansning af Lys og Skygge er altsaa vor Oplevelse af den kosmiske Nedbrydnings- og Opbygningsproces, paa hvilket alt Liv beror.

Da alle levende Væsener fremtræder som Redskaber, maa Mennesket før eller senere naa til at indstille sig paa, at der maa være noget bagved det, vi ser af

disse levende Væsener. Vi er vant til, at de hver især er adskilte, vi kalder dem ved forskellige Navne og regner dem for selvstændige Væsener. Men i Virkeligheden er de ikke helt selvstændige. Dertil kræves en hundrede Procents fri Vilje, og det har det jordiske Menneske og de Væsener, der befinder sig under det i Udvikling, ikke. Det er rigtigt, at vi inden for et givet Omraade har en fri Vilje, men uden for det Omraade, er vi fuldstændig knyttet til og afhængigt af det øvrige Univers. Vi er alle knyttet sammen og danner Organer i en større Organisme, vi er samlet Sanseredskaber for en højere Bevidsthed. Dette behøver ikke at være vor Klode eller Sol. Kloderne er ganske rigtigt levende Væsener, men de er ogsaa underordnet højere Organismer, de er Gudesønner som vi selv er det. De danner ogsaa en fysisk Organisme og bliver derved Redskab for noget andet. Dette andet er noget evigt, der eksisterer, det er selve Universets Jeg.

Bag alle levende Væsener, fra de mindste til de største, eksisterer der et Jeg, saaledes ogsaa bag den største af alle Organismer, selve Universet. Dette Jeg knytter alle levende Væsener sammen til en Enhed. Denne Enhed er Guddommen. Denne Guddom manifesterer sig ikke gennem et "Intet", den maa bruge alle levende Væsener for at manifestere sig. Guddommen har Brug for hvert eneste levende Væsen, ligegyldigt hvorledes det er eller ser ud. Det lyder maaske mærkeligt for Dem, men Guddommen er i Virkeligheden afhængig af alle levende Væsener. Paa samme Maade som De og jeg skal han bruge Sanser, naar han vil opleve noget, og Guddommen sanser Livet gennem de levende Væsener.

De levende Væsener er altsaa Guddommens Sanseredskaber. Det er dette Syn paa det levende Væsen det tyvende Aarhundredes Mennesker vil komme til at leve paa. Det levende Væsen er saaledes noget langt større end Mennesket i Almindelighed er vant til at mene.

Men naar Guddommen skal bruge alle levende Væsener for at kunne skabe, saa bliver Spørgsmaalet: Gennem hvilke levende Væsener sanser Guddommen os? For at kunne faa Svar paa dette Spørgsmaal er det nødvendigt for os, at vi gaar et Stykke tilbage i Udviklingen. Vi ved, at Dyret i Dødsøjeblikket udstøder et Angstskrig. Dette Angstskrig er en Henvendelse til et ukendt Forsyn. Længere fremme i Udviklingen ser vi det jordiske Menneske udstøde et næsten tilsvarende Skrig, det kalder vi "Bøn". Saavel Dyrene som Naturmenneskene er instinktivt indstillet paa, at der eksisterer et Forsyn. Men naar vi kommer længere frem i Udviklingen, frem til det saakaldte Kulturmenneske, ser vi, at paa dette Trin benægter man et Forsyns Eksistens, fordi dette Forsyns Eksistens tilsyneladende ikke kan bevises. Denne Opfattelse beror imidlertid blot paa en Illusion. Oplevelsen af Gud beror paa andet og mere end en blot og bar intelligensmæssig Definition. Selv det mest intelligensmæssigt udviklede Menneske vil en Dag komme til at længes efter at møde Forsynet. Denne Længsel er illustreret i Lignelsen om den fortabte Søn, der længtes efter at se sin Fader igen. Jo mere udviklet Mennesket bliver rent videnskabeligt set, desto dygtigere vil det blive til ogsaa at forske i aandelig Materie. Denne Forskning vil bringe dem til at se alle Bevægelsesarter som Udtryk for Livsytringer. Igennem Forstaaelsen af, at alt er Livsytringer, vil det blive til Kendsgerning, at der bag Naturens Kræfter maa eksistere et levende Væsen. Igennem Studiet af den uhyre Planmæssighed Livet i Naturen afslører, vil man komme paa Sporet af, at denne Planmæssighed udtrykker Bevidsthedsudfoldelse og dermed vil man naa ind til Erkendelsen af Guddommens Eksistens som realistisk Virkelighed.

Igennem Studiet af vor egen Organisme ser vi, at den indtil de mindste Detaljer afslører Logik i Sættelse og

Opbygning. Og som det er her, er det overalt i Tilværelsen. Hvert eneste levende Væsen tjener sit særlige Formaal i Tilværelsen. Denne uhyre Planmæssighed er ikke frembragt af et Menneske. Vi tvinges derved til at erkende, at der findes en langt højere Bevidsthed end vor bagved alt. Denne Bevidsthed betjener sig af alle levende Væsener som Sanseredskaber. Vi faar efterhaanden Erfaring for, at Guddommen er allestedsnærværende. Naar Guddommen sanser igennem alle levende Væsener, betyder det, at vi intet Sted kan skjule os for denne Guddom. Da alle Former for Materie, den fysiske saavel som den aandelige, er Udtryk for Guddommens Sanseredskaber, kan vi ikke paa noget som helst Omraade komme uden for Guddommens Sansesæt. Vore egne Sanser tilhører Guddommens Sansesæt, vore Mikrovæsener hører ligeledes med til Guddommens Sansesæt. Vi er alle en Del af Guddommens Fornemmelsesevne. Vi kan ikke opleve noget, uden at denne Oplevelse gaar ind i vor Overbevidsthed. Men da vor Overbevidsthed er en Del af Guds Overbevidsthed er det øjeblikkeligt ”i ham”. Derfor kan vi ikke lyve for Guddommen; thi vi er evigt stedet for hans Bevidsthed. Naar vi saaledes igennem vore Erfaringer kommer til Erkendelse af, at alle levende Væsener er Guds Sanseredskaber, og at Gud igennem disse Redskaber svarer paa vor Henvendelse til ham, saa sker der det, at vi forandrer vor Indstilling til disse Redskaber. Da disse Redskaber tilsammen udgør alt det, vi kalder ”Naturen”, vil dette altsaa sige, at vor Indstilling til Naturen bliver en anden end før. Naar man først begynder at forstaa, at alle levende Væsener samlet udgør Guds Organisme, er det indlysende, at Guddommen bliver mere levende for en end før, hvor han var noget uden for Materien. Mange Mennesker opfatter Naturen som noget, de skal kæmpe imod. I vor Børnelærdom fik vi forkyndt, at ”Djævelen” søgte at friste Menneskene o.s.v. Men i den Form er

Kristendommen Hedenskab. Saalænge man har den Indstilling til Guddommen, viser det blot, at man ikke har nogen virkelig Forstaaelse, af Livet. Mennesket af idag har en Anelse om, at der maa være et Forsyn, et eller andet højere Væsen, som ordner alt. Men de har ingen virkelig Forstaaelse af dette Forsyn, saalænge de tror, at Menneskene, Dyrene etc. ikke er en Del af Guddommen, men derimod noget, der godt kan gaa til ”Helvede” eller gaa til Grunde. Det er givet, at en saadan Indstilling maa influere paa Menneskets Viljeføring. Naar man derimod begynder at indstille sig paa, at alle levende Væsener samlet udgør Guddommens Legeme, er det indlysende, at Gud bliver mere levende for en. Denne Indstilling giver en langt større Forstaaelse af selve Livet og Tilværelsen. Saa begynder man at faa den samme Indstilling til Livet, som de store Vise har haft. Det er ganske udelukket, at Gud kan blive ved med at være noget usynligt, en skønne Dag vil han kunne sanses klart. Og man vil da se, at alle Væsener er Guds Sanseredskaber, og at alt hvad der manifesteres, skal manifesteres, fordi det er uundværligt i den store Opbygningsproces, vi er midt i. Naar Mennesket ikke kan lide et eller andet, er det, fordi det har en forkert Indstilling til det, som det ikke kan lide. Men naar det begynder at kunne se, at Gud er identisk med alle levende Væsener tilsammen, vil det se det Væsen, det ikke kan lide, som et Led i den store Opbygningsproces. Et Eksempel herpaa har De i Deres eget Liv. De har næppe ligefrem elsket dem, der i deres Opdragelse af Dem selv maatte nægte Dem det, De gerne vilde, fordi disse Mennesker kunde se, hvad Deres Ønsker vilde føre til, hvis de ikke nægtede Dem det. Men senere hen har De sikkert mange Gange følt Taknemmelighed imod dem, De dengang rasede imod. Man elsker ikke Modgangen, saalænge man er midt i den, men derfor er den ligefuldt vor bedste Læremester. Som Livet er idag, viser det, at Menne-

sket ikke har den Indstilling, at Gud eksisterer bag alt det ubehagelige, det oplever. Naar det kommer ud for noget ubehageligt, det være sig Arbejdsløshed, Fattigdom, Sygdom eller Sladder og Giftighed fra andre Mennesker, er det i Virkeligheden Gud, det oplever. Alle disse Ubehageligheder er i Virkeligheden Kærlighedsmanifestationer, men Mennesket ser det kun som konstant Mørke, det ser ikke det tilsvarende Lys og dømmer derfor forkert. Livet vil lære os, at vi ikke paa een Gang kan lave vor Tilværelse om. Alt er i Øjeblikket saa fuldkomment, som det kan være. De vil engang forstaa, at ingen, absolut ingen, kan være anderledes, end de er i Øjeblikket. Forstaaelsen af dette vil give den Fred og Ro i Sindet, De længes efter. Det vil en Dag staa ganske klart for Dem, at alt hvad der sker i Verden, alt det De er omgivet af, er alle de Sanseredskaber, Guddommen anvender i sin Samtale med Dem. Den bedste Forbindelse med Gud opstaa der, hvor man er paa ”Bølgelængde” med ham. ”Lige Børn lege bedst”, hedder det i Ordsproget. To Mennesker forstaa hinanden, men en Fugl og et Menneske forstaa derimod ikke hinanden saa godt, thi der er for stor Afstand imellem dem. Skal Guddommen tale til en Fugl, maa det blive igennem en anden Fugl. Skal han tale til et Menneske, maa det blive igennem et andet Menneske. Naar vi ønsker at tale med Gud, maa vi ikke tro, at det er noget, der først kan finde Sted i ”Himlen”, det kan finde Sted, hvor vi gaar og staa. Gud oplever os igennem vore Omgivelser, og naar han skal svare os, svarer han igennem vore Omgivelser, igennem vor Næste. Naar man ved dette, bliver det mere forstaaeligt, at man skal elske sin Næste som sig selv. Det er uhyre nødvendigt for vor Lykke, at vi kommer til at elske vor Næste, vore Omgivelser, som jo er Guddommens Sanseredskaber. Der var engang, hvor Menneskene ikke havde denne Indstilling. Da var dette at dræbe sin Næste et Ideal. Jeg tænker her paa Vikingetiden. For Dyrene er det

endnu et Ideal at dræbe, ja en Livsnødvendighed. Men for Menneskene, der har gennemlevet denne Tilstand indtil Vederstyggelighed, er det ikke længere et Ideal, en Livsnødvendighed. Og alle normale Mennesker længes da ogsaa mod den modsatte Tilværelse. Men for at denne Længsel kan blive tilfredsstillende, er det nødvendigt, at man lærer Midlerne dertil at kende. For at ens eget Liv kan blive anderledes, maa man ønske det først. Ikke taaget, men klart. Naar der i Deres Tanker opstaar et Ønske om et eller andet, handler De i Retning af Deres Ønskes Opfyldelse. Det er Deres Tale til Guddommen. Hvis De tænker, ønsker og handler forkert, maa Guddommen fortælle Dem det. Hvis De gør et eller andet og tror, at det er det rigtige, og det saa alligevel i Virkeligheden er forkert, saa maa Guddommen fortælle Dem det, og det kan ikke ske paa nogen fuldkomnere og bedre Maade end ved at lade Dem opleve Virkningerne af Deres Handlemaade. Vort Bevidsthedsliv bestaar i en Jongleren med forskellige Tankearter og Energier. De Manifestationer, der er Resultatet af denne Blanding af Tankearter indvirker paa vore Omgivelser, som er Guds Sanseredskaber. Saaledes er vi hele Tiden i Korrespondance med Guddommen. Vi faar hele Tiden noget at vide af Guddommen. Vi lærer efterhaanden alt det at kende, der ikke er rart. Vi lærer at fornemme, hvordan det er, naar andre har Sorg eller er kommet til Skade. Alt det, der sker, tjener os til vort eget Bedste, saaledes at vi sluttelig kommer til at elske Gud fuldt bevidst. Hele Menneskehedens Ønske gaar nu i Retning af at skabe en Jord, hvor alt er fuldkomment, og hvor intet gaar til Spilde, hvor ingen er dømt til at leve i Fattigdom o.s.v. Det er det, der er Menneskehedens Længsler og Maal. Disse Længsler overbringes Gud igennem hans forskellige Hjælpere, og Gud svarer Menneskene gennem forskellige Foreteelser. Af de Væsener, han har til sin Raadighed, lader han dem manifestere det dræbende Princip, som

er i Stand til det, og de, der ikke længere er i Stand hertil, lader han udføre det modsatte. Gennem denne nye Opfattelse af vore Medvæsener som Guds Sanseredskaber, vil vi komme i et mere intimt Forhold til Guddommen. Vi vil komme til at opleve, at det at tale med Guddommen ikke blot er noget, der foregaar i Løndom, men at vi taler med Gud, hver Gang vi foretager en Handling over for vor Næste. Alle de Væsener, der kommer inden for vort Sanseromraade, er vor Næste. Jo mere vi kommer i Harmoni med vor Næste, jo mere kommer vi i Harmoni med Gud. Naar vi kommer i Konflikt med vor Næste, er det i Virkeligheden Gud, vi kommer i Konflikt med. Hver eneste Gang vi gør noget forkert, vil vi komme til at opleve Smerte. Smerten er en Slags "Klokke", der ringer advarende, naar vi er i Færd med at gøre noget forkert. Hvis vi ikke hører den eller lader haant om den, vil den ringe stærkere og stærkere, indtil vi hører den og giver Agt paa den. Dette bevirker, at ingen pludselig og uden mindste Varsel kan gaa til Grunde. Naar alt saaledes er Guds Manifestation, naar alt er Guds Skabelse, vil dette i Virkeligheden sige, at vi evigt hviler i Guds eget Favntag. Vi er maaske ikke de Redskaber, vi ønsker at være, og naar vi ikke er det, kommer vi i Konflikt med os selv. Vi maa forstaa, at den eneste vi i Virkeligheden kan komme i Konflikt med, er os selv. Naar vi faar Modgang, Sorger og Skuffelser, saa er det ikke den eller den, der har Skylden, men saa er det, fordi vi paa et eller andet Felt ikke har handlet rigtigt. Gennem Lidelserne bliver vi ført frem til et mere inderligt Forhold til Guddommen, og tilsidst ser vi hans Tilsynekomst, hvorhen vi end vender vort Blik. At se alle Væsener som Guds Sanseredskaber vil føre til en forceret Kærlighedsudvikling, det vil føre til, at vi ser, at der ikke er nogen som helst Grund til at kritisere den eller den; thi gør man det, er det jo Guddommen, man kritiserer. Den Dag De ser alle Væsener som Guds Sanseredskaber, har De samme Indstilling som Jesus

havde, da han sagde: "Fader! Ske ikke min, men din guddommelige Vilje!" I Lyset af denne Indstilling ser man alt som guddommeligt, og saa tænker man ikke paa, hvad man selv vilde have gjort. Det er Livets Mening, at man skal være lydhør over for Guds Tale. Det vil være klogt at komme bort fra den taabelige Tilstand at tage alt det ubehagelige, andre gør imod en, højtideligt. Saa længe man er optaget af denne Tilstand, ser man ikke andet. Den Dag De naar frem til en Tilstand, hvor De kan tage en Fornærmelse med et Smil, begynder Livet. De kender Budet, om at man skal vende den højre Kind til, naar man bliver slaaet paa den venstre. Men dette Bud skal naturligvis ikke tages bogstaveligt. Hvis vi har en Fjende, og han slaar os paa den højre Kind, skal vi ikke uden videre ogsaa lade ham slaa os paa den venstre. Men Budet betyder, at vi skal vende vor Forstand til. Hvis nogen slaar os, skal vi lade være at slaa igen. Vi skal gaa vor Vej eller paa anden Maade lade ham gaa til venstre, naar vi gaar til højre eller omvendt. Gør man dette, er man i Kontakt med Tilværelsens højeste Love. Selv den, der slaar os, er vor Næste og en Del af Guddommen. Forbander vi denne vor Næste, er det Gud, vi forbander. Over for al Vold er det klogt at holde sig Jesus Ord for øje, hvor han fra Korset siger: "Fader forlad dem, de vide ikke, hvad de gøre!" Disse Ord udtrykker den højeste Manifestation af Livsforstaaelse.

Naar jeg ser Dem, ser jeg Guddommens øjne i Dem. Akkurat paa samme Maade som De staar alene over for Gud, staar jeg alene over for Gud. De har Guddommen omkring Dem, i Dem, ja allevegne finder De Gud. De kan være i en Situation, hvor De ikke kan komme i Kontakt med Guddommen d.v.s. at De kan være i en Situation, hvor ingen af de Mennesker, De kender, kan forstaa Dem. Men naar ingen af de Mennesker, De kender, kan forstaa Dem, maa De søge Kontakt med andre "Redskaber",

hvorigennem De kan faa Forbindelse med Gud. Her i det daglige Liv kan man være omgivet af Mennesker, der er mere eller mindre fjernet fra den "aandelige Bølgelængde", man selv repræsenterer. Dette bevirker, at mange Mennesker kommer i Situationer, hvor de føler sig forladt af Mennesker, alle de Steder de henvender sig, finder de ingen Medfølelse. Saa er det, at mange Mennesker begaar Selvmord. At begaa Selvmord er noget, der er ganske meningsløst, thi man er ikke forladt af Gud, fordi man er forladt af Mennesker, og man kan henvende sig til Gud paa anden Maade end igennem Mennesker. Gud har mange andre Redskaber end dem, der er synlige for Menneskene. Side om Side med de jordiske Mennesker findes der paa det psykiske Plan Myriader af levende Væsener, der udelukkende har til Opgave at befordre jordiske Menneskers Bønner om Hjælp. Naar man vil bede, kan man, som der staar skrevet "gaa ind i sit Lønkammer". Men dette skal ikke tages bogstaveligt. Det behøver ikke at være et Rum med 4 Vægge og en Dør, det er ikke det, der er det afgørende. Det "Lønkammer" der menes, har vi alle Steder, hvor der ikke er Mennesker, vi kan henvende os til, saa at vi maa rette vor Bevidsthed ind mod det Ukendte, der hvor vi siger: "Fader vor, du som er i Himlene". Vi maa ikke tro, at denne Bøn gaar lige ud i Luften. Den gaar til det psykiske Plan, hvor der findes Myriader af Væsener, hvis daglige Liv bestaar i at hjælpe de Mennesker, der ikke kan hjælpes paa anden Maade. Denne Hjælp sker ad telepatisk Vej. Der findes Væsener paa det aandelige Plan, der har til Opgave at befordre vore Bønner videre. Hver eneste Dag bliver vi hjulpet af disse Væsener. Disse Væsener repræsenterer alle Erfaringsfelter saaledes, at man ikke kan komme i en Situation, hvor der ikke er nogen af disse Væsener, der forstaar en. Hvis Vedkommende Væsen, der "hører" ens Bøn, ikke har til Speciale at hjælpe paa det Felt, man trænger til, vil det tilkalde andre Væsener, som netop

har deres Speciale paa det Felt, hvor man har Hjælp behov. Men det er ikke altid, at Bønnen bliver opfyldt, det er ikke altid, at Livet kommer til at forme sig saaledes, som man selv ønsker det. Men det, der sker, er det bedste for os selv. Paa denne Maade er vi i intim Forbindelse med Guddommen, og Fremtidens Syn paa det levende Væsen vil blive det, at de levende Væsener er Guds Sanseredskaber i de kærlige Felter i samme Grad som de føler sig eet med deres Medvæsener. Men paa samme Maade som der findes Væsener til at udløse Kærlighedsmanifestationer, er der Væsener, der evner at udløse det modsatte. Der er f.Eks. Lande, hvor man endnu maa have Skarprettere. Lige saa snart de ikke er nødvendige længere, vil de blive fjernet. Vi skal derfor ikke begynde at bebrejde eller dømme dem, der er Skarprettere. Begynder vi at dømme er det Udtryk for, at vi mangler Forstaaelse af deres Mission i den store Opbygningsproces, vi er omgivet af. Mennesker, der er Skarprettere, er dette lige saa naturligt som vi er dem, vi er. Bliver vi utilfredse med det Stadium, vi befinder os paa, stræber vi naturligt hen imod et nyt. Alle de levende Væsener, der idag findes i Verden, er Guds Redskaber i Omskabelsen af vor Jord fra en materialistisk til en mere aandelig Tilstand. Alt hvad De er Vidne til, er Led i en mægtig Nedbrydnings- og Opbygningsproces. Maaske kan De ikke idag fatte, hvorledes Livet vil blive, naar alle er indstillet paa, at alle Væsener er Guds Sanseredskaber, men det bliver umaadelig guddommeligt. Naar De faar denne Indstilling, bliver Gud et Væsen, De kan tale med, som De kan blive eet med. Men dette kan ikke ske, fordi jeg har sagt Dem det. Det kan kun ske ved, at De selv Gang paa Gang indstiller Dem paa at se det saaledes. De maa komme ind paa at være 100% tolerant. Gør De dette, vil De komme til at opleve, at visse Celler i Deres Hjerne aabner sig for Korrespondance. Naar disse Celler aabner sig, vil De faa en Fornemmelse af, at alle Væsener udgør

en Enhed, og saa vil Deres egen Udstraaling blive af en saadan Natur, at den forener sig med Guds Udstraaling, og De oplever at være eet med ham. Ved at være i Kontakt med Gud, kommer De i Kontakt med alting. Saa kan De se ud over de rent materielle Begivenheder, saa bliver De hævet op paa Guds eget Udsigspunkt og derfra ser De, at der ikke findes Skygge af Grund til at være intolerant mod nogen eller noget. Fra dette Stade ser De klart, at alt hvad der sker i Verden, er Guddommens egen Manifestation, og saa vil De trygt overlade alt det, De ikke kan lide, og som det ikke staar i Deres egen Magt at ændre, til Gud. Menneskene vil naa frem til at undersøge alt, hvad de oplever, meget nøje og se, hvad der er det bedste for dem selv og deres Omgivelser med Hensyn til Opfyldelsen af deres egne ønsker. Naar man staar paa Guds eget Udsigspunkt, vil der ikke mere være Fejl i ens Handlinger, saa vil man altid gøre det rigtige, saa er man indstillet paa at elske sin Næste som sig selv. At elske sin Næste som sig selv betyder ikke blot Klap og Kærtegn. Den virkelige Kærlighed til Næsten har intet med Sentimentalitet at gøre. Den bestaar i altid at søge at forstaa sin Næstes Handlemaade og derfor altid tilgive ham, selv om han eller hun gør noget, der ikke er i Overensstemmelse med Tilværelseslovene. Evner De ikke at tilgive, er De inde i en midlertidig aandelig Stagnationsperiode. De kan kun fjerne Dem fra een mental Tilstand og derved komme videre frem, ved at manifestere en ny og bedre mental Tilstand. I samme Grad som De manifesterer en ny og skønnere mental Tilstand, i samme Grad bliver De hævet op paa et Stadium, hvor De kan se, at alle levende Væsener tilsammen er den evige sande Gud, saa vil De forstaa Paulus Ord: "i Ham røres, lever og ere vi."

© Martinus Institut 1981

A scenic view of a mountain range with pine trees in the foreground and a cloudy sky. The mountains are layered, creating a sense of depth. The sky is filled with soft, white clouds. The pine trees in the foreground are dark and detailed, framing the view.

“

Menneskene vil naa frem til at undersøge alt, hvad de oplever, meget nøje og se, hvad der er det bedste for dem selv og deres Omgivelser med Hensyn til Opfyldelsen af deres egne Ønsker. Naar man staar paa Guds eget Udsigtspunkt, vil der ikke mere være Fejl i ens Handlinger, saa vil man altid gøre det rigtige, saa er man indstillet paa at elske sin Næste som sig selv.

Den største aktivitet vil

Af Jan Langekær

Som nævnt i indledningen har Martinus givet analyserne fri, han sagde, “*Adgangen til analyserne er lige så fri som til solen*”. Han sagde også, at den største aktivitet vil ske uden for instituttet.

Gjörvad fra Våla. Desuden er der i årene 2003-2007 blevet udarbejdet komplette oplysningsbrochurer på adskillige sprog om, hvad værket Det Tredie Testamente med sine bøger og kosmiske symboler indeholder. Dette er sket i et frivilligt, ulønnet samarbejde mellem Det Tredie Testaments informationscentre i

Allerede dengang, omkring 2006, fremviste undertegnede personligt det samlede komplette udstillingssystem, for flere rådsmedlemmer i rådssalen, hvor lederne sad til møde. Til stede var bl.a. formanden Willy Kuijper, lederen fra Klint, Eigil Kristensen, og redaktøren af Kosmos Sven-Erik Rævdal og mange flere ledere, og de udtrykte allesammen, at det så vældigt flot ud. Dog syntes de, at det måske ikke var så godt at informere om, at Martinus’ værk hed Det Tredie Testamente.

Jeg lagde også på bordet foran dem, alle de mange flersprogede oplysningsbrochurer om Det Tredie Testamente, som vi med samarbejdet mellem de to frivillige grupper i Göteborg og Brøndbyøster havde trykt. – Man syntes også, at de var flotte, men havde ellers ikke nogle særlige kommentarer til dem.

Dengang udtrykte man ikke nogen kritik af vores aktiviteter.

Hvis instituttet havde anset vore aktiviteter som “kriminelle”, skulle man have sagt det straks.

Nu, 17 år senere, i 2020, kan det derfor undre os, at Martinus Instituttet er blevet meget mere kritisk, og forsøger at få alle udstillinger kendt ulovlige og al fri information ulovlig, endda med trusler om kostbare retssager.

Pressen har nu offentliggjort, som vi kan læse i Weekendavisen, at der er 4 personer: “som Martinus Institut har trukket i retten for at have krænket instituttets ophavsret ved at trykke, offentliggøre og sælge Martinus’ vigtigste værker”. (Weekendavisen, den 20. maj 2020).

Udstilling i Brøndbyhallen, 2018.

Det kan vi bekræfte. For siden 2003 har det private og frie initiativ lavet et stort frivilligt og ulønnet oplysnings og informationsarbejde om Det Tredie Testamente og Martinus åndsvidenskab.

Helt præcist har vort arbejde bestået i, at der er lavet 255 udstillinger, i Danmark, Tyskland, Schweiz, USA, England, Norge og Sverige, udgående fra *Fonden Det Tredie Testamente*, og LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab i Brøndbyøster, og dertil 60 udstillinger på biblioteker i Sverige lavet af Thor

Brøndbyøster og Göteborg.

Men for en god ordens skyld sørgede undertegnede for, at alle de snesevis af informationsbrochurer, som blev trykt, én for én, gang på gang, blev afleveret til Martinus Instituttet’s leder, Willy Kuijper, på dennes kontor, for 13 til 17 år siden. Vi ville jo gerne have, at han kendte til det frivillige oplysningsarbejde, som vi foretog os, uden for Martinus Instituttet’s regi, og eventuelt havde hans accept og støtte.

ske uden for Instituttet

Det begyndte med at Martinus' personlige sekretær, Tage Buch, konstaterede sammen med undertegnede, allerede i 2003, at der var lavet om på teksterne i Martinus værk, – og Åndsvidenskabsforlaget, v./nu afdøde, lektor og Ph.D. Kurt Christiansen og filolog Søren Ingemann Larsen konstaterede ligeledes, i 2005 og tidligere, ved sammenlignende tekstanalyser, at der siden Martinus bortgang, var lavet om på bøgerne og teksten, både i form og indhold. Det var sket til trods for at Martinus havde sagt: *“– og man må ikke lave om på bøgerne og analyserne og teksten”*. Der måtte ikke rettes så meget som ét komma.

Som konsekvens af dette, genoptrykte Kurt Christiansen, som nøjagtige fotokopier, alle de førstegangsudgaver af bøgerne, som der forelå fra Martinus' egen hånd. Dette meget vigtige arbejde, med at sikre Martinus' eget uændrede originale værk, blev afsluttet i 2010 af Kurt Christiansen. Den dag de 7 bind udkom, afleverede jeg dem personligt, som en gave til Martinus Institut på Mariendalsvej. I alt 3 sæt af LIVETS BOG I - VII.

Efter mange års passivitet trak Martinus Instituttet altså Kurt og 3 andre i retten. Det anser vi, rent juridisk og moralsk, som forkert. Martinus ville aldrig indlede retssager, han udtrykte at *”retssystemet er jo oldnordisk”*, og at man hos Martinus Institut, helt skulle holde sig fra retssager og retssystemet.

Kurt var alvorlig syg og der forelå også en gyldig lægeerklæring, underskrevet af en overlæge ved Rigshospitalet. Men dommer Michael Toftager nægtede at tage Kurts gyldige lægeerklæring ad notam. Kurt døde, inden dommen blev afsagt. Men han blev alligevel dømt, af byretsdommeren, Michael Toftager,

for udeblivelse! Retsvæsnet, Byretten, dømte altså en død mand for ikke at møde op i retssalen!

Disse beklagelige problemer hos Martinus Institut og ved Byretten, vil nu blive afviklet ved en højere retsinstans i Østre Landsret den 10. maj 2021.

Udstilling i Forum, 1953.

For dem der er særligt interesseret i baggrunden for denne retsag, kan jeg henvise til bogen *“Martinus og Martinus Institut”* af Jes Arbov og Christer Malmstrøm, omtalt på side 26-29.

I skrivende stund, september 2020, er flere aktiviteter og udstillingsarbejdet jo sat lidt på vågeblus pga. den verdensomspændende corona virus. Messerne for det meste er indstillede, men så snart coronaen er overstået vil udstillingerne igen fortsætte som før.

Hvis du har lyst til at få en udstilling til din by, så kontakt gerne:
Fonden Det Tredie Testamente
mobil 2015 7811
www.dettredietestamente.info

Intuitionens epoke

Martinus taler ved et medarbejdermøde på Martinus Institut i anledning af Sagens 50-års jubilæum 24. marts 1971.

”Talsmanden den hellige ånd” er ikke en mand

Af Martinus

Uden menneskers kærlige hjælp var Sagen ikke blevet til det den er. Jeg vil gerne sige Dem allesammen hjerteligt velkommen og tak for dette år, der er gået. Jeg arbejder videre og håber, at min næste bog snart kan blive færdig, og så har jeg forskellige andre ting at skrive, men det er analyser, der i virkeligheden kunne undværes. Hvis der skulle ske noget, at jeg blev kaldt væk fra denne verden, så er der skabt så meget, at mennesket kan opnå kosmisk bevidsthed ved alt det materiale, der foreligger (1971).
Jeg vil endnu en gang sige Dem tak, fordi De er kommet her, og tak for al den hjælp og støtte, jeg får hos Dem. Det er jo i kraft af al den kærlighed, som mennesker har vist omkring mig, at Sagen har kunnet vokse og føres videre, og kunnet blive til det, den er i dag. Vi har private bekendtskaber snart over

hele jorden, i Amerika, Canada, Afrika, Australien og Sydeuropa. Det er altså ikke kredse, det er enkelte mennesker, men de tier jo ikke stille om analyserne, så det er ligesom om, at vi allerede har spredt en virus, der efterhånden kan bevirke, at Sagen bliver mere kendt. Men tiden er endnu ikke kommet til det store gennembrud, til den store åbenbaring af det. Det kommer først, når jeg ikke er her mere. Det er jo ikke meningen, at der skal være nogen persondyrkelse. Nu drejer det sig om analyserne og ikke om personen. Det er forskellen på før og nu. Da Kristus levede og talte til menneskene, var det personen og autoriteten, det drejede sig om, for dengang havde de ikke evne eller intellektualitet til at kunne klarlægge og forstå Kristi facitter, eller de analyser, som jeg nu har skabt. Derfor måtte Kristus bebude, at der senere ville komme en videnskab - Talsmanden den hellige ånd. ”Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men Talsmanden den hellige ånd, som

Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alle ting og minde jer om alle ting, som jeg har sagt jer. Han skal tage af mit og forkynde jer”. (Johs. 16.12, 14.26, 16.15)

”Talsmanden den hellige ånd” er ikke en mand, det er ikke en ny verdensgenløser, der skal komme, det er ikke et nyt tilbedelsescenter, der skal opstå, men det er derimod en videnskab, der skal komme. Mange mennesker i dag er ligeglade med autoriteter, men de spørger: Hvad siger han? - Det drejer sig om selv at komme til at forstå det, så man kan blive sin egen lærer, og det kan man jo igennem de kosmiske analyser. Menneskene vil her få klarlagt alle disse forskellige ting, der berører dem. Det kan være modgang, dårlig skæbne osv. I mine kosmiske analyser kan de se årsagerne til det allesammen. Og der kommer ikke noget andet! - Mit værk er virkelig fortsættelsen af Kristusmissionen. Jeg er tvunget til at måtte sige, at det nu er kristusmissionen, der bliver

---

Kosmisk bevidsthed opleves med den del af hjernen, der nu ligger latent.

---

fuldkomment gjort. Vi er med andre ord inde i en helt ny udviklingsperiode. Denne periode er intuitionens periode. Det er mærkeligt nok, at videnskaben eller menneskeheden ikke har tænkt over, at ligesom der efter planteriget kommer et dyrerige, så kommer der efter dyreriget et rigtigt menneskerige, at det dyriske eller ufærdige menneske udvikler sig til det færdige menneske.

Med udviklingen af intelligensen går mennesket ind i intelligensperioden, den materialistiske periode, og derefter går der med udviklingen af intuitionen ind i en åndelig periode. Denne åndelige periode er kendetegnet ved Talsmanden den hellige ånd, altså ved åndsvidenskaben. I den periode, som nu begynder, vil menneskene komme til at udvikle sig til at få kosmisk bevidsthed. Kosmisk bevidsthed opleves med den del af hjernen, der nu ligger latent. Men den bliver åbnet, når tiden er inde til det. Igennem denne del kan intuitionen virke. Når jeg har kunnet skabe disse analyser, skyldes det

intuitionen. Det er ikke noget, jeg har læst i bøger eller fået at vide af andre mennesker. Det er altsammen kommet igennem mig selv, og jeg er et bevis for, at man kan komme til den højeste viden igennem sit eget væsen, sin egen organisme, og det er jo det, der er meningen. Ethvert menneske skal blive sin egen lærer eller forkynder og blive totalt suverænt. Jeg er nu selv åndeligt total suveræn, jeg skal ikke hen og spørge nogen om noget som helst, når det drejer sig om åndelige realiteter. Meningen med denne nye periode er, at menneskene skal få en intuitiv evne. Ved at studere analyserne, som er skabt ved hjælp af intuition, vil de udvikle deres intuition. Intuitionen vil også udvikles i forbindelse med, at man fører et moralsk liv. Man må se at komme bort fra alt det, man kan bedrøve sin næste med, bort fra at være ubehagelig mod sine omgivelser. Det drejer sig netop om, at man kan finde sig i alting. Det er et stort problem, at skulle finde sig i alting. Men det er man nødsaget til,

for alt det onde, der kommer, er man selv årsag til. Så det er jo meningsløst at hævne sig på andre. Kristus sagde også, at man skal elske sin næste som sig selv og elske Gud over alle ting. Dette at elske Gud over alle ting gør man jo, når man elsker sine omgivelser. Men dette at elske sin næste er ikke noget, man kan diktere. Det er jo noget, der vokser i mennesket selv. Kærligheden vokser igennem krigene, igennem lidelsen og igennem smerterne. Derfor vil der endnu komme nogle verdenskrige. Der kommer mindst to krige, der er fortsættelsen af de to, der har været, og der vil komme flere krige. De vil blive ved med at komme, indtil krigen har ødelagt sig selv. Der er ikke nogen magt, der kan få krigen til at standse. Man tror, man kan standse krigen med krigen, og har derfor travlt med at skaffe sig våben og ødelæggelsesmidler. Men det kan man ikke. Krigen er skabt til at skulle ødelægge sig selv, og det sker i kraft af reinkarnation. Man ser, at den ene generation efter den anden fødes til

Vi er pionerer til denne ny verdenspøke.

verden. Nogle bliver soldater og kommer i krig, de bliver tortureret, lemlæstet og invalideret. De dør og fødes igen og kan ikke huske, at de har været i krig før, og de bliver soldater igen, kommer i krig og bliver så lemlæstet. Igen dør de, og igen fødes de, kommer i en ny krig og bliver atter lemlæstet, invalideret eller dræbt. Det kan ikke ske, uden at det efterhånden ændrer deres indstilling til krig. Der dannes en talentkerne, der bevirker, at de får afsky for krig. Efterhånden kan de begynde at fornemme lidelserne hos andre væsener. De fornemmer, at det er modbydeligt, at andre mennesker bliver lemlæstet, og til sidst kan de ikke selv nænne at gøre det. Denne evne, at man ikke kan nænne at gøre det, er det samme som alkærlighed eller næstekærlighed. Den næstekærlighed, der begynder at vokse i menneskene, er ikke den samme som den ægteskabelige kærlighed, der ikke er nogen virkelig kærlighed. Den ægteskabelige kærlighed er kun en kunstig, ved hormonprocesser og kirtelfunktioner opsat sympati, der var nødvendig, så længe mennesket ikke havde nogen som helst form for kærlighed. I dyrene og i det primitive menneske er der endnu ingen alkærlighed, og deres verden ville jo være ganske skrækkelig uden den sympati og glæde, der opstår ved forelskelser og parringstilstanden. Denne parringstilstand, samlejet og denne vellystfornemmelse, der opstår, er intet mindre end Guds ånd. Ved denne vellystfornemmelse, denne Guds ånd, har Guddommen ført dyret igennem dyreriget og fører nu også mennesket til en højere tilstand, der vil blive fri for alt det, menneskene nu belemres med. Derfor er menneskene heller ikke nær så ægteskabeligt indstillet, som de har været før. Vi ser netop, at ægteskabet er i opløsning. Vi ser, at folk giftes og skilles, og giftes og skilles flere gange i et liv, mens mange andre slet ikke vil gifte sig. Det skal jeg

ikke komme nærmere ind på, men det er det, der sker nu.

Menneskene er altså inde i en vældig forandring fra en dyrisk tilstand til en åndstilstand. Det er ikke meningen, at menneskene kun skal opleve Guds ånd igennem samlejet. Det er meningen, at de skal opleve Guds ånd ved enhver berøring med deres næste. Det vil blive sådan, at omfavnelser, kys, kærtegn og berøring bliver den store udløsning engang, når kærligheden kommer til at være det herskende. Det bliver den ved, at krigen efterhånden udrydder sig selv. Efter hver krig er der mennesker, der bliver færdige med krigen. Efter enhver koncentrationslejr lidelser bliver mennesker imod krig og lidelser. Kristus giver udtryk for, at det er kærligheden, der ”skiller fårene fra bukkene” og det er det, der sker for vore øjne hele tiden. Vi er pionerer til denne ny verdenspøke. Det er vor mission at sætte den i verden. Ethvert menneske, der lærer analyserne, har fået betroet en opgave, som er den største, et menneske overhovedet kan få. Man kan ikke få en større opgave end at forklare Guds tilstande, forklare de kosmiske analyser og lære menneskene, hvordan man skal være kærlig overfor alle og forstå, at der er ingen, der kan lide uret, og ingen kan gøre uret. Det, vi selv oplever af mørke og ubehageligheder, er vor egen skæbne, noget vi selv har lavet. Det er da guddommeligt, at menneskene allerede i dette liv bevidst kan begynde at danne deres skæbne til det kommende liv. Det vidste de jo ikke før, men når menneskene nu får alle disse ting at vide og vil leve efter det, kan de ikke arbejde ret længe, før de begynder at vokse. De begynder at opdage, at de ikke står på samme sted som før. De begynder at få mere sympati for netop en fredens verden. Hvorfor gør de det? - Fordi de har oplevet den grove karma. De mennesker, som har interesse for

analyserne og i glæde over dem ønsker at leve efter dem, er mennesker, der har oplevet den grove karma. Med den grove karma mener jeg de forfærdelige lidelser med drab, mord og lignende tilstande. Det er ikke sådan, at de er fri for karma. Der er mange småkarmaer tilbage, der skyldes ting, som de efterhånden vil lægge af. Man er selv beskyttet i samme grad, som man beskytter andre. Man bliver ikke modtagelig for de kosmiske analyser, før man er imod at påføre andre lidelser, imod krig, drab og mord osv. Når man begynder at føle, hvad der er det helt rigtige, begynder man at få talent for at forstå analyserne. Når man begynder at arbejde med dem, er man med til at føre hele verden frem imod lyset til en guddommelig verden.

Det er rigtigt, at der kommer flere krige, men det behøver ikke at berøre os. Krigen er jo ikke for dem, der arbejder imod krigen. De, der ikke vil krig og ikke vil skabe krig, kan krigen jo ikke ramme. Vi kan nok rammes af almindelige materielle foreteelser som restriktioner og lignende, men krigen bliver ikke særlig streng her i vores omegn eller i Skandinavien, kan jeg sige. Det bliver ikke der, krigen kommer til at rase. Et sted må den nye kultur jo bevares, indtil menneskeheden bliver modtagelig for den, og den kommer til at blive mere udbredt. Der findes altid en god løsning. Vor slutmission er jo denne at kunne enes i alle situationer, og at kunne være med hinanden og ikke imod hinanden. Der er altid en god løsning. Den vil altid kunne findes, når bare man har god vilje og ikke arbejder imod hinanden. Man skal lære at forstå, at vor træningsplads ligger hos de mennesker, der ikke kan lide os. Det er dem, vi skal lære at kunne lide og tænke kærligt på.

© Martinus Institut 1981

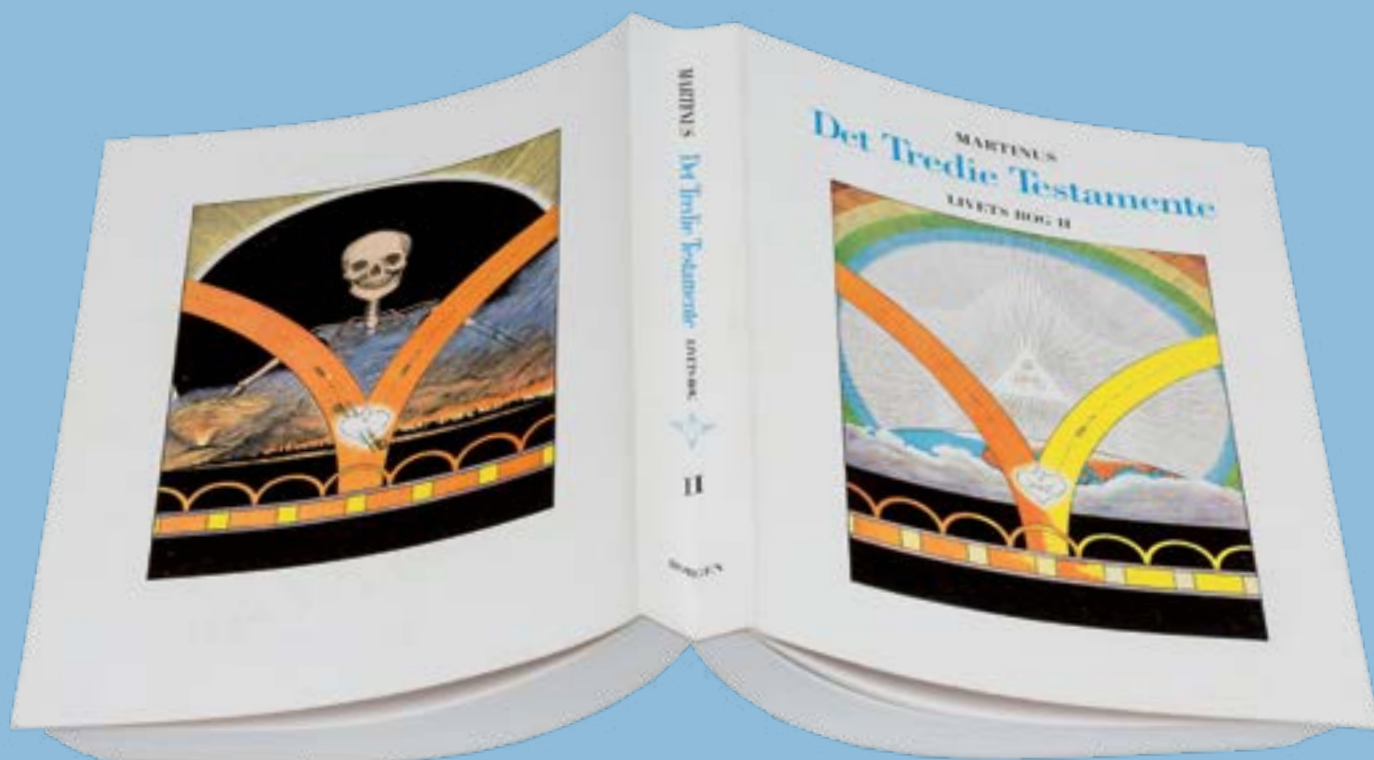
An underwater photograph showing a large school of small, silvery fish swimming in clear, blue water. Sunlight filters through the surface, creating shimmering patterns on the sandy seabed. The overall mood is serene and deep.

//

Menneskene er altså inde i en vældig forandring fra en dyrisk tilstand til en åndstilstand. Det er ikke meningen, at menneskene kun skal opleve Guds ånd igennem samlejet. Det er meningen, at de skal opleve Guds ånd ved enhver berøring med deres næste. Det vil blive sådan, at omfavnelser, kys, kærtegn og berøring bliver den store udløsning engang, når kærligheden kommer til at være det herskende.

MARTINUS

DET TREDIE TESTAMENTE

Bibelens fortsættelse og afslutning – Talsmanden den Hellige Ånd
Martinus åndsvidenskab – Alkærlighedens videnskab

livetsskole.info

dettredietestamente.info

thethirdtestament.info

Om udgivelsen

Kære læser

Formålet med artiklerne er først og fremmest, at de skal vække interesse for den nye verdenskultur ved at henvende sig bredt til det omgivende samfund, og dermed også til dem, som endnu ikke kender Det Tredie Testamente eller Martinus analyser, som indeholder videnskaben om alkærligheden.

Ved tilrettelæggelsen må vi tage hensyn til økonomien og for hvert nummer overveje, hvor mange sider og artikler det kan indeholde, og hvor mange eksemplarer kan vi trykke. Det afhænger helt af, hvor mange der støtter bladet økonomisk med frivillige bidrag. Heldigvis har der været en stor gavmildhed fra læserne. Tak for det. Det er vi meget taknemmelige for.

Tidsskriftet er gratis og skal helst også findes i en papirudgave, så det kan ligge fremme på landets biblioteker, i studiegrupperne, på vores mange årlige udstillinger, og på udleveringsstederne (se liste på side 70).

Indtil nu har vi sendt tidsskriftet gratis med post til de tidligere betalende abonnenter. Det kan vi med en gavebaseret økonomi desværre ikke blive ved med, da porto alene udgør omkring 10.000 kr. for hvert nummer.

Hvis du vil modtage bladet med posten, skal du derfor indsende en frankeret svarkuvert (i A4 format) med frimærke 70 kr. til:
Fonden Det Tredie Testamente
Attn.: Jan Langekær
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby

Vil du være med til at udbrede kendskabet til Det Tredie Testamente er ethvert bidrag til tidsskriftet naturligvis velkomment. På forhånd tak til alle, som ønsker at virke til gavn for den ny humane verdenskultur.

MobilePay: 227366
Danske Bank reg. 3572 konto
3572030989
IBAN kontonummer:
DK6030003572030989
BIC (SWIFT-adresse): DABADKKK

Kærlig hilsen
Den Ny Verdensimpuls
Jan Langekær
Redaktør
Mobil: 20157811
Forhåbentlig har det glædet dig at læse dette nummer af *Den Ny Verdensimpuls*.

Kurser & foredrag

FOREDRAG I LIVETS SKOLE, KULTURHUSET KILDEN, BRØNDBYØSTER.

Inspireret af "Det Tredie testamente" af Martinus (fri adgang)

Studiegruppe og foredrag, 6. september 2020

Søndag kl.13-15 (studiegruppe) & 15-17 (foredrag).

Studiegruppe, 20. september 2020

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 4. oktober 2020

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 18. oktober 2020

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 1. november 2020

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 15. november 2020

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 29. november 2020

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Studiegruppe og foredrag, 17. januar 2021

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 31. januar 2021

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 14. februar 2021

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Studiegruppe, 28. februar 2021

Søndag kl. 13-16.

Studiegruppe og foredrag, 14. marts 2021

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Studiegruppe og foredrag, 11. april 2021

Søndag kl.13-15 & 15-17.

Den Ny Verdensimpuls kan fås ved alle foredrag

HUSK: SOMMERKURSUS / KLINT

Mandag den 2. august til fredag den 6. august 2021. En uges intensiv undervisning i Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab Alkærlighedens videnskab - Alle kurser og foredrag har fri adgang og gratis entré.

Et kursus som giver en kærlig, positiv og logisk livsforklaring for nutidens mennesker. Åndsvidenskaben er ifølge Martinus en videnskab om alkærligheden. Martinus har, via sin intuitionsevne og kosmiske bevidsthed, skrevet sit epokegørende livsværk Det Tredie Testamente.

H.C. Andersen kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden, og man kan sige, at Martinus har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle verdensreligionernes evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab.

- VILLA CHRISTIANSEN, Klint
Fyrrebakkevej 12, 4500 Nykøbing Sj.
- Mandag 2. august morgen til fredag 6. august aften
- Fri adgang og gratis entré.
- Kurset afholdes efter gaveprincippet.
- Overnatning og bespisning ikke inkluderet.
- Vi hjælper med booking af sommerhuse.
- Tilmelding og kursusprogram på livetsskole.info eller mobil 2015 7811

100 ÅRS JUBILÆUMSFEST FOR MARTINUS KOSMISKE INDVIELSE I 1921

Lørdag den 27. marts 2021, kl. 12:30-18:00. Årlig fest med indlæg, musik og mad.

Festen: Fri adgang - gratis entré.

Veganerbuffet, efterfølgende kl. 18:00
også i Kulturhuset Kilden til 120,- kr.

Tilmelding under alle omstændigheder nødvendig
til både fest og veganerbuffet på tel/sms 2015 7811,
eller e-mail: jan@langekaer.dk

Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab
også kaldet alkærlighedens videnskab, er helt i
overensstemmelse med den fysiske videnskabs sikre
resultater.

Festen afholdes i Kulturhuset Kilden, Teatersalen.
Adresse: Nygårds Plads 31, Brøndbyøster,
2605 Brøndby.

Arrangør: LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

Den nye Bibel

II

Kernen i det er Livets Bog eller Det Tredie Testamente. Det der står i det, det er den nye bibel. Det er den nye verdenskultur. Det er den hellige ånd. For der står ikke andet end et forsvar, imod dette - at man skal forsvare sig. Men man forstår også, at for at der skal blive en sådan tilstand, så må menneskeheden laves om. De kan ikke blive ved at være dyr. Som pattedyr bliver de ikke gudevæsener. Sålænge de er pattedyr, sålænge de har ægteskab, så er der jalousi, og så skal de have børn, og så skal de det. Men det ser vi jo, at det også degenererer. Nu ser vi jo kun han og hun, han og hun allevegne. I den nye verdenskultur vil vi se -- vi begynder allerede at se, at han og hun går ens klædt. Og man vil mer og mer se, at de bliver samme væsen, at de bliver samme slags. Før er de jo ikke frie. De er jo først frie, når de ikke skal gifte sig.

Rådsreferater fra båndoptagelser
6. marts 1979

Bog omtale

Af Jes Arbov

Strukturen, at praktisere Det Tredie Testamente

Af Christer Malmström.

Med forord af Rolf Elving og Jes Arbov.
Eget forlag 2020.

Da Christer Malmström for mere end 40 år siden første gang stiftede bekendtskab med Martinus' forfatterskab, blev han grebet af den konsekvent gennemførte logik i værket, og han blev betaget af hvor enkelt og ligefremt logikken i ét og alt harmonerede med den fuldkomne næstekærlighed.

Efter at have læst samtlige bøger, som Martinus havde skrevet, var Christer Malmström først og fremmest optaget af, hvordan de kosmiske analyser kunne praktiseres. For at blive klogere på det, rejste han til Martinus Center i Klint. Her opdagede han imidlertid til sin overraskelse, at man ingen særlig interesse havde for at praktisere analyserne. Man fokuserede udelukkende på at undervise i dem.

Det medførte, at Christer Malmström i perioden 1982-85 intensivt beskæftigede sig med, hvordan Martinus Institut og Martinus Center Klint kunne indrettes, så hele virksomheden blev harmonisk samstemt med analyserne. Resultatet af dette arbejde er den struktur, der fremlægges i bogen. Anvendelse af ordet "struktur", som betegnelse for analysernes anvendelse i praksis, skyldes Martinus. Martinus havde i de sidste syv år, inden han døde, med stor omhu forklaret den daværende bestyrelse ved Martinus Institut om strukturen og udtrykkeligt pålagt den, at lede Institut og centeret i Klint i overensstemmelse med strukturen efter sin bortgang.

Efter Martinus' død i 1981 valgte bestyrelsen (der nu hed "rådet")

imidlertid at tilsidesætte Martinus' vilje på det punkt og i stedet handle ud fra dets egne bestemmelser og tilbøjeligheder. Af den grund havde Christer Malmströms arbejde med strukturen heller ingen interesse. Rådet havde allerede bestemt sig. Det ønskede ingen "indblanding udefra" og valgte at tage ledelsen i egen hånd uden hensyn til, hvad Martinus omhyggeligt havde bestemt vedrørende strukturen.

Christer Malmström, der havde set frem til, at "det nye", som Martinus kom med, ville blive indført på Klint, måtte derfor i slut 1980'erne forlade Klint med uforrettet sag. I stedet koncentrerede han sig nu helt om at indføre analyserne i sin tandlægepraksis.

Bogen falder i tre dele. Den første og centrale del handler om de bærende principper i strukturen, og hvordan man

kan lede virksomheden i Klint efter disse principper. Den anden del handler om Christer Malmströms forskning, hvor han, med baggrund i sin egen tandlægepraksis, påviser sølvamalgams skadevirkninger som tandfyldningsmateriale på et tidspunkt, hvor det af fagkundskaben blev anset for at være harmløst. Den sidste del, som er bilagsdelen, består bl.a. af dagbogsop-tegninger, der viser den modstand over for analysernes anvendelse, som Christer Malmström og Rolf Elving mødte i Klint.

Den danske udgave er udvidet og på flere punkter forbedret i forhold til den svenske udgave, *Strukturen. Att praktisera Tredie Testamentet*, 2019. Begge udgaver kan downloades gratis fra livetsskole.info/artikler-og-boger/

H. C. Andersen

Jødepigen (1863)

Der var i Fattigskolen mellem de andre Smaabørn en lille Jødepige, saa opvakt og god, den Flinkeste af dem Allesammen; men i een af Læretimerne kunde hun ikke tage Deel, det var Religionstimen; hun var jo i en christen Skole.

Geographibogen kunde hun have for sig og læse i, eller faae sit Regnestykke færdigt, men det var snart færdigt og Lectien læst; der laae vel en Bog opslaaet foran hende, men hun læste ikke i den, hun sad og hørte efter, og snart mærkede Læreren, at hun fulgte med, som næsten Ingen af de Andre.

"Læs i din Bog!" sagde han mildt og alvorligt, men hun saae paa ham med sine sorte, straalende Øine, og da han spurgte ogsaa hende, vidste hun bedre Besked end Alle de Andre. Hun havde hørt, forstaaet og gjemt.

Hendes Fader var en fattig, brav Mand; han havde ved Barnets Skolegang betinget, at hun ikke undervistes i den christne Tro; at lade hende gaae bort i denne Underviisningstime kunde maaskee forarge, vække Tanker og Stemninger hos de andre Smaa i Skolen, og altsaa blev hun, men det kunde ikke længer skee.

Læreren gik til Faderen, sagde ham, at han enten maatte tage sin Datter ud af Skolen, eller lade hende blive Christen. "Jeg kan ikke udholde at see disse brændende Øine, den Inderlighed og ligesom Sjaeletørst efter Evangeliets Ord!" sagde Læreren.

Og Faderen brast i Graad: "Jeg selv veed kun Lidet af vor egen Religion, men hendes Moder var en Israels Datter, fast og stærk i sin Tro, hende gav jeg paa hendes Dødsseng det Løfte, at vort Barn aldrig skulde blive christent døbt; jeg maa holde mit Løfte, det er mig som en Pagt med Gud."

Og den lille Jødepige blev tagen ud af de Christnes Skole.

Der var gaaet Aaringer.

Ovre i en af Jyllands mindste Kjøbstæder tjente i et ringe, borgerligt Huus en fattig Pige af mosaisk Troesbekjendelse, det var Sara; hendes Haar var sort som Ibenholt, hendes Øine saa mørke og dog fulde af Glands og Lys, som Orientens Døttre eie dem; Udtrykket hos den fuldvoxne Pige var endnu det samme, som hos Barnet, da hun sad paa Skolebænken og hørte til med tankefuldt Blik.

”

Christendommen byder os at tilgive vore Fjender, elske vor Næste. Gud er Kjærlighed! drag i Fred til dit Hjem og dine Kjære, bliv mild og god mod dem, som lide!

Hver Søndag klang fra Kirken Orgelet og Menighedens Sang, det lød over Gaden ind i Gjenbohuset, hvor Jødepigen stod ved sin Gjærning, flittig og trofast i sit Kald. "Kom Sabbathens Dag ihu og hold den hellig!" var hendes Lov, men Sabbathen for hende var de Christnes Arbejdsdag, og hun kunde kun i sit Hjerte holde den hellig, det hun ikke troede var nok. Men hvad er Dag og Time for Gud? den Tanke var vaagnet i hendes Sjæl, og paa de Christnes Søndag blev Andagtstimen mere uforstyrret; naaede da Orgelklang og Psalmesang over til hende i Kjøkkenet bag Vasken, da blev helligt og stille selv dette Sted. Det gamle Testament, hendes Folks Skat og Eiendom, læste

hun da, og kun det, thi hvad hendes Fader havde sagt hende og Læreren, da hun blev tagen ud af Skolen, laae dybt i hendes Sind, Løftet, der var givet hendes døende Moder, at Sara ikke skulde blive christnet, ikke forlade Fædrenes Tro. Det nye Testament var og skulde blive hende en lukket Bog, og dog vidste hun saa Meget fra den, den lyste i Barne-Erindringer. En Aften, hun sad i en Krog af Stuen, hørte hun sin Huusbond læse høit, og hun turde vel høre derpaa, det var ikke Evangelierne, nei, der læstes op af en gammel Historiebog, til den kunde hun nok lytte; det var om en ungarisk Ridder, som blev fangen af en tyrkisk Pascha, der lod ham spænde hos Oxerne for Ploven, drives med Pidskeslag og uendeligt haane og vansmægte.

Ridderens Hustru solgte alle sine Smykker, pantsatte Borg og Land, hans Venner skøde sammen store Summer, thi utroligt næsten var Løsepengene, der forlangtes, men de bragtes tilveie, og han blev løst af Trældom og Forsmædelse; syg og lidende naaede han sit Hjem. Men snart lød almindeligt Opraab mod Christendommens Fjende; den Syge hørte derom og havde nu ikke Ro eller Hvile, han lod sig løfte paa sin Stridshest, Blodet kom igjen i hans Kinder; Kræfterne syntes at vende tilbage, og han drog afsted til Seier. Just den Pascha, som havde ladet ham spænde for Ploven, haane og lide, blev nu hans Fange og førtes af ham hjem til Borgfængselet, men alt i den første Time der, kom Ridderen og spurgte sin Fange:

"Hvad troer Du vel, der venter Dig?"
"Jeg veed det!" svarede Tyrken,
"Gjengjældelse!"

"Ja, den christnes Gjengjældelse!"
sagde Ridderen, "Christendommen
byder os at tilgive vore Fjender, elske
vor Næste. Gud er Kjærlighed! drag i
Fred til dit Hjem og dine Kjære, bliv
mild og god mod dem, som lide!"

Da brast den Fangne i Graad: "Hvor
kunde jeg tænke Sligt muligt! Piinsler
og Qvaler vare mig en Vished, og jeg
tog en Gift, der vil dræbe mig om faa
Timer. Jeg maa døe, der er ingen Hjælp!
men før jeg døer, forkynd mig den Lære,
som rummer en saadan Kjærlighed og
Naade, den er stor og guddommelig! lad
mig døe i den, døe som Christen!" og
hans Bøn blev opfyldt.

Det var Legenden, Historien, der blev
læst; den hørt og fulgtes af dem Alle,
men meest brændende opfyldte og
levendegjorde den hende, der sad i
Krogen, Tjenestepigen Sara, Jødepigen;
store, tunge Taarer stode i de lysende,
kulsorte Øine; der sad hun med Barne-
sindet, som hun sad engang paa Skolens
Bænk og fornåm Evangeliets Storhed.
Taarerne rullede ned over hendes
Kinder.

"Lad ikke mit Barn blive en Chri-
sten!" var Moderens sidste Ord paa
Dødsleiet, det klang gennem hendes
Sjæl og Hjerte med Lovens Ord: "Ær
din Fader og din Moder!"

"Jeg er jo ikke christnet!" de kalde
mig Jødepigen; det sagde Naboen
Dreng i Spot sidste Søndag, da jeg blev
staaende udenfor den aabne Kirkedør
og saae derinde, hvor Alterlysene
brændte, og Menigheden sang. Fra
Skoletiden og indtil denne Dag vr og er
der en Magt fra Christendommen, der
ligesom et Solskin, om jeg endogsaa
lukker mine Øine for det, dog skinner
lige ind i mit Hjerte; men, Moder, jeg
skal ikke bedrøve Dig i din Grav! jeg
skal ikke svigte det Løfte, vor Fader gav
Dig! jeg vil ikke læse den christelige
Bibel, jeg har jo mine Fædres Gud at
helde mit Hoved til!"

Og Aaringer gik.

Huusbonden døde, Huusmoderen sad i
trange Kaar, Tjenestepigen maatte
undværes, men Sara tog ikke bort, hun
var Hjælpen i Nøden, hun holdt det Hele
sammen; hun arbeidede til ud paa
Natten, skaffede Brød i Huset ved sine
Hænders Gjæringer; der var ingen nær
Slægt, som tog sig af Familien, hvor
Konen Dag for Dag blev svagere og i
Maaneder holdtes paa Sygeleiet. Sara
vaagede, pleiede, arbeidede, mild og
from, en Velsignelse i det fattige Huus.

"Derhenne ligger Bibelen!" sagde
den Syge, "læs lidt for mig i denne
lange Aften, jeg trænger saa inderligt til
at høre Guds Ord."

”

Og Sara bøiede sit Hoved;
Hænderne foldede sig om
Bibelen, som hun aabnede
og læste i for den Syge;
tidt brøde Taarer frem,
men Øinene bleve klarere,
og i hendes Sjæl blev det
klarere.

Og Sara bøiede sit Hoved; Hænderne
foldede sig om Bibelen, som hun
aabnede og læste i for den Syge; tidt
brøde Taarer frem, men Øinene bleve
klarere, og i hendes Sjæl blev det
klarere: "Moder, dit Barn skal ikke tage
de Christnes Daab, ikke nævnes i deres
Samfund, det har Du forlangt, det skal
jeg bevare Dig, derom ere vi enige paa
denne Jord, men ovenover denne er - er
Enigheden større i Gud, "han ledsager
os over Døden!" - "han besøger
Jorden, og naar han har gjort den
tørstig, gjør han den meget rig!" jeg
forstaaer det! selv veed jeg ikke,

hvorlunde det kom -! det er ved ham, i
ham: Christus!"

Og hun zittrede i Nævnelsen af det
hellige Navn, en Daab af Ildslue
gjennemstrømmede hende stærkere, end
Legemet kunde bære, og det bøiede sig
mere kraftløst, end den Syges, hun
vaagede hos.

"Stakkels Sara!" blev der sagt, "hun
er overanstrengt af Arbeide og
Vaagen."

De bragte hende til de Fattiges
Sygestue, der døde hun, derfra blev hun
begravet, men ikke paa de Christnes
Kirkegaard, der var ikke Stedet for
Jødepigen, nei, udenfor, op til Muren fik
hun sin Grav.

Og Guds Sol, der skinnede hen over
de Christnes Grave, skinnede ogsaa hen
over Jødepigens Grav derudenfor, og
Psalmesangen, der lød paa de Christnes
Kirkegaard, klang ud over hendes Grav;
ogsaa ud til den naaede Forkyndelsen:
"Der er Opstandelse i Christo!" ham,
Herren, som sagde til Disciplene:
"Johannes døbte vel med Vand, men I
skulle døbes med den Hellig-Aand!"

Moskildvad, Martinus' barndomshjem i Sindal.

Sindal vil blive kendt i hele verden

Af Ejnar Hjorth

Odense og dermed Danmark er kendt i hele verden, fordi H.C. Andersen blev født her.

Vil det samme virkelig også ske for den nordjyske by Sindal?

I dag er det ikke mange, der ved, hvad der skete i den lille by, Sindal, for 130 år siden, til trods for at det er intet mindre end en verdens-sensation.

I turistbrochuren står der om det lille museum ude i Moskildvad, at det er fødestedet for Martinus, forfatteren til Det Tredie Testamente.

Det Tredie Testamente er forudsagt af

Jesus: "Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men når han, sandhedens ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden".
– (Joh. 16: 12, 13)

Og Paulus sagde: "thi stykkevis erkender vi... men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forsvinde. ...da skal jeg kende fuldt ud".
(1. Kor. 13: 9-12)

Det Tredie Testamente er endnu ret ukendt. – Martinus ønskede ikke at missionere. – Forståelse af værket er et spørgsmål om udvikling. – Det er forudsagt, at verden ikke umiddelbart ville modtage Det Tredie Testamente.

Derfor er det endnu kun ganske få

mennesker, der har opdaget det værk, Martinus skrev. Men enhver, der til fulde kender og forstår betydningen af Det Tredie Testamente er ikke i tvivl. – Engang vil Sindal (Soldalen) blive kendt i hele verden.

Men det er ikke meningen, at det skal holdes skjult. – De der søger, skal nok finde det.

De Sidste Tider, eller En Ny Tid

Af Kamma Tranum

I min landsbyskole i halvtredserne havde jeg i bibelhistorie (sådan hed det dengang) en lærer, der gav disse gamle mytologiske legender et eventyrligt skær, som stadig står klart i erindrungen. Et udsagn jeg specielt husker: Når De Sidste Tider vil oprinde, vil mænd og kvinder gå ens klædt, og blive mere og mere ens. Jeg har aldrig senere fundet, hvor det står i Det Gamle Testaments skriftsteder, men har senere fundet udtalelsen, mere uddybende i Apokryfiske Evangelier: Kvinden Salome spørger Jesus, hvornår hans rige vil komme, og får følgende svar: ”Når de to bliver et, og det ydre bliver som det indre og den mandlige forening med det kvindelige hverken er mandligt eller kvindeligt.” Som udviklingen gradvis er skredet frem, ser dette jo ud til at gå mere og mere i opfyldelse.

Jeg blev i begyndelsen af 1980 bekendt med Martinus' åndsvidenskab: Det Tredie Testamente, som med sine ca. 7000 siders indhold giver en forståelse af og en forklaring på de mange af livets store spørgsmål man konfronteres med, når problemer og livets mere barske sider viser sig. En af Martinus' helt unikke grundanalyser omhandler det som Martinus benævner: Den Seksuelle Polforvandling, som giver en helt ny forståelse af hvad der er på færde i vores kultur idag. Men er det helt nye tanker? Har denne seksuelle udvikling ikke været profeteret og beskrevet inden for mange områder i kunsten, f.eks. opera af Richard Wagner, psykologi, modedesign og malerkunst. Men det indeholder bare ikke den dybereliggende forståelse som Martinus giver os i sine velargumenterede analyser. Et eksempel kan være den schweiziske psykolog C.G. Jung (1875-1961) hvis dybdepsykologiske teorier i høj grad har påvirket vores forståelse af sjælens dybeste virkelighed, der blandt andet også omhandler

det mandlige og det kvindelige princip.

I Jungs teori benævnes den kvindelige personlighed Anima og den mandlige personlighed Animus. Hos kvinden er det således primært Anima, der præger personligheden mens Animus er mere tilbagetrukket. Omvendt hos mænd. Som den første beskriver Jung, at begge principper (poler) er til stede i alle mennesker. Anima og Animus er de feminine og maskuline former af latin for luft, vind, åndedræt og livskraft. Jung har brugt disse to begreber til at beskrive det kvindelige og det mandlige i sin dybdepsykologi.

”

En af Martinus' helt unikke grundanalyser omhandler det som Martinus benævner: Den Seksuelle Polforvandling, som giver en helt ny forståelse af hvad der er på færde i vores kultur idag.

På Statens Museum for Kunst kan man se maleriet Artemis af Vilhelm Hammershøj (1864-1916), malet i 1894. En beskrivelse lyder: Hammershøj har bortmalet det kødelige nøgne til fordel for det nøgne som en ren harmonisk form. Figurene eksisterer tilsyneladende uafhængigt af tid og rum, som billedgjorte ideer, og måske en længsel efter en skønhed, der ikke er af denne verden. Et motiv som inspirerer til fortolkning, men også forbliver gådefuldt.

Martinus bruger betegnelsen seksuelle poler, for det kvindelige og det mandli-

ge princip. Et menneske indeholder ifølge disse analyser begge poler. Alt efter hvordan disse poler manifesterer sig, viser der sig en mere eller mindre feminin eller maskulin karakter. Der er forsket en del omkring seksualitet - måske mest på det fysiske plan. Men den største udvikling og forandring vi ser udfolde sig i dag, sker på det psykiske/åndelige bevidsthedsplan. Ifølge Martinus sker denne poludvikling ganske umærkeligt og gradvis, og den viden og forståelse, kunne være ønskeligt i vores samfund i dag, hvor den seksuelle mangfoldighed kommer mere og mere til udtryk. Den fysiske krop svarer ikke altid til det psykiske udviklingstrin. F.eks. børn og unge mennesker, der føler sig forkerte og ønsker, de var et andet køn. Hvor det kan være bekymrende, at omgivelserne i nogle tilfælde bekræfter det unge menneske i, at det ikke er ok. Hvor kunne man ønske svaret til disse identitetssøgende børn og unge var forståelse og respekt for deres følelser, og lade dem finde deres livsudfoldelse stille og roligt til de er udvoksede, og lade barndommen være med fuld accept af deres ageren. At man godt kan være en drengepige eller en pigeagtig dreng, uden man er unormal på nogen måde. Det er et problemfyldt emne, der indeholder mange lag for analyse, og noget der igen og igen vil blive debatteret. Håbet er, at de analyser Martinus har fremført, vil åbne for mere viden, tolerance, forståelse og derved hjælp til dem, der er ude i krisefyldte livsforløb.

Omkring alkohol

Af Kaj Gøttler Jensen

Her følger lige en lille, men væsentlig tilføjelse til min forrige artikel i DNV.

Jeg er blevet opmærksom på, at nogle kan få den opfattelse, at et livslangt alkoholforbrug udmærket kan lade sig gøre, blot man til sidst husker at bede nogle bønner til Guddommen. Derefter skulle man kunne komme videre med sit liv på nogenlunde normal vis!

Men i nævnte artikel beskrev jeg, hvordan jeg efter mange års middelmådig alkoholmisbrug DELVIST igen oplevede livets skønne og smukke sider. Selvom jeg nedtrappede misbruget for ca. 25 år siden og stoppede mit alkoholforbrug helt for godt 2 år siden, er min situation i dag således: Nogle små fattige glimt kan nås igennem intens bøn, men resten af tiden (og det er længe!) - lever jeg med nedsat livskvalitet.

F.eks. når jeg går tur i skoven eller ved stranden med familie og venner, oplever jeg langt fra de samme glæder, som andre. Jeg kan da glæde mig over den smukke natur, men føler ikke den samme glæde indvendig, som de andre oplever. Og det er trist! De har hele tiden dejlige oplevelser, men jeg har det da nogenlunde, men lidt træt indvendig. Jeg tror at mange mennesker har det sådan. Og det har det hele ikke været værd!

Jeg vil dog prøve at få mest muligt ud af dette liv, lige til den sidste dag! Fx har

jeg haft den store glæde så sent i mit liv at få en hel flok nye venner! Næmlig i LIVETS SKOLE, hvor jeg i godt 2 år har deltaget i en studiegruppe. Alle lærere og elever er velorienterede. Intet tidspille her, men det er alligevel altid hyggeligt og rart i en god stemning. Samme sted gæstes jævnlige med altid rigtigt gode foredragsholdere, hvor jeg hele tiden træffer nye venner.

Mit alkoholforbrug har som før nævnt været lidt over middel - dvs. typisk omkring weekenden, sommetider med vennerne i ugens løb og temmelig meget ved de mange fester. Men herfra er der ikke ret langt til misbrug og afhængighed, som jeg flere gange har oplevet det med venner og bekendte. Alkohol og nikotin har i en del tilfælde været direkte årsag til sygdom og for tidlig død. De gode minder om "glade dage" falmer en del!

//

Hver eneste gang, du indtager en genstand, virker det på hjernen, som om du får et slag i hovedet!

Vi har vel alle familie eller venner, der slet ikke kunne tænke sig en middag eller en fest uden alkohol. Man glæder sig til hyggelige stunder med en god vin osv. Så det bliver et langt, sejt træk at få

vendt skuden! Men nogle kunne måske få lidt inspiration af disse mine gode råd og "advarsler", både af hensyn til sig selv og familien. Jeg har dog i de senere år flere gange oplevet personer i alle aldre, der lever alkoholfrit. Og uden at man overhovedet spørger ind til denne ændrede "mærkelige" levevis!

En sjov lille ting til sidst: Jeg læste engang for længe siden en artikel om emnet alkohol. Forfatteren skrev: "Hver eneste gang, du indtager en genstand, virker det på hjernen, som om du får et slag i hovedet! Og en middelmådig brandert virker faktisk som en "knock-out!". Tænk disse tanker igennem: Hvem gider egentlig at handle sådan overfor sit eget hoved ?

Jeg har skrevet denne artikel, fordi jeg tror at rigtig mange mennesker kan have glæde af at læse om disse mine dyrekøbte erfaringer. De fleste hygger sig med et moderat alkoholforbrug, og alle er klar over, at det kan gå grueligt galt, hvis man forfalder til et overforbrug. Men jeg beskriver her en vældig "gråzone", som jeg tror ikke er almindeligvis kendt. Jeg har jo som beskrevet oplevet det på min egen krop. I tide har jeg så vendt "skuden", og takket være Martinus kan jeg nu se hele sammenhængen. ■

Det er svært, – men du kan godt

Af Hans Wittendorff

Mange mener, at Martinus overdriver, når han flere steder fremhæver det gamle ord om, at man skal være tolerant og tilgive ikke blot syv gange, - men altid. Det kan man jo ganske enkelt ikke, som verden ser ud i dag, mener mange, selv om de ellers er helt på linje med Martinus' åndsvidenskab.

Og umiddelbart kan det godt se ud, som om de har ret. Men det afhænger nok først og fremmest af, hvordan man forstår de forskellige begreber og fra hvilket udviklingstrin, man betragter problemet.

For hvis man tror, at tolerance og tilgivelse betyder, at man også accepterer, hvad modparten foretager sig, så har vedkommende ganske ret. Men hos Martinus betyder begrebet tilgivelse i virkeligheden forståelse. Man accepterer ikke nødvendigvis, hvad vedkommende gør, men man forstår baggrunden for, hvorfor han/hun gør det. Det vil sige, at Martinus giver spørgsmålet en ganske interessant drejning: Vores evne til at forstå og dermed at kunne tilgive, er "afhængig af, hvor stort et erfaringsmateriale vore erindringer repræsenterer". - Det må vi se lidt nærmere på.

Vores sansemæssige udvikling

I den lille bog nr. 10 "Kosmisk bevidsthed", kap. 6 og 7, giver Martinus os en meget letfattelig forklaring på, hvordan enhver form for ufred og manglende tilgivelse og tolerance altid har sin rod i "mental mindreårighed eller intellektuel uformuenhed". Når vi bliver intolerant over for et andet menneske, så glemmer

vi ganske enkelt, at hvis vedkommende ikke kan opfatte en situation rigtigt, kosmisk set, så kan det pågældende menneske umuligt selv gøre ved det, på nøjagtig samme måde, som det ikke kan gøre ved, hvor mange centimeter dets fysiske organisme måler i højden, eller om det har brune eller blå øjne. Og glem ikke, at nøjagtig det samme gælder for os selv. På de punkter, hvor vi endnu er "mindreårige i udvikling", kan vi også kun optræde som mindreårige. Enhver ufred, enhver mangel på tilgivelse og tolerance, har således sin rod i mental "mindreårighed" eller mangel på dét, Martinus kalder for "højintellektualitet eller sansemæssig færdigudvikling".

I artiklen "Den mentale kursændring" (Kosmos nr. 5 - 2012) stiller Martinus selv spørgsmålet, om man kan lære at vise tolerance og dermed tilgive? Og svaret lyder: "Ikke så længe man kun bruger sine følelser. Først når man med sin intelligens virkelig forstår, at intet menneske i øjeblikket kan være anderledes, end det er, fordi det med sin væremåde repræsenterer et bestemt midlertidigt udviklingsstadium baseret på erfaringer og oplevelser i fortiden, kan man se, at det "ved ikke, hvad det gør". Hvis det virkelig vidste det, ville det ikke gøre det."

Vil det så sige, at man selv er et meget bedre menneske, hvis man selv mener, at man godt kan tilgive sine medmennesker? Nej, såmænd ikke, - man har blot gjort nogle erfaringer, som den anden part endnu ikke har gjort. Og hvis man stadig er intolerant over for andre, så viser det blot, at man endnu ikke er kommet så langt, som man måske selv tror.

Orden i bevidstheden

Men hvordan kan nu Martinus' åndsvidenskab hjælpe én på denne udviklingsvej, så man virkelig forstår nødvendigheden af tolerance og tilgivelse? Det svarer Martinus på i slutningen af den pågældende artikel: "Hvis ikke De i Deres bevidsthed allerede besidder visse erfaringer, vil mit arbejde slet ikke have interesse for Dem. En indre organisk funktion må være til stede, og det er den funktion, man kalder næstekærlighed. (...) Hvad kan åndsvidenskaben da gøre, hvordan kan den være til gavn for søgende mennesker? Det kan den derigennem, at det menneske, som er i besiddelse af et stort erfaringsmateriale, ved studiet af de kosmiske analyser kan få orden på dette materiale i sin bevidsthed."

Det er helt afgørende for Martinus at slå fast, at det er hvert enkelt menneskes eget erfaringsmateriale, der er grundlaget for dets handlemåde. En erfaring, det først får på et senere tidspunkt, kan det ikke handle efter nu. Det er denne åndsvidenskabelige kendsgerning, der var baggrunden for Jesu berømte ord til de bødler, der havde naglet ham til korset, - ord, som vi husker endnu 2000 år senere: "Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør".

Og det er nøjagtig det samme princip, der får Martinus til i dag at opfordre os til "gennem arbejdet med os selv, ved at følge åndsvidenskaben, ikke blot i teorien, men også i praksis, at styre vores kurs mod dén mentale havn, som er den fred, mennesket længes efter." ■

DET TREDIE TESTAMENTE

Martinus åndsvidenskab, alkærlighedens videnskab

Hvad det er – og hvad det ikke er

Det Tredie Testamente er fortsættelsen af Det Nye Testamente og Det Gamle Testamente.

Det er baseret på de kosmiske analyser, som Martinus har beskrevet i hovedværket:

Det Tredie Testamente/Livets Bog I-VII og Det Evige Verdensbillede I-IV.

Martinus fik som 30-årig en åndelig oplevelse, der gav ham kosmisk bevidsthed, og som satte ham i stand til at opfylde det løfte, Jesus gav til sine disciple:

“Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu. Men når han, sandhedens ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden“.

– Paulus sagde: “thi stykkevis erkender vi... men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forsvinde. ...da skal jeg kende fuldt ud“.

Det Tredie Testamente viser ikke kun stykkevis de sandheder, som mere eller mindre er udtrykt i Bibelen og andre hellige bøger, men beskriver fuldt ud et nyt verdensbillede. Det er en helhedsforklaring, der viser at der er en logisk og kærlig mening i tilværelsen. Det er et forsvar for alt og alle og giver et optimistisk livssyn.

Det Tredie Testamente viser, at der bag verdensreligionernes tilsyneladende ulogiske indhold ligger klare intellektuelle perspektiver.

Enhver må selv foretage sin vurdering af sandhedsværdien i ***Det Tredie Testamente***.

Ingen skal føle sig bundet af noget som helst andet end sin egen opfattelse.

At ***Det Tredie Testamente*** nu er udgivet er en verdenshistorisk begivenhed, som verden endnu ikke kender.

Det Tredie Testamente

VISER BL.A. AT

- verdensaltet udgør et levende væsen – selve Guddommen.
- livet er som en korrespondance med og en bøn til Gud.
- universets grundtone er alkærlighed.
- i et evighedsperspektiv vil udviklingen vise at: “alt er såre godt”.
- tilværelsen er 100% retfærdig gennem reinkarnation og karma.
- ethvert levende væsen har en evig fortsættende tilværelse.
- formålet med tilværelsen er at opleve livet, udvikle næstekærlighed og tolerance over for alt og alle.
- det er logisk at være tolerant over for alle levende væsener.
- det er et forsvar for alt og alle.
- udvikling bevirker en evig fornyet livsoplevelse. Derfor er det absolut nødvendig, for en stadig bevidsthedsfornyelse, at opleve kontrasterne lys og mørke, behag og ubehag, godt og ondt, osv.
- det enkelte menneske vil, på grund af livserfaringer, lidelserne og oplevelsen af godt og ondt, blive mere og mere humant og kærligt og komme til at leve efter de evige livslove. (Men udvikling er en meget langsom proces).
- kontrasten til de nuværende ulykkelige tilstande vil blive, at alle engang

vil opleve en fuldstændig lykkelig tilværelse.

Det Tredie Testaments verdensbillede er illustreret ved hjælp af en række symboler. Formålet med dem er, at vise livets principper og strukturer, så de bliver lettere at overskue, opfatte og fastholde i bevidstheden.

Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab også kaldet alkærlighedens videnskab, er helt i overensstemmelse med den fysiske videnskabs sikre resultater.

HVAD DET IKKE ER:

- Giver ikke grundlag for dannelsen af et nyt trossamfund, en sekt eller forening, som man kan blive medlem af.
- Der er ikke knyttet nogen form for ceremonier eller ulogiske dogmer til det.
- Det indeholder ikke angreb på eller kritik af nogen, som har en anden overbevisning.
- Det skal ikke påvirke mennesker mod deres egne interesser og ønsker.

VÆRKET BESTÅR AF

Det Tredie Testamente, der er den samlede betegnelse for:

Livets Bog I-VII

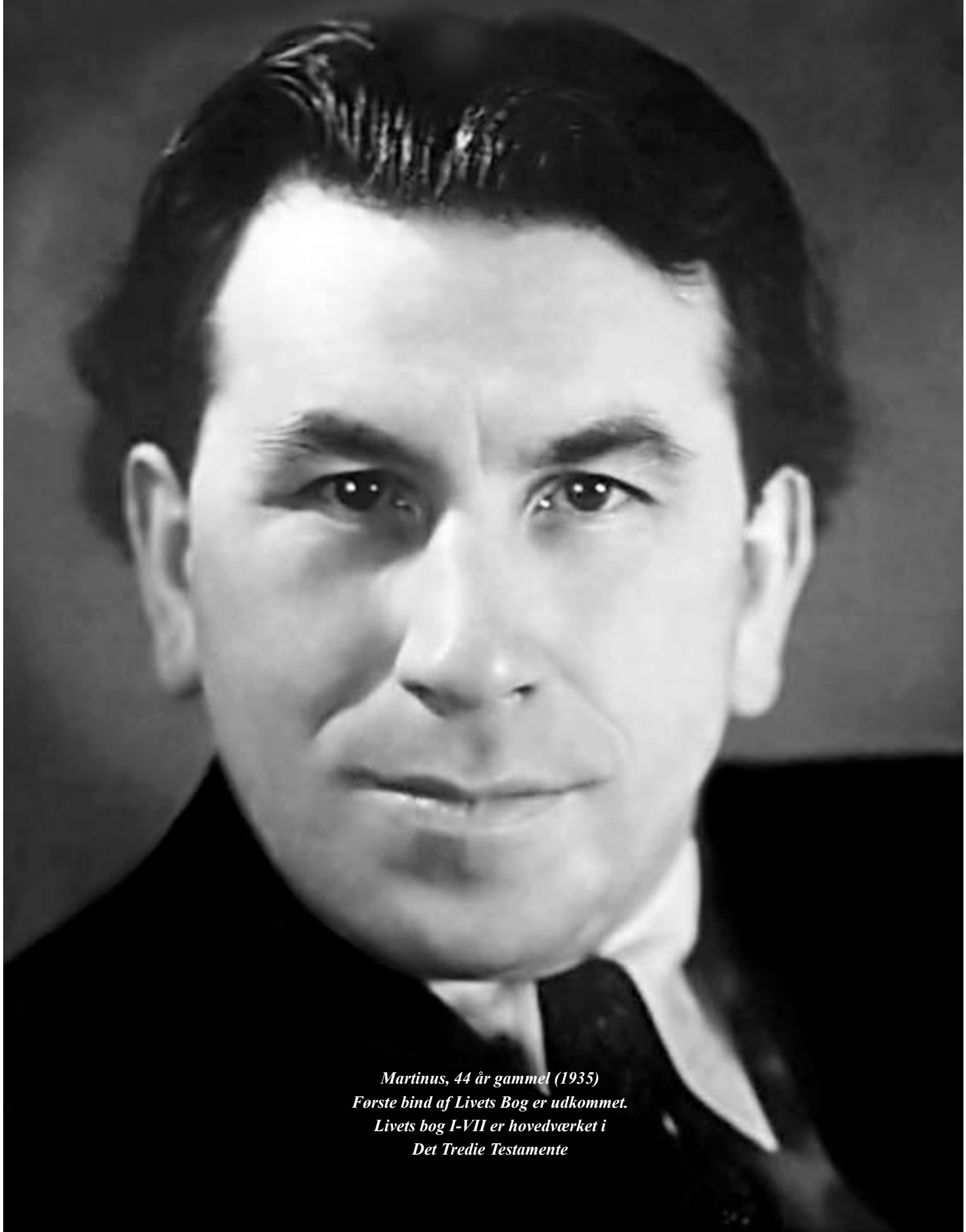
Det Evige Verdensbillede I-IV, som viser og beskriver de kosmiske symboler.

Logik, Bisættelse og ca. 30 mindre bøger.

OPLYSNINGER OM VÆRKET

livetsskole.info
thethirdtestament.info
dettredietestamente.info
das-dritte-testament.info
al-3ahd-al-thaaleth.info

Hvem var Martinus?

*Martinus, 44 år gammel (1935)
Første bind af Livets Bog er udkommet.
Livets bog I-VII er hovedværket i
Det Tredie Testamente*

Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H.C. Andersen, som kunne gøre et eventyr ud af virke ligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle religionernes evige kerne og kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

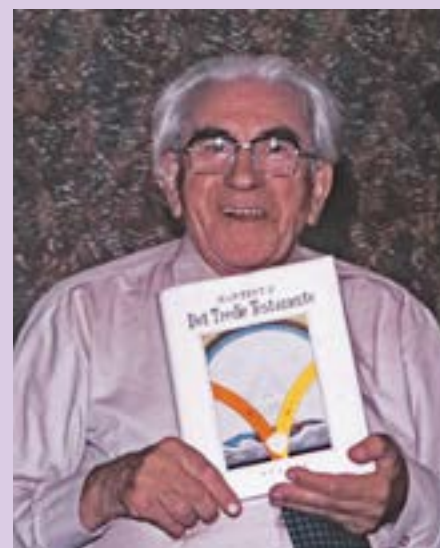
Martinus blev født i 1890 i Sindal i Nordjylland, hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang. Hans ønske om at blive skolelærer gik ikke opfyldt pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København.

Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til Det Tredie Testamente, Den intellektualiserede Kristendom

“I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebro Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min dengang for mig selv ufattelige guddommelige kald else til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det 'meget', som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller da tidens offentlige autoriteter og myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte. Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men

en absolut vågen kosmisk dags bevidst oplevelse indebærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Allerede næste formiddag følte jeg, at jeg igen måtte meditere. Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndeligt virkende kraft, fandt jeg et tørklæde for øjnene og befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang blev himlen mere lysende, indtil den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrerende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foreteelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg, der tilsammen med alle eksisterende levende væsens udødelige Jeg'er er

ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdens kulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbødte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom.”

//
Martinus fremviser den 13. august 1978 sit eget designede omslag til sit værk. Han havde bestemt at værkets titel skulle staves Det Tredie Testamente, med "i" i ordet Tredie, "fordi det så pæneste ud sådan". Han afviste at bruge ny retskrivning i titlen. Og det er jo forfatteren som har den endelige beslutning.

Martinus foran hovedsymbolet med Livets Bog.
Året er 1955. Arbejdet med de vigtigste kosmiske
analyser i Det Tredie Testamente er fuldført

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse

MARTINUS

DET TREDIE TESTAMENTE

Om sommeren

I samme grad som man formår at træne sig op til kun at leve for at gøre andre lykkelige og glade ved livet, er man i kontakt med den væremåde, som er sommerens princip, den væremåde der giver liv, den væremåde der lader ens ånd være hellig på samme måde, som Guds ånd er det.

Fra et foredrag i Klint søndag den 6. juni 1954. Senest bragt i Kosmos nr. 4/1985. Bearbejdet af Erik Gerner Larsson. Bearbejdelsen godkendt af Martinus.

Om karmaen

En overordenlig stor del af karmaen skyldes menneskenes forfærdelige slagteri og blodbade på millioner af dyr, hvis organismer de således dræber og spiser.

*Det Tredie Testamente,
Det Evige Verdensbillede II, side 182.*

Om Reinkarnationen

Reinkarnationen, død og fødsel er således i realiteten livets allerstørste kærlighedsprocesser.
*Det Tredie Testamente,
Bisættelse, kap. 158, side 203.*

Om alkærligheden

Alkærligheden er evnen til virkelig at kunne elske dem, der ikke kan lide os, dem, der bagtaler og forfølger os og på mange måder er generende og onde imod os.
*Det Tredie Testamente,
Den Intellektualiserede Kristendom, stk.26.*

Om tilgivelsen

Det var tilgivelse ikke blot syv gange, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange, Kristus skulle indvi som en kommende verdenskultur.
*Det Tredie Testamente,
Den Intellektualiserede Kristendom, stk.7.*

Udleveringssteder af Den Ny Verdensimpuls

I DANMARK, SVERIGE OG NORGE

Oplysning om selvstændige studiegrupper og udleveringsteder af tidsskriftet

Den Ny Verdensimpuls: Udleveringssted **U** Studiegruppe **S**

Ballerup	3151 2434	U	Odense 2	2138 2638	U S
Bogø By	2329 7658	U S	Oslo	+47 9882 8168	U
Broager	2393 7838	U S	Sindal, Nordjylland	2628 4040	U
Brøndby	2015 7811	U S	Sorø	4026 5675	U
Dragør	3034 0713	U	Store Heddinge	2342 7888	U
Egernsund	2030 0850	U	Svaneke	2993 3085	U S
Esbjerg	3054 5065	U S	Søborg	4022 2252	U
Gilleleje	6083 8008	U S	Thy	2013 2989	U S
Göteborg	+46 73677 9594	U S	Tommerup	2138 5380	S
Holmegaard, Sydsjælland	2081 6044	U	Torup	6075 8855	U
Horsens	2236 0179	U S	Valby	3672 1750	U
Jægerspris	3151 2434	U	Vanløse	2087 6006	U S
Klint, Nykøbing Sj.	5378 5272	U	Viborg	2036 5580	U S
Kolding	6174 8655	U	Vissenbjerg	6137 9037	U
Kongens Lyngby	6070 7969	U S	Aalborg	2628 4040	U S
Nørre Alslev/Falster	3151 2434	U	Aarhus	4026 4094	U S
Odense 1	2183 3434	S			

Fremadrettet kan du få Den Ny Verdensimpuls på følgende måder:

Via vores ca. 15 årlige helsemesser og udstillinger i Danmark og evt. Norge.

Via vores foredrag i Livets Skole på Brøndbyøster Bibliotek, Kulturhuset Kilden (se s. 52).

Ved selv at afhente det på vores uddelingssteder. (Evt. tilbyd dig selv som udleveringssted, fremadrettet)

Eller ved at indsende en frankeret svarkuvert (i A4 format) med frimærke 70 kr. til:

Fonden Det Tredie Testamente, Vestre Gade 6A, 2605 Brøndby. Attn: Jan Langekær.

Vil du hjælpe med at fordele tidsskriftet fra Brøndby til et udleveringssted, så kontakt venligst Jan Langekær.

Hjælp til dannelse af nye studiegrupper og foredrag i Det Tredie Testamente

OPSTART

Vores team af frivillige har stor erfaring med opstart af studiegrupper, afholdelse af udstillinger, foredrag, kurser, og kan stille alt det nødvendige materiale af bøger, kosmiske symboler, studiemateriale og udstillingsdisplay til rådighed, samt give råd og dåd om dette og hint.

Så henvend dig til:

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

Vestre Gade 6A, Brøndbyøster

2605 Brøndby

Jan Langekær

Mobil: 2015 7811

livetsskole.info

Indtil vi ses igen

“Med næstekærligheden i sind og væremåde forsvinder den dødbringende tankepekulation, igennem hvilken man dygtiggør sig til at se “skæven i sin broders øje” uden nogen sinde at ville se “bjælken i sit eget øje”. Med fjernelsen af denne skævhed i den daglige livsopfattelse har man fundet alle sygdommes og mørke skæbners medicin nr. 1. Kun igennem den går vejen tilbage til livet. For kærlighedens strålende solskin må lidelsernes domæne vige.”

Det Tredie Testamente, Unaturlig træthed, kapitel 11.

//

Frihed og frivillighed

Den frihed, som Martinus her nævner, vil føles der, hvor der ikke er tvang eller kontrol, og hvor man frit kan komme og gå, – og frit kan give, hvad man har lyst til.

//

Martinus skriver i artiklen GAVEKULTUR:

“Udviklingens mest ufejlbarlige kendetegn viser sig ikke i form af, hvor meget man ejer, men derimod i form af, hvor megen glæde man er i stand til at føle ved at yde sin næste noget af det man ejer. Vort forhold til det “at give” er vort forhold til udviklingen.

Herpå ses det, hvor man står. Herpå ses det jordiske menneskes afstand fra at være et “færdigt” væsen, hvilket vil sige, den væsenstilstand, der i “Livets Bog” udtrykkes som “det rigtige menneske”. Dyrets natur er princippet “at tage”, – det virkelige menneskes natur er princippet “at give”.

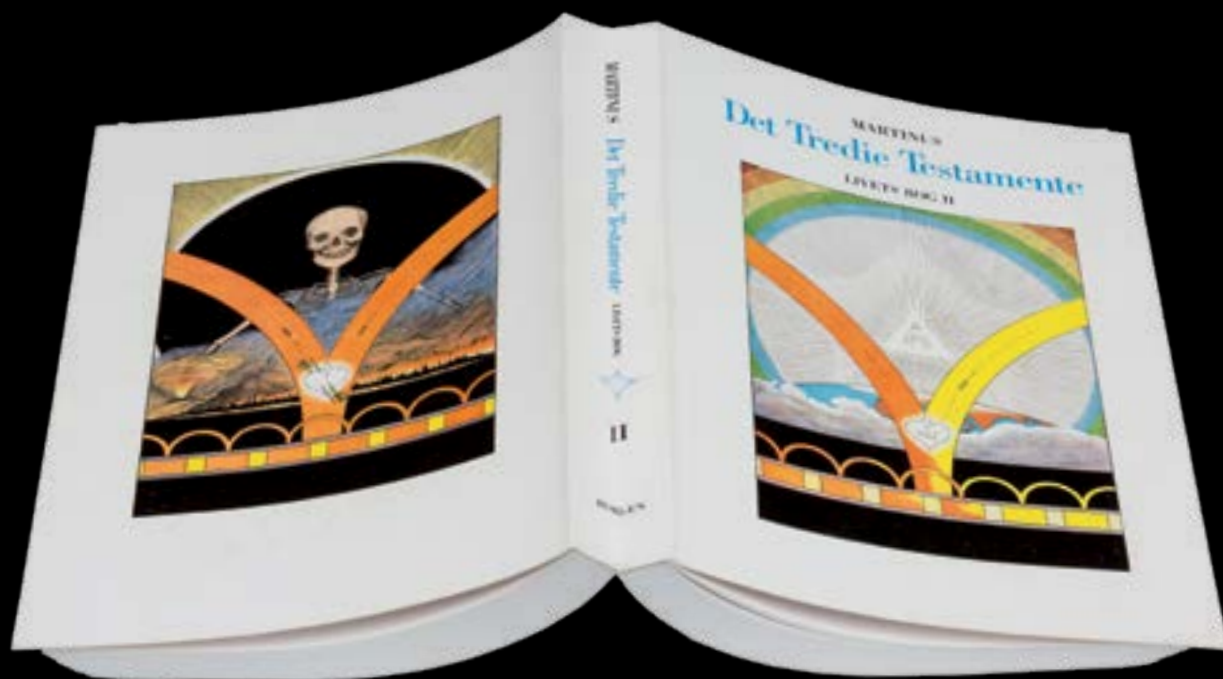
Det Tredie Testamente, Gavekultur side 27

... “Da gaveprincippet er det modsatte af tvangsprincippet, vil det, overalt, hvor det udvikler sig, resultere i en større og større frihed for samfundet såvel som for de enkelte mennesker.”

Det Tredie Testamente, Gavekultur side 28

DET TREDIE TESTAMENTE

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse

Bibelens fortsættelse og afslutning – Talsmanden den Hellige Ånd
Martinus åndsvidenskab – Alkærlighedens videnskab

LIVETS BOG I-VII

dettredietestamente.info
das-dritte-testament.info
thethirdtestament.info
al-3ahd-al-thaleth.info
livetsskole.info